

TOREK, 25. SEPTEMBER 2008

PRESEDSTVO: GOSPOD SIWIEC

Podpredsednik

1. Otvoritevseje

(Seja se je začela ob 10.00)

2. Letna razprava o napredku na področju območja svobode, varnosti in pravice (OSVP) 2007 (vloženi predlogi resolucij): glej zapisnik

3. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

4. Socialni paket (Drugi del: čezmejne zdravstvene storitve) (razprava)

Predsednik. – Sledijo izjave Sveta in Komisije glede Socialnega paketa (Drugi del: čezmejne zdravstvene storitve).

Roselyne Bachelot-Narquin, *predsednica Sveta*. – (FR) Gospod predsednik, komisarka Vassiliou, gospod Bowis, soporočevalci, pripravljalci osnutka mnenja, gospe in gospodje, Evropskemu parlamentu se zahvaljujem, ker je privolil v spremembo našega delovnega sestanka, ki je bil najprej načrtovan za začetek tega meseca.

Kakor veste, francosko predsedstvo pripisuje velik pomen posvetovanju in dialogu o zakonodaji. Menila sem, da je zelo pomembno, da izvedem začetno izmenjavo mnenj s svojimi ministrskimi kolegi na neformalnem srečanju v Angersu, 8. in 9. septembra, preden pridem pred vas, da vam seveda razložim ne francosko stališče, ampak stališče sveta 27 ministrov za zdravje.

Prva izmenjava mnenj, kot začetno delo, ki ga je izvedla delovna skupina Sveta o zdravju, mi ne bo omogočila, da bi odgovorila na vsa vaša vprašanja o tej zelo zapleteni in raznovrstni temi, a prepričana sem, da bo na današnjem zasedanju komisarka, odgovorna za zdravje, dobila priložnost, da pojasni glavne odločitve Evropske komisije in mi dovolila, da z vami delim prve vtise Sveta.

Svet podpira sprejetje direktive o čezmejnih zdravstvenih storitvah in pravicah pacientov. Nesmiselno bi bilo odločitve na tem področju prepustiti samo Sodišču Evropskih skupnosti. Po mojem mnenju, ki ga delim s svojimi kolegi, tega ne smemo razumeti kot kritiko Sodišča ali celo vsebine njegovih razsodb, ki pacientom pogosto prinesejo velike napredke. Vendar pa bi bilo priporočljivo za zdravo politiko v Evropi, da jo razvijata dva sozakonodajalca, tj. vi in mi, kot izid političnega dialoga in demokratičnega procesa. Naš skupni cilj mora biti, da zgradimo zakonodajni okvir, ki lahko prispeva k pravni gotovosti.

Druga točka: v Angersu so delegacije vseh 27 držav hvalile kakovost dela v zadnjih mesecih in so se strinjale, da so jim med nedavnimi posvetovanji prisluhnili. Komisarki Vassiliou so se za to na neformalnem srečanju Sveta toplo zahvalili. Seveda vas je slovensko predsedstvo nedvomno obvestilo, da je bil Svet zelo neodločen glede začetne različice besedila, katerega splošne zasnove so bile 19. decembra 2007 predstavljene Svetu EPSCO. Le majhna manjšina držav je to različico podprla. Pravzaprav je bilo podobno razsežno nasprotovanje tudi v vašem Parlamentu, kakor so mi med mojimi pripravljalnimi posvetovanji s francoskim predsedstvom v Strasbourgu, Bruslju in Parizu potrdili poslanci Evropskega parlamenta. Nobenega dvoma ni, da je politični dialog, ki ga je komisarka Vassiliou začela takoj, ko je prevzela funkcijo, pomagal vzpostaviti trdno podlago za pogajanje, in Svet to pozdravlja.

Tretja točka: glede časovnega razporeda je prišel predlog, ki ga je kolegij komisarjev sprejel 2. julija, prepozno, da bil lahko načrtovali prvo branje med našim predsedovanjem, a s pogajanjem v Svetu bomo pohiteli kolikor bo mogoče, medtem ko bomo začeli s političnim dialogom z Evropskim parlamentom. V tem smislu je delovna skupina za javno zdravje direktivo že večkrat preučila. Ponovno se bo sestala jutri in nadaljevala s pregledom besedila po členih. Na tem področju, kot tudi pri naših drugih političnih prednostnih nalogah, bo Francija igrala svojo vlogo v predsedujočem triu tako, da bo tesno sodelovala s Češko republiko in Švedsko.

Za zapisnik naj vas opomnim, da je bila tema evropskega zdravja v službi pacientov prednostna naloga našega skupnega 18-mesečnega programa.

Četrta točka: v zvezi z obsegom osnutka direktive vem iz pogovorov s poslanci EP o Odboru za notranji trg in varstvo potrošnikov, ko so bili prejšnjega maja v Parizu, da mnogi med vami obžalujete odločitev, da se to besedilo omeji samo na mobilnost pacientov in da ne naslavlja vprašanja mobilnosti zdravstvenih delavcev. Glede na to, da sem bila v času glasovanja o poročilu Evelyne Gebhardt tudi sama poslanka EP in sem Parlament zapustila le nekaj dni pred razpravo o poročilu Bernadette Vergnaud, dobro razumem razloge za to obžalovanje. Izključitev zdravstvenih storitev iz direktive o storitvah na notranjem trgu pušča sivo območje, ki ga trenutni predlog direktive ne zajema in naslavlja samo mobilnost pacientov. Lahko bi celo rekli, da ima predlog direktive več opravka z željo po vključitvi in prilagoditvi sodne prakse Sodišča, kot pa z izločitvijo zdravstvenih storitev iz direktive o storitvah, in zato z zahtevami nekaterih poslancev EP za poseben sektorski instrument, ki pokriva zdravstvene storitve. Ministri za zdravje niso razpravljali o tej temi. Vendar je v tem pogledu vse le vprašanje časovnih razporedov in je mogoče odločitev Evropske komisije razlagati s pomočjo potrebe po čim hitrejšem odzivu na izzive, ki obstajajo na področju mobilnosti pacientov, ki že pokriva široko področje. Gotovo je, da širše zasnovana direktiva, ki bi vključevala mobilnost zdravstvenih delavcev, ne bi imela možnosti za sprejetje pred volitvami, ki bodo naslednjega junija.

Peta točka: glede vsebine besedila še nismo naslovili vseh predlaganih določb. Kljub temu lahko predsedstvo na tej ravni reče, da je s stališča Sveta predhodna odobritev za bolnišnično oskrbo ključno vprašanje za države članice EU. Opisati bi jo bilo mogoče celo kot osnovno skrb ministrov za zdravje. Med delovnim kosilom na to temo, ki je bil 9. septembra organiziran v Angersu, so bili ministri za pomikanje proti boljšemu ravnotežju med posameznimi pravicami pacientov do mobilnosti in vzdrževanju nacionalnih regulativnih in načrtovalnih pooblastil v korist vseh.

Besedila odražajo izboljšano ravnotežje predvsem s ponovnim ustvarjanjem potrebe po predhodni odobritvi za bolnišnično oskrbo. Ne gre za vprašanje dvoma o sodni praksi Sodišča, ki je določala, kako so se načela prostega gibanja, določena v Pogodbi, uporabljala na področju zdravja, ampak o potrebi po vključitvi ravnotežja, ki ga je Sodišče že vzpostavilo v svoji sodni praksi, med načelom prostega gibanja in regulativno sposobnostjo držav članic v pozitivno zakonodajo. Dejansko je razlikovalo med izvenbolnišnično oskrbo, kjer sistem članstva ne more zahtevati predhodne odobritve, in bolnišničnim zdravljenjem, kjer se zdi, da je zahteva po predhodni odobritvi potreben in razumen ukrep.

V času resnih proračunskih omejitev – staranje, tehnični napredek – morajo biti države članice sposobne imeti popolnoma pod nadzorom oskrbo, ki jo v tem pogledu nudijo, predvsem bolnišnično načrtovanje. Kot je priznalo samo Sodišče, je eden od namenov tega načrtovanja zagotoviti zadosten in trajen dostop do uravnoteženega razpona kakovostnega bolnišničnega zdravljenja po celotnem nacionalnem ozemlju. Prav tako tvori del naporov za nadzor stroškov in za preprečevanje, kjer je to mogoče, zapravljanja človeških, finančnih ali tehničnih virov.

Poudariti želim tudi, da potreba po predhodni odobritvi zagotavlja, da je mogoče zagotoviti čezmejno zdravstveno oskrbo takoj, ko je ta medicinsko upravičena. Dejansko ureditev o koordinaciji sistemov zdravstvenega zavarovanja to že priznava: odobritve se ne sme zavrniti v primeru, da enako zdravljenje ni na voljo v razumnem času. Prav tako tudi ne smemo pozabiti, da je predhodna odobritev tudi zaščitni ukrep za paciente, saj zagotavlja, da se povrnejo stroški vsake oskrbe v drugi državi članici.

In nazadnje, če se držimo tistega, kar smatramo za pravilno interpretacijo sodne prakse Sodišča, bi direktiva še vedno nudila veliko dodano vrednost z razlago pravic pacientov, s čimer bi jim zagotovila nujne informacije in zagotovila, da se ta sodna praksa interpretira na enoten način in se zato uporablja splošno in dosledno v vseh državah članicah Evropske unije.

Hvala za vašo pozornost. Ponovno bom nastopila ob koncu razprave, da odgovorim na vaša vprašanja.

Androula Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, imela sem že priložnost za obsežno razpravo o tem predlogu z različnimi zainteresiranimi stranmi in sodelujočimi pri procesu odločanja. Morda se spomnite, da sem predlog ob sprejetju s strani kolegija predstavila Odboru za okolje in javno zdravje in uspešno smo izmenjali mnenja. Prav tako sem imela v zvezi z nedavnim neformalnim srečanjem ministric in ministrov za zdravje v Angersu priložnost izmenjati mnenja z različnimi nacionalnimi parlamenti in seveda z državami članicami. Sedaj mi je v veliko zadovoljstvo, da imamo to razpravo in se je veselim skupaj z vami, spoštovani člani, na plenarnem zasedanju. Ob tej priložnosti se zahvaljujem gospe Bachelot-Narquin za podporo in priložnost, ki mi jo je dala, da sem lahko o tej temi obsežno razpravljala z ministri.

V ta okvir bi rada vključila predlog o pravicah pacientov. Po številnih razpravah Evropskega sodišča o vprašanju o prirojenih pravicah evropskih državljanov po Pogodbi do iskanja zdravstvene oskrbe v državi članici po njihovem izboru in po posebni zahtevi Evropskega sveta in enako Evropskega parlamenta za predstavitev predloga za ureditev pravice po tem, ko so bile določbe, povezane z zdravstveno oskrbo, izvzete – in po pravici tako – iz predloga Direktive o storitvah, je Komisija 2. julija sprejela predlog o pravicah pacientov pri čezmejni zdravstveni oskrbi.

Nedvomno je to najpomembnejša iniciativa o zdravju te sedanje Komisije. Njen cilj je zagotavljanje boljših možnosti in dostopa do zdravstvene oskrbe pacientom, ne glede na njihov kraj bivanja, medtem ko v celoti spoštuje nacionalne odgovornosti glede organizacije zdravstvene oskrbe.

Ima tri glavne cilje: prvi je pojasnitev pogojev, pod katerimi bodo pacienti upravičeni do iskanja čezmejne zdravstvene oskrbe in povračila stroškov, in njeno uresničevanje, če je to najboljša rešitev za njihov individualen položaj; drugi je zagotavljanje visokokakovostne in varne čezmejne zdravstvene oskrbe po celotni Evropi; in tretji je pospeševanje evropskega sodelovanja med sistemi zdravstvene oskrbe.

Kot sem že dejala, temelji na sodni praksi Sodišča. Po eni strani je popolnoma skladna s Pogodbo, po drugi strani pa s pristojnostmi držav članic za organizacijo in zagotavljanje zdravstvenih storitev in zdravstvenega varstva.

Predlog je strukturiran okoli treh glavnih področij.

Najprej razjasnjuje in zagotavlja skupna načela vseh zdravstvenih sistemov EU: univerzalnost, pravičnost, dostop do kakovostne zdravstvene oskrbe in solidarnost. Razveljavlja povezovalno načelo, ki ga poudarja Pogodba in Sodišče, da je država članica, na ozemlju katere je zagotovljena zdravstvena oskrba, v celoti odgovorna za določanje pravil in zagotavljanje skladnosti s temi skupnimi načeli.

Da bi državam članicam pomagali to načelo razložiti na jasnejši način, smo predlagali boljšo pojasnitev ciljev v smislu standarda kakovosti in varnostnega standarda za zdravstveno oskrbo, ki jo na svojem ozemlju zagotavljajo pacientom iz drugih držav članic.

Prav tako smo uvedli določbo, da bi zagotovili, da so pacienti iz drugih držav članic deležni enakega obravnavanja kot državljani države članice, ki jih zdravi.

Drugič, direktiva razjasnjuje pravice pacientov in s tem povezane pogoje za zdravstveno oskrbo v drugi državi članici. Ljudem v širših regijah bi bilo na primer morda lažje iskati zdravstveno oskrbo v tujini, kot pa prepotovati velike razdalje do najbližje domače zdravstvene ustanove.

Dodana vrednost čezmejne zdravstvene oskrbe je prav tako očitna za ljudi, ki iščejo visoko specializirano zdravljenje, ki ga lahko zagotovi le omejeno število zdravnikov. Tako je lahko na primer pri redkih boleznih.

Vendar pa je resničnost takšna, da se večina pacientov preprosto ne zaveda, da imajo pravico iskati zdravstveno oskrbo v drugi državi članici EU in da so upravičeni do povračila stroškov za takšno zdravljenje. In, četudi se te pravice zavedajo, so pravila in postopki pogosto daleč od tega, da bi bili jasni. S to novo direktivo želimo to razjasniti: vsi pacienti bodo dobili enako jasne informacije in jamstva o čezmejni zdravstveni oskrbi.

V praksi bo pacientom dovoljeno prejetje tega zdravljenja v tujini in povračilo stroškov do cene enakega ali podobnega zdravljenja doma, dokler je to zdravljenje pokrito z njihovim nacionalnim sistemom zdravstvene oskrbe.

Prav tako razjasnjujemo, da so pod določenimi okoliščinami države članice upravičene do uvedbe omejitev na povračilo stroškov ali plačilo bolnišnične zdravstvene oskrbe, pridobljene v tujini s predhodno odobritvijo, če obstaja nedvomno tveganje – tudi potencialno – oslabitve nacionalnega zdravstvenega sistema.

Poleg tega direktiva razjasnjuje opredelitve bolnišnične in nebolnišnične oskrbe in na ta način poenostavlja postopke in pogoje za dostop do čezmejne zdravstvene oskrbe.

V takšni zvezi bi želela poudariti, da smo ohranili možnost razširitve pojma „bolnišnične oskrbe“ na neko zdravstveno oskrbo, ki ne zahteva nujno hospitalizacije, a je po značaju draga ali potrebuje močno infrastrukturo, da je lahko ustrezno opravljena.

Tretjič, direktiva vzpostavlja nov okvir za evropsko sodelovanje na področjih, ki smo jih identificirali kot ključna področja za prihodnost in kjer moramo delovati skupaj na ravni EU, da bi se bolje spoprijeli z izzivi

pred sabo. To je narejeno v skladu z načeli, ki sem jih omenila prej, z racionalnim in izboljšanim sodelovanjem, s skupnim tehničnim vodenjem in s sistematskim iskanjem najboljših praks.

Ta okvir bo poskrbel za razvijanje povečanega prihodnjega sodelovanja na evropski ravni na področjih, kot so evropske referenčne mreže, z namenom združevanja stroke, znanja in medicinskih veščin, oboje za praktične medicinske raziskave in za diagnoze ter zdravljenje. Zlasti bo to zelo pomembno na področju redkih bolezni, zagotavljanja novih terapij, kot tudi hitrega širjenja novih zdravstvenih tehnologij.

Drugo področje je ocena zdravstvene tehnologije, pri čemer bodo najbolj učinkovite terapije na ravni EU identificirali strokovnjaki iz držav članic, te pa se bodo širile z namenom pospeševanja njihove uporabe. Kar zadeva nove terapije in njihove visoke stroške, omejevanje virov, ki so na razpolago, moramo zagotoviti, da bodo izbrani in uporabljeni na najučinkovitejši način.

Tretje področje je e-zdravje, kjer je čas za spodbujanje tehničnih zahtev za zagotavljanje interoperabilnosti na vseh ravneh in za pomoč pri uvajanju – vsaj – e-zdravja kot bistvenega dela storitev zdravstvene oskrbe jutrišnjega dne.

Četrto, obstaja potreba po širšem pristopu na ravni EU k zbiranju zdravstvenih podatkov, povezanih s čezmejno zdravstveno oskrbo, za boljše spremljanje učinkov predlaganih ukrepov in povečanje našega epidemiološkega nadzora.

Nazadnje je tu olajšanje prepoznavanja zdravniških receptov v vseh državah članicah. Vendar pa je treba upoštevati, da bo za recepte, izdane v drugi državi članici, stroške povrnila država, iz katere izhaja pacient, samo v primeru, če je zdravilo odobreno in upravičeno do povračila stroškov v njegovi matični državi.

Na jasnem si moramo biti tudi, da ta pobuda ne pomeni usklajevanja zdravstvenih sistemov. Ne pomeni spreminjanja vlog pri upravljanju zdravstvene oskrbe. Države članice so odgovorne za odločanje o organizaciji svojih sistemov, katere koristi zagotavljajo svojim državljanom in katera zdravljenja in zdravila bodo plačale. To bo ostalo tako.

Za sedaj in za prihodnost želimo s tem osnutkom zakonodaje zagotoviti pacientom možnosti in informacije za dostop do najvarnejšega, najbolj kakovostnega in najprimernejšega zdravljenja, kadar koli je to na voljo v Evropi. Več sodelovanja med zdravstvenimi sistemi bo prav tako ustvarilo več solidarnosti in večjo razpoložljivost zdravstvene oskrbe.

Namen predlagane zakonodaje je vsekakor utreti pot za boljšo zdravstveno oskrbo po Evropi.

Kot je dejala gospa Bachelot-Narquin, Svet že razpravlja o direktivi, in upam, da bodo pogovori naglo napredovali tudi v Parlamentu in da bodo na koncu obrodili sadove.

(Aplavz)

John Bowis, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, vsi poznamo vprašanje na stopnici pred vrati: kaj Evropa stori zame? Tu je odgovor: Evropa zagotavlja nove priložnosti za paciente. To so dobre novice; poskrbeti moramo le, da to deluje, in delali bomo skupaj – tri institucije in vsekakor v okviru tega Parlamenta –, da bi zagotovili, da to deluje. A govorimo o sodbah Sodišča. Ne govorimo o praznem listu papirja, torej ne začenjamo na novo. Upoštevati moramo tiste sodbe.

Tiste sodbe, v besedah laika, pomenijo, da imaš, če se soočaš s pretiranim odlaganjem zdravljenja, pravico iti v drugo državo članico na zdravljenje in dobiti račun domov, dokler so stroški primerljivi in dokler je zdravljenje normalno na voljo. To je enostavno. Ko sem izdelal svoje poročilo o mobilnosti pacientov v tem Parlamentu, je bilo to neverjetno dobro sprejeto. Predvsem pa smo rekli, da mora biti to odločitev politikov in ne odvetnikov.

(FR) Gospa Bachelot-Narquin, naj citiram Jeana Giraudoux: „Noben poet še ni nikoli tako prosto interpretiral značaja kot odvetnik interpretira resnico.“

Zato hočemo, da to interpretirajo politiki in ne odvetniki. Zato hočemo pravno gotovost, da bo vsakdo vedel, kje stoji: vlade, zdravstvene storitve, pacienti, zdravniki. In zato moramo poskrbeti, da bo to delovalo za paciente in za zdravstvene storitve. To mora biti priložnost in ne nočna mora za upravljavce zdravstvenih storitev.

Torej imamo vprašanja. Imamo vprašanja, na katera imajo pacienti pravico imeti odgovore. Ali ustrezam? Če da, kako naj nadaljujem? Kako lahko preverim, kam bom morda šel in kdo bo morda zdravnik? Kakšna je izbira? Kakšne so zahteve o zaupnosti? In kaj se zgodi, če gre kaj narobe?

To so vse vprašanja, na katera moramo najti odgovore. In potem so tu še vprašanja, o katerih moramo razpravljati med sabo; nekatera so že bila izpostavljena.

Najprej, predhodna odobritev. Moj instinkt pravi, da je za bolnišnično oskrbo pravična predhodna odobritev. Sodišče ni trdilo, da je to samo po sebi narobe; trdilo je, da je narobe, če je v določenih okoliščinah zavrnjena, zato moramo to zelo temeljito preučiti.

Prav tako moramo preučiti vprašanje receptov. Da, razumem, da mora matična država odločati o tem, kaj se predpiše, a če ti predpišejo terapijo z zdravili kot del zdravljenja v drugi državi članici in ti potem doma rečejo, da ne moreš dobiti preostanka terapije, kje potem ostane pacient? To je vrsta vprašanj, na katera moramo odgovoriti.

Naslednje vprašanje je povračilo stroškov. Pacient ne želi hoditi s polnimi žepi gotovine. Obstajati mora način, da se račun pošlje domov, mislim, da preko klirinške finančne ustanove.

A to je ukrep za paciente – ne za storitve, to je za kak drug dan. Pacienti so v središču tega – pacienti, ne odvjetniki – in gre za vse paciente, ne samo za nekaj njih.

Dagmar Roth-Behrendt, v imenu skupine PSE. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, danes govorimo o predlogu, ki se resnično osredotoča na ljudi v Evropski uniji, namreč na paciente. Komisarki sem zelo hvaležna za njen uvod, a svojo hvaležnost želim izraziti tudi gospodu Kyprianouju za vse njegovo osnovno delo, ki ga je opravil v težkem času.

Zakaj temu pravim težek čas? Ker so v mnogih primerih države članice še vedno zadnji fosili, ki so ostali v Evropski uniji, ujeti v kamen, in ne razumejo, da so ljudje osrednja točka, ter verjamejo, da se svet vrti okoli njih in njihovih sistemov. To ni tako. Središčni so pacienti in oni so najšibkejši vezi v naši družbi, ker so bolni in slabotni.

Če danes govorimo o mobilnosti pacientov, vedoč, da je to dejansko pravica na notranjem trgu, kar pomeni, da bi morala veljati že več kot dvajset let, bi morali razmisliti, ali je to pravočasna razprava in ali so države članice v koraku s časom. Povem vam, da niso! Evrobarometer nam danes kaže, da se 30 % vseh ljudi v Evropski uniji ne zaveda svoje pravice do zdravljenja izven svoje države, kar pomeni, da so vse države članice stvar razumele narobe. Ljudi niso informirale o njihovih pravicah; niso jih obveščale o tem, do česa so upravičeni in kakšne možnosti imajo pacienti.

Da, imam enako mnenje kot gospod Bowis in ostali tu, in tudi kot komisarka, da bi morale države članice vsekakor ohraniti svoje neodvisne zdravstvene sisteme. Ne želimo se vmešavati v to, a prav tako želimo zagotoviti, da imajo pacienti svobodo gibanja.

V povezavi z neodvisnostjo držav članic prav tako priznavam potrebo po vnaprejšnjem načrtovanju, predvsem ko gre za bolnišnično zdravljenje pacientov. Zato bo morala biti odobritev ena od glavnih tem naših razprav. Gospod Bowis je to točko že izpostavil.

Omrežja in informacijske točke morajo zagotavljati, da pacienti vedo, kaj smejo, a vedeti morajo tudi, kje je na voljo najboljšo zdravljenje – ali je to v Nemčiji ali na Cipru –, da imajo pacienti možnost za ozdravitev.

Če nam uspe izboljšati kakovost zdravstvene oskrbe in dostop ljudi do zdravstvene oskrbe v bližini doma, bo to vsekakor čudovit dosežek, in nikomur ne bo treba več aktivno raziskovati in primerjati svojih možnosti pred odločitvijo. To je tisto, kar si resnično želimo.

Jules Maaten, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, komisarka Vassiliou, ministrica Bachelot-Narquin, prejšnji teden sem bil na predstavitvi nove spletne strani o pravicah pacientov v vseh jezikih EU, ki jo je organizirala moja danska kolegica v Skupini zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, Karen Riis-Jørgensen.

Tam je bila gospa iz Danske, ki je skoraj morda ne bi bilo. Imela je raka na prsih in pod danskim sistemom ni prišla nikamor, ker ni imela pravega števila tumorjev. Če bi imela pet tumorjev, bi jo zdravili, a imela jih je sedem in ni dosegala teh meril. Tako se je morala tako ali drugače znebiti dveh tumorjev preden bi ji lahko pomagali. Na kratko, neskončna borba. Na koncu je pomoč našla v Nemčiji. Storila je to – sposodila si je

denar pri prijateljih in svojcih in šla v Nemčijo, kjer so ji pomagali. Njene metastaze so sedaj izginile. Ozdravljena je do te mere, kot lahko rečeš, da si ozdravljen raka.

Nečloveško je, da se mora neka taka oseba, posameznik, boriti proti sistemu v času, ko je bolan, v času, ko je najbolj slaboten. To je postavljanje sistema pred pacienta. To je zame povsem nesprejemljivo! Danci so na koncu plačali večino zdravljenja in na koncu je bilo vse v redu. A to, kar je morala preživeti ta ženska, ni bila izjema; to se dogaja vse pre pogosto.

Tako je predlog Evropske komisije velik korak naprej k pomoči tem pacientom in moja skupina ga z navdušenjem podpira. Prav tako moramo zagotoviti, da se ta razprava ne spreobrne v ideološko razpravo. To ni le še ena direktiva o zdravstvenih storitvah. Tu ne gre za način, kako reformirati zdravstvo v Evropski uniji. Ne gre za to, ali bi moral v zdravstvu obstajati prosti trg ali ne. Po mojem mnenju to tudi ni stvar subsidiarnosti. Vprašanje ni, ali prevladajo države članice ali Unija. Ne, vprašanje je, ali pacient uspe ali ne. V resnici je pomembno le to. Vsekakor bomo morali govoriti o vseh teh ostalih stvareh, morda o njih glasno razpravljati med volilno kampanjo, a po mojem mnenju in mnenju moje skupine danes niso naša skrb.

Ne poskušamo usklajevati zdravja, sedaj ni pravi čas za to, in morda tega tako ali tako ne moremo narediti. A moramo se naučiti izrabiti priložnosti, ki nam jih nudi Evropska unija, gospodarstva na ravni, od katere imamo lahko koristi, tako da je mogoče zagotoviti pravo specialistično pomoč ljudem z redkimi medicinskimi stanji. Ta možnost seveda obstaja že leta, a sedaj jo lahko res uporabimo in jo tudi moramo.

Da zaključim: prejšnji teden je imel Parlament sestanek, ki ga je gostila Dagmar Roth-Behrendt, kjer je Evropski forum pacientov osnoval svoj manifest. Veseli me, da vidim, da pacienti izražajo svoje mnenje, ker potrebujemo njihov prispevek. Sedaj smo v položaju, ko lahko sprejmemo demokratično odločitev in sledimo zgledu odvetnikov. A odločitev bodo sedaj sprejeli pravi ljudje, namreč izvoljeni predstavniki ljudstva.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospod predsednik, škoda, da na prejšnjem zasedanju nismo imeli priložnosti razpravljati o tem vprašanju, ko smo razpravljali o prejšnjih dveh zakonodajnih predlogih. A kot pravi rek, bolje pozno kot nikoli. Veseli smo, da gredo predlogi Komisije res v smeri, ki jo zahteva Evropski parlament, v smeri, kamor je Evropski parlament glede tega spodbujal Komisijo.

Če je Evropa res Evropa brez meja, potem mora biti takšna najprej na področju zdravstvene oskrbe. Zagotavljanje zdravstvene oskrbe prebivalcem držav članic bo pokazalo, da smo res naredili nekaj za evropske davkoplačevalce in volivce. Konec koncev je tisto, kar zanima povprečnega Poljaka, kot tudi povprečnega Madžara, Ciprčana, Angleža in Italijana, mnogo več kot le Lizbonska pogodba, namreč to, ali bodo lahko dostopali do zdravstvene oskrbe v tujini med počitnicami ali tudi, če lahko potujejo, da bi izkoristili visoko specializirano bolnišnico.

Kot zadnje, verjamem, da bi lahko ukrepi, o katerih razpravljamo danes, resnično izboljšali zdravstveno oskrbo za tujce in istočasno povečali vpliv EU, vpliv, ki so ga zadnje čase pretresale ideološke debate in poskusi vsiljevanja neželenih institucionalnih rešitev državljanom EU.

Jean Lambert, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospod predsednik, seveda zelo pozdravljam podano izjavo Sveta o tej direktivi in omejitve ter njen kontekst. Kot poročevalka Parlamenta o posodabljanju koordinacije socialne varnosti in seveda njegova poročevalka o izvedbenem predpisu, imam tu zelo specifičen interes, ker vprašanja o povračilu stroškov – kako se zagotavlja, kakšne informacije so podane, hitrost in način povračila, itd. – sodijo v obseg tega zadevnega predpisa. Mislim, da bi se morali, ko govorimo o vprašanjih kot je zdravstvena oskrba za ljudi, ki so na počitnicah drugje v Evropski uniji, spomniti, da to spada pod Evropsko zdravstveno kartico in pod koordinacijo socialne varnosti. To je jasno.

Namen te direktive je zajeti nekatera vprašanja, ki v tem zadevnem predpisu niso obravnavana, in mislim, da moramo biti previdni pri določanju ločnice v zvezi s tem. Vprašanje predhodne odobritve je seveda skrajno pomembno. Mislim, da si moramo biti na jasnem, da ne govorimo nujno o absolutni pravici gibanja in zdravljenja pacientov znotraj Evropske unije pod njihovimi nacionalnimi sistemi v smislu povračila stroškov s strani njihovih nacionalnih sistemov. Gre za kvalificirano pravico in mislim, da moramo to jasno izraziti.

Mislim, da moramo jasno izraziti tudi, da se s to direktivo predlaga, kakor jaz to razumem, da se bo plačevalo oskrbo, ki bo na voljo pod nacionalnim sistemom, ne novih ali drugačnih zdravljenj, tako to spet kvalificira pravico, o kateri govorimo v smislu te zadevne direktive.

Ni dvoma o tem, da je potrebno predhodno odobritev bolje upravljati in da morajo razumeti ne le pacienti, temveč tudi vpletene uprave, kaj to je in kako bi morale delovati hitro v smislu zdravstvene potrebe. To je

kriterij, ki ga je določilo Sodišče: zdravstvena potreba. Uprave morajo zato to odražati, ne nujno na svoji lastni stroškovni osnovi.

V tej direktivi je mnogo dobrodošlih stvari, prav tako pa so pomembna vprašanja glede najboljše prakse, vprašanja o kakovosti, pravni gotovosti in kdo je odgovoren. Kakor je omenil John Bowis, moramo prav tako narediti prvi korak naprej glede vprašanj, kot so na primer vprašanja o trajni oskrbi in receptih, ki zaradi njihovih sistemov v določenih državah članicah ne veljajo. A prav tako moramo biti previdni – in to velja za izvedbeni predpis na 883, kot tudi za to – da ne smemo pomagati pacientom tako, da bi ti izigrali različne sisteme drugega proti drugemu. Mislim, da sistemi zdravstvene oskrbe od tega nimajo nikakršne koristi.

V imenu svoje skupine želim razjasniti, da povečanje količine čezmejne oskrbe samo po sebi ni cilj. Gospa Routh-Behrendt je dejala, da večina pacientov želi biti zdravljenih doma in imeti tam kakovostno in hitro zdravljenje, zato povečanje količine samo po sebi, kot pravim, ni cilj. Veliko zahtev je podanih glede učinkov poskušanja povečanja količine čezmejne oskrbe, katerih mislim, da se moramo paziti, in vesel sem, da ta razprava to odraža.

Nekateri ljudje trdijo, da se s tem uvaja konkurenca, da se s tem naglo višajo nacionalni standardi in da moramo celo odpreti trg kot vzrok za dejansko povečanje in spodbujanje čezmejne zdravstvene oskrbe. Vendar pa je Parlament to stališče zelo jasno opredelil: zdravstvo ni storitev kot avtomobilsko zavarovanje. Ima zelo določeno vlogo in njegovi uporabniki niso samo potrošniki, ampak ljudje v stiski in potencialno ranljivi.

Mnogi med tistimi, ki nam govorijo, da je povečanje čezmejne zdravstvene nege dobro, nam bodo tudi zatrdili, da pokriva le 2-3 %. Vedeti želim, kakšne so ocene za prihodnost in kakšen bo učinek tega na 98 % ljudi, ki ne potujejo v tujino in trenutno tega tudi ne želijo.

Roberto Musacchio, v imenu skupine GUE/NGL. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, žal ne morem deliti optimizma kolegov poslancev, ker sem prepričan, da bi lahko ta direktiva naredila več za posel kot za zdravje: nekakšna Bolkesteinova direktiva, toda o zdravju.

Odločilna točka za Evropo mora biti, da mora imeti vsak državljan pravico do najboljšega možnega zdravljenja v svoji državi; nedotakljiva pravica do zdravljenja kjer koli bo v nasprotnem primeru prikrila dejstvo, da zdravljenje ni na voljo doma – nekaj, kar ne sme biti pripisano vprašanju subsidiarnosti. Prav tako prikriva interese tistih, ki radi špekulirajo glede zdravja, zagotavljajo velike posle za zavarovalniške družbe in povečujejo stroške tako za državljane kot tudi za evropsko zdravstveno potrošnjo.

Direktiva, ki je po mojem mnenju zmotna, ker ne polaga pozornosti na usklajevanje, na splošen značaj storitev, ki jih mora zagotavljati Evropa, in ne temelji na ideji, da je zdravje pravica, ki jo mora zagotoviti javni sektor in ne sme biti prepuščena sposobnosti ljudi za sklepanje zasebnega zavarovanja. Sindikati so upravičeno zelo zaskrbljeni in mi smo zaskrbljeni z njimi.

Derek Roland Clark, v imenu skupine IND/DEM. – Gospod predsednik, osrednja lastnost tega svežnja – potovanje za nebolnišnično zdravljenje zunaj matične države – je financiranje s strani matične države, a omejeno na znesek, ki bi nastal v matični državi. Torej, obstajajo prednosti odhoda v državo, kjer je zdravljenje cenejše, dokler je le-to boljše. Zdravstveni turisti bodo morali najti razliko med stroški mesta zdravljenja in osnovo za oskrbo v matični državi. Da, stroški potovanja so plačani, na koncu jih plača matična država, a na ravni matične države, zdravstvenemu turistu pa prepusti dodatke zdravljenja in verjetno presežek stroškov potovanja. Najrevnejši si tega ne morejo privoščiti in jim ostane najnižji standard zdravljenja. Bogati to lahko storijo, a se bodo verjetno v vsakem primeru odločili za zasebno oskrbo. Glede čakalnih list, če je zdravstvena oskrba neke države revna in draga, je ne bodo nadlegovali zdravstveni turisti, kjer pa je poceni in dobra, lahko kmalu pride do preobremenitev. To zato ustvarja dvotirni sistem zdravstvene oskrbe. Je to tisto, čemur pravijo nenamerna posledica?

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, štirje od vsakih sto državljanov v Evropi gredo na zdravljenje v tujino; vendar pa je po mojem mnenju zdravstveni turizem značilen za krajevno pomanjkanje in pomanjkanje storitev. Italijanske zdravstvene storitve porabijo približno 40 milijonov EUR na leto za Italijane, ki gredo na zdravljenje v druge države, in očitno to ne vključuje zasebnega zavarovanja.

Kakšni so razlogi za to? Nedvomno so to zelo dolge čakalne liste za storitve. V Italiji morajo, na primer, ljudje čakati 300 dni na operacijo prostate in pogosto mesec dni ali več na CT pregled. Drugič, storitve, kot so zobozdravstvo in kozmetične operacije, je treba v Italiji plačati, v drugih državah pa jih ni treba. Tretjič – in na to opozarjam vse –, ljudje gredo v tujino, da bi izkoristili tehnike, kot je umetna oploditev, ki so

prepovedane ali delno prepovedane v njihovih državah, ali pa so popolnoma nezakonite, kot je nakup živih organov – medtem ko je Indija žalosten primer, so morda obstajali enako žalostni primeri v drugih državah pred njihovim vstopom v Unijo.

Na splošno se ljudje odločijo, da se bodo podali v zdravstveni turizem zaradi ponudbe visokokakovostnih in manj dragih storitev; v mnogih primerih pa imam občutek, da bi bilo potrebno poostriži nadzor Unije tako zaradi garancije uporabnikom kot tudi za zagotavljanje, da je konkurenca v enakopravnem razmerju. Socialni kontekst, v katerem se zagotavljajo storitve, je pogosto mešanica javnega in zasebnega, tudi v državah, ki so vstopile nedavno, in, gospa Vassiliou, zato bi priporočil, dodatno k načelom, na katere ste se osredotočili, strog nadzor skladnosti z obstoječimi predpisi, zaradi katerih je uporaba surovin, oznake CE in dokumentov o skladnosti obvezna, ker je treba zagotoviti koristnost medicinskih naprav in zdravljenja. Ne pozabimo, da je vedno kdo...

Predsednik je prekinil govornika

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Gospod predsednik, komisarka, ministrica, sedaj imamo poslanci Evropskega parlamenta priložnost pokazati, da smo ravno to, poslanci Evropskega parlamenta. Da se zavzemamo za Pogodbo in pravice, ki nam jih daje. Da z najboljšimi interesi pacientov v mislih sprejemamo zakone, ne da bi ščitili ali podpirali protekcionizem, ki včasih okarakterizira razpravo. Da smo zavezani k odkrivanju dodane vrednosti v sodelovanju, da bi naše paciente oskrbeli z najboljšo možno oskrbo, kjer koli bi to bilo.

Predlog, ki ga je predstavila komisarka Vassiliou, je dobra izhodiščna točka in ji je treba zaploskati. Dokončati moramo, kar je ona začela, in zagotoviti, da ne pride do nepotrebnih birokratskih ovir. Natančneje povedano, to pomeni, da države članice nimajo pravice brez razloga preprečiti prostega gibanja. Zahteve za predhodno odobritev se smejo uvesti samo v izjemnih primerih – če so podrobno navedene na seznamu Komisije ali če obstaja tveganje masovne selitve pacientov, ki bi lahko oslabilo zdravstveni sistem. Ideja, da bi bila lahko uvedena zato, ker se je nekaj pacientov odločilo, da bo poiskalo oskrbo v tujini, je precej malo verjetna. Tako je izhodiščna točka: brez predhodne odobritve. Vse drugo bi bilo v nasprotju s Pogodbo.

Naslednja stopnja pri tem ustvarjanju pogojev za optimalno oskrbo je pravilno izvajanje direktive. Od bolnih ljudi ne bi smeli zahtevati, da morajo na sodišče, da bi to ocenilo njihove pravice in da bi si zagotovili, da se neupravičene zahteve za predhodno odobritev ovržejo. Sodišče bo odločilo v korist svobode gibanja, a za kakšno ceno v smislu denarja in zdravja pacientov, ki morajo vsakič znova zahtevati uveljavljanje svojih pravic! Resnično upam, da se lahko izognemo tej izkušnji in prosim svoje kolege poslance in predsednika, naj nam pomagajo; prepričana sem, da nam bo komisarka pomagala.

Bernadette Vergnaud (PSE). – (FR) Gospod predsednik, gospa Bachelot-Narquin, komisarka, gospe in gospodje, po poročilu o zdravstvenih storitvah na mojo lastno pobudo, ki ga je Parlament sprejel 23. maja 2007, Komisija sedaj kot del socialnega svežnja predlaga direktivo, ki naslavlja samo pravice pacientov glede čezmejne zdravstvene oskrbe.

Zato sem zelo zaskrbljena, da to besedilo kaže tako malo ambicioznosti in ne upošteva mnogih notranjih izzivov, ki jih je treba rešiti, da bi se lahko borili proti rastočim neenakostim v zdravstvenem sektorju, kot so staranje populacije, socialne neenakosti, geografska segregacija in težave medicinske demografije. Na vprašanje, ki je tako bistvenega pomena za državljane Evrope, Svet in Parlament zato ne moreta preprosto kodificirati odločb Sodišča. Najti moramo določeno ravnovesje, ki bo varovalo tako pravice pacientov – ki niso le potrošniki – do čezmejne oskrbe in enakopraven dostop do kakovostne oskrbe za vse, z odgovornostjo, ki temelji na solidarnosti; za zagotavljanje socialne in teritorialne kohezije in spoštovanje načela subsidiarnosti. Še vedno obstaja zaskrbljujoče sivo območje v zvezi z opredelitvami kot sta predhodna odobritev in pojem bolnišnične oskrbe. Tukaj je treba stvari pojasniti, da ne bi odprli vrat diskriminaciji, ki bi lahko v Evropi povzročila zdravstveni sistem dveh hitrosti, namesto da bi v Evropi ustvarila dodano vrednost.

Zdravje nima cene, a je strošek; direktiva, na drugi strani – in to je dobro – zagotavlja tako načelo subsidiarnosti in potrebo po tesnejšem sodelovanju za zblizanje omrežij medicinskih raziskav in informacijskih centrov za paciente.

Razprava se bo začela; biti mora poglobljena in obroditi mora sadove in ne prenačljena, deliti jo morajo vsi sodelujoči, cilj pa mora biti izgradnja pristnega evropskega socialnega modela.

Elizabeth Lynne (ALDE). Gospod predsednik, zakaj bi moral pacient na primer izgubiti vid, ko čaka na operacijo očesne mreže v ZK, ko bi lahko to bilo narejeno v drugi državi članici? In zakaj ne bi oseba, ki v

mukah čaka na operacijo kolka, smela imeti možnosti izkoristiti pomanjkanja čakalnih list v nekaterih državah članicah, včasih na manjši strošek matične države? In zakaj morajo nekateri srčni bolniki čakati več mesecev na operacijo zamašenih žil, ko ni potrebe po tem?

Če klinični zdravnik svetuje zdravljenje in tega ni mogoče zagotoviti doma, potem potrebujemo pravni okvir za zagotovilo, da ga lahko iščemo drugje. Vse prepogosto se z diskriminacijo in neenakostjo pri dostopanju do zdravstvene oskrbe srečujejo najrevnejši ljudje. Zato moramo zagotoviti, da lahko države članice pred tem zdravljenjem odobrijo zdravljenje v drugi državi. Čezmejne zdravstvene oskrbe ne smemo omejiti na tiste, ki si jo lahko privoščijo.

Enako ta nova direktiva ne sme ogroziti standardov oskrbe za tiste, ki se odločijo ostati doma. Prav tako moramo zagotoviti, da so najprej na mestu zaščite, ki postavljajo v prvo vrsto pravice in varnost pacientov. Zato je bistvenega pomena, da se razvije mehanizem, ki omogoča skupno uporabo kartotek pacientov med matično državo pacientov in državo, kjer se zdravijo.

Poleg tega moramo razviti sistem nadomestil za paciente, ki utrpijo škodo, ki se ji je moč izogniti, ko se zdravijo v drugi državi EU. In glede skupne uporabe najboljše prakse pozdravljam člen 15 osnutka direktive, ki zahteva sistem evropskih referenčnih mrež. Ti centri odličnosti bi se lahko izkazali kot uporaben način širjenja znanja, usposabljanja in izmenjave informacij. Vse prepogosto gledamo bolnišnične infekcije ali smernice za presejanje raka; odgovor je pred vrati in čas je že, da se začnemo bolj učinkovito učiti drug od drugega.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Gospod predsednik, glavni izzivi v zdravstveni oskrbi, s katerimi se danes soočamo, so izboljšanje zdravja starejših ljudi, priprava na ravnanje pri geriatričnih boleznih v povezavi s starajočim se prebivalstvom, splošen dostop do ustrezne ravni zdravstvene oskrbe, zagotavljanje finančne stabilnosti nacionalnih zdravstvenih sistemov s posebnim poudarkom na dostopu do zdravstvene oskrbe za invalide, otroke in starejše ter za ljudi iz revnejših družin, zagotavljanje pravic pacientov v čezmejni zdravstveni oskrbi, vzpostavljanje čezmejne elektronske interoperabilnosti za medicinske evidence in hkrati zagotavljanje zaščite osebnih podatkov in omogočanje dobrih delovnih pogojev za zaposlene v zdravstvenem sektorju.

Stvarni ukrepi, predlagani v socialnem paketu za spoprijemanje s temi izzivi, kot so priprava službenega sporočila glede doseganja potreb starajočega se prebivalstva ali priprava zelene knjige glede vprašanja zaposlenih v zdravstvenem sektorju, nam dajejo upanje, da ne bomo ostali le na ravni želja. Vesela sem, da je toliko pozornosti namenjene vprašanju čezmejne zdravstvene oskrbe, ki je v tej dobi naraščajoče migracije tako pomembna.

(Predsednik je prekinil govornika)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Gospod predsednik, direktiva pomeni, da bo EU dobila več oblasti nad zdravstvom, in nasprotujem odprtju tega področja za zakonodajo EU. Zdravstvena oskrba je in mora ostati v nacionalni pristojnosti. Zamisel, da bi se morali pacienti vključevati v obliko zdravstvenega turizma, je napačno prednostno razvrščanje naših skupnih virov zdravstvene oskrbe. Novo temeljno načelo, da bi morali imeti pravico do oskrbe v drugi državi EU brez predhodne odobritve, odpre prehitevalni pas za oskrbo za mlade, jezikovno nadarjene in sorazmerno zdrave osebe in sproži tveganje za odvrčanje virov od tistih z večjimi potrebami po oskrbi, kot so starejši in tisti s funkcionalnimi poškodbami. Jasno je, da bi moral imeti vsakdo pravico do oskrbe v drugi državi EU, če je bolan, a to pravico že imamo in ni potrebe po novi zakonodaji EU na tem področju. Zdravstvo ostaja področje nacionalne politike.

Hanne Dahl (IND/DEM). – (DA) Gospod predsednik, vsi si želimo najhitrejšega in najboljšega zdravljenja, če bi resno zboleli, a ne želim, da se zgodi ameriški zgled, kjer premožni državljani dobijo najboljše zdravljenje, ranljivi člani družbe pa drugorazredno zdravljenje – če imajo srečo. Če nimajo sreče, pa ga sploh ne dobijo. Zato moramo določiti nekatera osnovna načela. Vsi bi morali imeti prost in enak dostop do zdravstvenih storitev in ljudi bi bilo treba zdraviti po vrstnem redu in glede na potrebo. Javna uprava mora torej izvesti oceno, da zagotovi, da zdravstveni delavec določi, kaj predstavlja „vrstni red“ in „potrebo“. Najprej bi bilo potrebno zdraviti najbolj bolne, ne pa najbogatejših. Pot naprej v smislu prostega in enakega dostopa do zdravstvenih storitev za vse državljane bi bila, da se skrbno pregledajo javni prispevki k zdravljenju v zasebnih bolnišnicah in davčni odbitki za zasebno zdravstveno zavarovanje. Zakonodaja EU ne bi smela biti usmerjena proti ideološki filozofiji, ki temelji na notranjem trgu, ampak bi morala meriti proti fleksibilnemu sistemu v Evropi, ki zagotavlja minimalne pravice vsem državljanom v smislu zdravljenja.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Direktiva o uporabi pravic pacientov v čezmejni zdravstveni oskrbi si prizadeva za rešitev akutnega problema.

Ta problem je spor med subsidiarnostjo zdravstvenih sistemov in pravic državljanov Evropske unije do prostega gibanja in prav tako njihove osnovne človeške pravice do dostopa do zdravstvenih storitev. Prosto gibanje je pravica vsakega državljan, ki živi v državi članici, njegovo zdravje pa se giblje skupaj z njim. Če ne bi mogel pristopiti zdravstvenim storitvam, bi se soočil z resno prepreko, ki ovira prosto gibanje. Popolna enakost storitev je nemogoča zaradi različnih davkov, ki se plačujejo v posameznih državah v zvezi z zdravstvenimi storitvami, kot tudi zaradi razlikujočih se razmerij zdravljenja v posameznih državah.

Čeprav mnoge politike skrbi naval zdravstvenega turizma, predvsem z Vzhoda, so njihovi strahovi neutemeljeni. Zelo pomembna stvar za pacienta je, da je blizu svojih sorodnikov in da se mu ni treba soočiti z jezikovno oviro. Odnos pacient-zdravnik je zelo specifičen. Uspeh zdravljenja je delno odvisen od pacientovega zaupanja v njegovega zdravnika ali v zdravstveno ustanovo. Pripravljenost pacienta za potovanje v tujino na zdravljenje je odvisna od resnosti bolezni. V primerih zdravljenja, ki reši življenje, ali zdravljenja resne bolezni druge ovire niso pomembne.

Mislim, da bi bilo bolj zaželeno, da ta vprašanja rešuje Evropski parlament kot pa Evropsko sodišče. Žalostno je, da kljub temu, da smo predstavniki državljanov, težje sprejemamo odločitve kot Evropsko sodišče, ki je v vsakem primeru do sedaj spoznalo, da ima pacient prav.

V zaključek bi želela omeniti eno stvar. Mnogo mojih kolegov poslancev govori o bogatih in o revnih. Zame, kot zdravnico, je samo pacient. Ni mi pomembno, ali ima forda ali pa je brezdomec.

Ria Oomen-Ruijten (PPE-DE). – (NL) Gospod predsednik, na začetku bi želela povedati, kako sem vesela, da vidim našo nekdanjo kolegico, Roselyn Bachelot, danes tu z nami in da nam ponovno govori, da je evropski državljan zelo pomemben. Ta del zakonodaje odraža ta poudarek. Pohvalila bi tudi komisarko Vassiliou, ki je izpeljala to zelo težko zakonodajno točko.

S to zakonodajo mi – Evropski parlament, Evropska komisija in Svet – resnično delamo nekaj za ljudi. Direktiva zagotavlja pravne varovalke za mobilnost in hkrati ponuja zakonsko osnovo za obstoječe pobude na področju čezmejne zdravstvene oskrbe.

Ko pa primerjam to direktivo z zgodnejšimi različicami, tistimi, ki smo jim nasprotovali, vidim, da je sedaj bolj osredotočena na mobilnost pacientov in manj na zdravstvene storitve, in vzrok za to je v ohranjanju zadovoljstva držav članic. Glede tega imam par kritičnih besed. Obmejna območja, ki so že sprejela nekaj dobrih pobud o čezmejni zdravstveni oskrbi – na primer dogovor o sodelovanju med *Universitätsklinikum Aachen* in *Academisch Ziekenhuis Maastricht* v moji provinci Limburg, ki bi kot del evroregije Meuse-Rhine zelo želela biti vodilno območje –, postajajo mnogo preveč odvisna od same mobilnosti in tako od kapric zavarovalcev ali dobre volje ali česa drugega s strani nacionalnih oblasti, ker v središču niso več storitve same. Pri odločitvi o tem, kako lahko pripravimo regije k mnogo večjemu sodelovanju, bi si morali dobro pogledati člen 13. In ko sem že pri tej temi, komisarka, naj poudarim, da se v evroregiji Meuse-Rhine zelo zanimamo za to, da bi bili vodilno območje.

Drugič, udeležba pacientov pri postavitvi nacionalnih kontaktnih točk. Gospa Schmidt je v Nemčiji glede tega prevzela izvrstno iniciativo in presoditi bi morali, kako bi lahko to поблиže povezali z našimi lastnimi širšimi načrti.

Še ena točka se nanaša na „seznam zdravljenj, ki ne zahtevajo prenočitve in bodo predmet istega režima kot bolnišnična oskrba“, katerega namen je izključitev nekaterih funkcij iz te direktive. Tudi o tem je treba skrbno premisliti, ker ne sme priti do situacije, kjer preveč strogo podajanje tega seznama izključuje skupne podvige, kakršnega sem ravno omenila. Najpomembneje je zavedati se, da učinkovito sodelovanje ustvarja cenejše in ne dražje centre klinične odličnosti, ki so tudi dostopnejši ljudem. Konec koncev je to tisto, k čemur stremimo.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Gospod predsednik, komisarka Vassiliou, ministrica Bachelot-Narquin, Evropa ima pomembno dolžnost zagotoviti visokokakovostno zdravstveno oskrbo za vse, ki si jo je mogoče privoščiti in je, če je to mogoče, blizu doma ali, če je to potrebno, v tujini. Zato sem vam, komisarka, zelo hvaležna za vašo pobudo, ki ima nedvomno mnogo pozitivnih vidikov v smislu zagotavljanja kakovosti in varnosti, informacij za pacienta, večjega evropskega sodelovanja, e-zdravja, referenčnih mrež in tako dalje.

Prav tako se strinjam z vami, ministrica, ko pravite, da ni dobro, da se odločitve o mobilnosti pacientov prepustijo Sodišču in da tu potrebujemo zakonodajo. Strinjam se tudi s stališčem gospoda Bowisa in gospe

Lambert, da bi morda morali pomisliti na boljše ravnotežje v zadevi o predhodni odobritvi mobilnosti pacientov, ker je ta predhodna odobritev pomembno sredstvo načrtovanja in politike držav članic.

Komisarka, ostaja še nekaj drugih vprašanj, in sicer glede zaračunavanja plačil in glede mehanizmov za preprečevanje mobilnosti pacientov, ki bi v določenih državah pripeljala do čakalnih list. A prepričana sem, gospe in gospodje, da so to vprašanja in zadeve, ki jih bomo lahko rešili ob nadaljnji razpravi o tej direktivi.

Komisarka, hvala še enkrat za vašo pobudo. In, veselimo se sodelovanja z vami, ministrica.

Marian Harkin (ALDE). - Gospod predsednik, ob začetku tega leta sem vodila številne posvetovalne sestanke po svojem okrožju v okviru politike EU o družbenih vprašanjih, in ti sestanki so nato prispevali k posvetu Komisije o pregledu stanja družbene realnosti.

Povsem jasno mi je bilo, da so državljani zelo zainteresirani za to, da bi se EU bolj vključila v socialno politiko, in to vsekakor vključuje mobilnost pacientov. Seveda je bil poziv k bolj socialni Evropi okrepljen med kampanjo za Lizbonsko pogodbo, ta odgovor komisije pa, čeprav ne naslavlja popolnoma interesov državljanov, je pravočasen in je korak v pravo smer.

Vsekakor pozdravljam predloge o mobilnosti pacientov, a se strinjam z nekaterimi predhodnimi govorniki, da je treba mnogo vprašanj še razjasniti – predvsem vprašanje o predhodni odobritvi.

Vendar pa je bistveno, da morajo biti pacienti v središču vsake politike in ne bi smeli imeti skrbi v zvezi s stroški, varnostjo in kakovostjo.

Medtem pa morajo biti pacienti povsem obveščeni o svojih obstoječih pravicah, ker pravna negotovost vedno deluje v škodo posameznikov, ki nimajo veliko osebnih virov.

In nazadnje, francosko predsedstvo se je prej sklicevalo na dejstvo, da bodo nekateri ljudje razočarani, ker ni bilo obravnavano vprašanje o mobilnosti zdravstvenih delavcev. Sama sodim med te ljudi. Če paciente postavimo v središče katere koli politike, potem je varnost pacientov najvišja, zato moramo ustanoviti standardizirane akreditacijske sisteme za zdravstvene delavce po vsej EU.

PRESEDSTVO: GOSPOD ONESTA

Podpredsednik

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Gospod predsednik, kot govornik v tej razpravi bi želel povedati, da je s stališča novih držav članic pomembno, da se možnost uvedbe omejitev na uporabo zdravstvene oskrbe v tujini prepusti nacionalni ravni, predvsem zaradi nezadostnega financiranja, ki je v teh državah namenjeno zdravstveni oskrbi. Podobno je bistvenega pomena uporaba načela, da ima pacient pravico do povračila stroškov do vrednosti plačila v primeru, če bi pacient koristil zdravstveno oskrbo v svoji državi, dokler ne postanejo razlike v razvoju med starimi in novimi državami članicami bistveno manjše.

Za konec velja poudariti, da predlagane rešitve, predvsem glede uvedbe evropskih referenčnih mrež in tudi evropske mreže za presojo medicinske tehnologije, zagotavljajo priložnost za dvig standardov zdravstvene oskrbe in tudi za izboljšanje učinkovitosti uporabe virov zdravstvene oskrbe v Evropski uniji.

Jiří Maštálka (GUE/NGL). - (CS) Gospe in gospodje, kakor veste, se geslo prihodnjega češkega predsedstva glasi „Evropa brez meja“. V tem okviru me veseli, da je Komisija v sodelovanju z Evropskim sodiščem uspela predložiti predlog, s katerim je premagana ena od ovir, namreč zagotavljanje zdravstvene oskrbe. Strinjam se z dejstvom, da so državljani zaradi dosedanjih pogajanj bližje rešitvi. Kot zdravnik bi želel, da se potrebni dokumenti sprejmejo čim hitreje, a domnevam, da je zadeva tako zapletena, da tu velja rimski rek „hiti počasi“. Mislim, da bi morali sedaj razpravljati o naslednjih temeljnih spornih vprašanjih. Prvič, vsi se strinjamo, da je v skladu s pravnimi odločitvami Evropskega sodišča nujno zagotoviti pravno zaščito za paciente, ki imajo pravico do zdravstva v Evropski uniji. Drugič, direktiva ne more ustvariti novih pristojnosti za Komisijo, ker niso bistvenega pomena. Tretjič, mislim, da je zmotno, da se kljub temu, da je bil osnovni namen zagotoviti prosto gibanje zdravstvenih storitev, besedilo direktive osredotoča predvsem na gibanje pacientov, ki potrebujejo zdravstveno oskrbo, ki ni nujna. Nadaljnje razprave predstavljajo priložnost ne le za češko predsedstvo, ampak tudi za Evropo.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Gospod predsednik, sama se tako veselim kot tudi bojim direktive o čezmejnem zdravstvenem varstvu.

Veselim se je, ker poznam veliko ljudi, ki se jim je invalidnost še poslabšala, in mnoge, ki so umrli zaradi dolgotrajnega čakanja na zdravljenje v irskih javnih bolnišnicah. Torej to, da bodo moji volivci lahko dobili svoje zdravstvene kartoteke in potovali, ne da bi jih pri tem ovirala sedanja predhodna odobritev po sistemu E112, da bodo lahko odšli in nemudoma dobili zdravljenje, je čudovita misel. Vsekakor bom tistim svojim volivcem, ki lahko potujejo, to svetovala.

Vendar pa se zavedam tudi, da bo to še poslabšalo probleme v irskem zdravstvenem sistemu in se bojim za tiste, ki ne morejo potoovati in so odvisni od tega sistema.

Gunnar Hökmark (PPE-DE). – (SV) Gospod predsednik, to vprašanje se nanaša na pravico posameznika, da poišče zdravstveno oskrbo, kjer je na voljo dobra oskrba. Predstavnica Konfederalne skupine Evropske združene leve, Eva-Britt Svensson je prej dejala, da bo to pripeljalo do zdravstvenega turizma. Obvestil bi jo, da bolni ljudje, ki iščejo oskrbo, to počnejo, ker imajo bolečine, ker trpijo, so poškodovani in potrebujejo oskrbo. Pri tej zadevi ne gre za turizem.

Končno je to vprašanje moči birokracije proti pravici posameznika. Gre za vprašanje, ali bi bilo treba stare meje uporabljati kot ovire za ljudi, ki iščejo zdravstveno oskrbo, ali bi bilo treba odprtost današnje Evrope uporabljati kot sredstvo, da lahko ljudje po Evropi dobijo najboljšo možno zdravstveno oskrbo. Poučno je bilo slišati, kaj meni skupina leve, a ker imam pred sabo predstavnika socialnih demokratov, Jana Anderssona, ki je na seznamu govornikov na vrsti takoj za mano, bi bilo zanimivo slišati, ali je njegovo stališče enako, kot ga ima Eva-Britt Svensson, namreč, da se bolni ljudje, ki iščejo oskrbo v tujini, ukvarjajo z zdravstvenim turizmom. Ali tudi on, kot ona, želi postaviti raznovrstne ovire, ali boste vi, socialni demokrati, delovali v smeri zagotavljanja največje možne odprtosti, kjer pacientom ni treba prositi oblasti za dovoljenje, da dobijo zdravstveno oskrbo? To vprašanje, Jan Andersson, je vprašanje socialne Evrope. Ne gre za to, kako bi morali posamezniki, ki sodelujejo pri odločanju, določati, kaj drugi lahko počnejo, ampak kako lahko posameznik dobi najboljšo zdravstveno oskrbo. Jan Andersson, predajam vam besedo.

Jan Andersson (PSE). – (SV) Gospod predsednik, komisarka, naj posebej pozdravim gospo Bachelot-Narquin. V preteklosti smo dobro sodelovali in upam, da bomo tudi v prihodnosti. Dobrodošli v Parlament. Na kratko h gospodu Hökmarku, to ni notranja razprava. Svojih mnenj ne usklajujem z gospo Svensson, raje si oblikujem svoja.

To direktivo pozdravljam iz več razlogov. Potrebujemo pojasnitev v pravnem smislu. Mislim, da je boljša kot osnutek, ki smo ga imeli prej. Ima bistvene prednosti, predvsem za ljudi, ki živijo na mejnih območjih, tako kot jaz. Ob tem bi opozoril tudi, da je pomembno v smislu organizacije, financiranja in podobnih vidikov dogovore povezati z različnimi sistemi po Evropi.

Enemu vidiku moramo posvetiti posebno pozornost. To je enakost. Vemo, da je v zdravstveni oskrbi prednostno razvrščanje, a pomembno je, da se vse ljudi oskrbi enako in da ne bi nekateri smeli imeti prednosti zaradi svojih virov, in pomembno je, da bi morali znati ta dva vidika združiti pri čezmejni oskrbi. Pomembno je tudi vprašanje predhodne odobritve. Temu moramo posvetiti nadaljnje razprave. Meja, določena v direktivi, ni dobra. Bolnišnična, izvenbolnišnična oskrba: močno se razlikuje od države do države in vzorec se s časom spreminja. Najti moramo druga merila. Veselim se sodelovanja. V našem odboru se bomo ukvarjali s financiranjem sistemov socialne varnosti, ki je del tega sodelovanja. Na to temo se veselim sodelovanja z drugimi odbori.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Gospod predsednik, pacientom je najpomembnejša dobra, varna in poceni oskrba, in večinoma si želijo te oskrbe čim bliže doma. Z drugimi besedami, storitve nacionalne zdravstvene oskrbe je treba opravljati ustrezno.

Predlog Komisije bi morali vseeno pozdraviti. Pomembno je, da sta lahko oskrba in zdravljenje na voljo tudi v drugi državi. To bi zagotovilo več svobode odločanja in jasnejše smernice in nasvete, medtem ko postanejo jasnejša tudi sporna vprašanja o zdravju in varnosti. Za paciente bi bilo to potem dobro.

Za države članice pa je to sporno vprašanje malo bolj zapleteno, ker direktiva ne more dobro delovati, dokler niso združljivi elektronski sistemi socialnega varstva in sistemi zdravstvene oskrbe v državah članicah Unije. Vemo, da danes niso in da bi izvajanje te direktive od držav članic zahtevalo zelo veliko. Poskrbeti moramo, da bo sprejetje direktive pomenilo tudi, da bo mogoče podatke o pacientih posredovati iz enega sistema v drugega in da bosta zagotovljeni varnost podatkov in varnost pacientov. Najpomembnejši je pacient.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Gospod predsednik, pot v pekel je tlakovana z bleščečimi obljubami in ni treba biti profesor, da bi predvidel rezultat tega predloga v njegovi sedanji obliki. Na eni

strani bo „skupina A“, ki bo sestavljena iz bogatih, izobraženih in tistih s pravimi zvezami – v splošnem smo to vsi tu prisotni. Mi moramo biti sposobni preskočiti čakalno listo v domači državi in poiskati najboljše strokovnjake v EU – ker si lahko privoščimo potrošnjo denarja za zdravljenje in prav tako potovanje in ostale dodatne stroške. Na drugi strani pa bodo revni in siromašni. Njim je dovoljeno, da se pridružijo koncu vrste in, ko so končno na vrsti, dobijo zdravljenje, ki ga mi, najbogatejši, nismo hoteli. Ob posebnih priložnostih se EU predstavlja kot alternativa Združenim državam, a bistvo je, da je EU vse bolj podobna Združenim državam – tudi na zdravstvenem področju. Naša skupina podpira prost in enakopraven dostop do zdravljenja, ki ga ljudje potrebujejo, zato ta predlog zavračamo.

Alojz Peterle (PPE-DE). - (SL) Socialna slika Evrope se je spremenila. Pred nami so novi izzivi, ki zahtevajo posodobitev evropskega socialnega modela. Spreminja se tudi zdravstvena slika Evrope. Nekatere bolezni močno napredujejo, tako tudi stroški delovanja zdravstvenih sistemov. Med državami, kot tudi znotraj njih, pa so državljani soočeni z velikimi razlikami v kakovosti zdravstvenih storitev. Možnosti za preživetje pri raku se med državami razlikujejo celo za nekaj deset odstotkov.

Pozdravljam ambicije Evropske komisije, da v okviru prenovljene socialne agende z visoko pozornostjo obravnava vprašanja zdravja. Hkrati pa obžalujem, da je šele odločitev Evropskega sodišča sprožila povečano pozornost do pravic državljanov v zvezi z zdravjem. Govorim kot človek, ki je sam preživel raka in ki pozna primere, ko so nekje pacientu rekli: „ne moremo vam več pomagati“, drugje pa so taisti pacienti našli učinkovito pomoč.

Pravica gibanja pomeni možnost izbire. Možnost izbire vodi do več konkurence, to pa v višjo kakovost, mogoče tudi v nižje stroške. Prepričan sem, da bo direktiva o mobilnosti pacientov poživila Evropo in bo imela številne pozitivne posledice. Naš skupni cilj je zdravje za vse. Direktiva o čezmejnih zdravstvenih storitvah pomeni nedvomno večjo bližino državljanom, ki jih ne zanimajo toliko debate o kompetencah, ampak čim krajša pot do zdravja. Seveda pot z jasnimi prometnimi znaki.

Najbolj uspešna je tista evropska politika, ki jo državljani čutijo v žepih, kot se je to zgodilo z direktivo o gostovanju na področju telekomunikacij. Pri direktivi o čezmejnih zdravstvenih storitvah državljani vsaj na začetku tega ne bodo čutili v žepih neposredno, bodo pa imeli za isti denar več možnosti izbire. Tudi ta občutek ni slab, zlasti ko gre za zdravje.

Evelyn Gebhardt (PSE). - (DE) Gospod predsednik, ministrica, komisarka, ko govorimo o socialni Evropi, moramo vedno postaviti v ospredje ljudi in njihove interese. Postavljanje ljudi v ospredje pomeni, da moramo imeti najpomembnejšo prednostno nalogo, ki je ta, da bi moral zdravstveni sistem ljudem lokalno zagotavljati najboljšo možno oskrbo. To je prednostna naloga številka ena. To je pogoj, ki mora biti poudarjen v našem pristopu k tej direktivi.

Vendar pa je mnogo drugih razlogov, zakaj potrebujemo tudi druge rešitve, naj bo to zato, ker ljudje potujejo ali delajo v drugih državah, ali zato, ker imajo redko bolezen ali ker bodo v drugi državi dobili boljšo zdravstveno oskrbo. To pomeni, da je potrebno v takih primerih odstraniti tudi ovire mobilnosti in zagotoviti, da se ustvari pravna gotovost. To je druga prednostna naloga.

Tretja prednostna naloga je, da si moramo vedno znova zapomniti, da je po Evropskih pogodbah zdravstvo v državah članicah stvar držav članic, in to moramo spoštovati. Z drugimi besedami, za organizacijo in financiranje zdravstvenih sistemov so odgovorne države članice, in naša zakonodaja ne more narediti ničesar, da bi to spremenila. Tega nimamo na izbiro, tega ne moremo narediti in tega tudi ne nameravamo narediti, razen če bi se nekoč v prihodnosti lahko dogovorili o tem, da bi ustvarili skupno zdravstveno politiko. To bi bil popoln scenarij, a bojim se da še zdaleč nismo pripravljeni za takšen korak.

Othmar Karas (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, mi in evropski prebivalci smo veseli, da lahko končno začnemo parlamentarno razpravo o tem predlogu.

Obžalujem, da je bil posledica groženj Skupine PSE Komisiji prejšnjega decembra zastoj, ki je trajal več mesecev. Predlog je dober in zagotavlja dodano vrednost evropskemu prebivalstvu. Videti hočemo politično ustvarjanje čezmejne pravne gotovosti, da se posameznikom ne bo več treba zatekati k Sodišču, da bi to zagovarjalo njihovo temeljno pravico do osebne svobode gibanja.

Razpravljamo o direktivi o mobilnosti pacientov in ne o zdravstvenih storitvah. Osnovna odgovornost za zagotovljeno izvedbo, kakovost in financiranje zdravstvene oskrbe še vedno ostaja pri državah članicah. Vendar pa vemo, da potrebujemo na področju zdravstvene oskrbe več sodelovanja med državami članicami in več čezmejnega evropskega vložka v raziskave, v ključno področje zagotavljanja bolnišnic in dobave.

To vprašanje je prosto gibanje pacientov. Ne sprašujemo, ali je sisteme zdravstvene oskrbe in visokokakovostne zdravstvene storitve mogoče organizirati brez neželenih stranskih učinkov; sprašujemo, kako je to mogoče storiti. Gibljemo se po območju med štirimi tečaji: med pravicami pacientov, zaščito sistemov zdravstvene oskrbe, zaščito sistemov zdravstvenega zavarovanja in zagotavljanjem kakovosti v zvezi z zdravstvenimi storitvami, varnostjo financiranja in pravno gotovostjo.

Pacienti imajo pravno utemeljen interes pri iskanju najboljše zdravstvene storitve. Da bi jim to omogočili, potrebujemo pravni okvir in pravno gotovost. Na drugi strani pa hoče velika večina prebivalstva zdravstvene storitve čim bližje svojega doma. Naša težava je financiranje sistema zdravstvene oskrbe v državah članicah. Večja mobilnost za isto ceno je zato prava pot naprej. Imamo vprašanje zagotavljanja kakovosti v smislu zdravstvenih storitev. Na tem področju bi morali prav tako začeti razpravo o minimalnih evropskih standardih.

Mia De Vits (PSE). - (NL) Gospod predsednik, komisarka, moje stališče je enako stališču drugih poslancev, in sicer, da je pomemben dosežek, da končno razpravljamo o tem predlogu. Izpolnjuje potrebo, dejansko stanje in pomeni, da lahko resnično naredimo nekaj za ljudi.

Nekateri poslanci trdijo, da bodo lahko zdravljenje v tujini uspeli dobiti le premožni. Poskrbeti moramo, da zdravstvena oskrba v tujini ne bo dostopna le najbogatejšim, ker si lahko z uporabo zakona zagotovijo drage postopke. Pacienti imajo pravico do jasnosti in pravne gotovosti in mi lahko na tem delamo, to je naša služba.

Predlog je za državljane EU izrazito pozitiven. Seveda ni popoln in narediti je treba nekaj izboljšav. Pri tem imam v mislih opredelitve „bolnišnična“, „nebolnišnična oskrba“ in tako dalje in prepoznavanje posebnih primerov, kjer je mogoče zagotoviti predhodno odobritev. To so stvari, ki jih bomo v razpravi vsekakor obravnavali.

Zato upam, da bo naša razprava mirna in strokovna in da to ne bo ideološko zasnovana razprava. Nacionalna zakonodaja bo morala obravnavati druge vidike, a nikakor se ne morem strinjati s tistimi, ki pravijo, da ta predlog pomeni oslabitev sposobnosti držav članic za organizacijo svoje zdravstvene oskrbe. Mislim, da je zelo pomembno, da razpravljamo o tem predlogu.

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Odgovornost za zdravstvene sisteme v Uniji ostaja predvsem na državah članicah. Odgovornost za organizacijo in zagotavljanje zdravstvene oskrbe in zdravstvenih storitev v skladu s členom 152 Pogodbe je v celoti priznana.

Namen predloga je uvedba in zagotovitev preglednega okvira za zagotavljanje varne, visokokakovostne in učinkovite čezmejne zdravstvene oskrbe v Uniji, hkrati pa tudi zagotavljanje visoke ravni varovanja zdravja, pri čemer se v celoti spoštuje načelo subsidiarnosti. Čeprav iskreno odobravam namen in cilje, določene v direktivi, bi želel izpostaviti določena pomanjkanja predloga, ki jih je mogoče premagati.

Nekateri se bojijo, da bi lahko ta vrsta oskrbe nekatere sisteme zdravstvenega zavarovanja v nekaterih državah članicah postavila v položaj, ko bodo pod prekomernim pritiskom. Potrebujemo natančnejšo opredelitev postopkov, ki se nanašajo na zagotavljanje oskrbe in povračilo stroškov ob upoštevanju ponavljajočih se hospitalizacij in poškodb kot tudi zapletov pri zdravljenju. Določiti moramo časovni rok za povračilo stroškov in hkrati jasno navesti, da namen direktive ni in ne bo reševanje dolgoročnih vprašanj zdravstvenega varstva v ustanovah, kjer se navadno srečujeta zdravstveni in socialni sistem.

Podrobno je treba označiti pojem „koristno za pacienta“. V prvi vrsti bi bilo treba upoštevati medicinske vidike in ne subjektivnih koristi. Pri opredelitvi pojmov „bolnišnična oskrba“ in „izvenbolnišnična oskrba“ bi bilo prav tako dobro opredeliti pojem „specialistična izvenbolnišnična zdravstvena dejavnost“. Poleg tega še vedno ostaja problem načina povračila stroškov za recepte, izdane v drugih državah članicah.

Gospe in gospodje, tako kot ob tistih drugih prilikah, ko smo bili priče uvedbi prostega gibanja v preteklosti, obstajajo tudi tokrat določene bojazni. Menim pa, da niso nepremostljive.

Pier Antonio Panzeri (PSE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rečeno je bilo, da so zdravstvene storitve glavni steber evropskega socialnega modela. Iz tega razloga se zdi popolnoma pravilno, da bi se morali tega vprašanja lotiti z namenom zagotavljanja visoke ravni varovanja zdravja in enakega dostopa do zdravstvene oskrbe za vse; žal pa se zdi, da besedilo, o katerem razpravljamo, ne gre v to smer.

Ne smemo se oddaljevati od jedra namena, zaradi katerega bi morala biti izdana direktiva in ki je zagotavljanje pravice državljanov v okviru prostega gibanja, da lahko izkoristijo zdravstvene storitve v Uniji. V praksi je mogoče besedilo smatrati kot instrument za odprtje zdravstvenega trga na ravni Skupnosti, nekaj, kar je precej drugačno in bi lahko vodilo do tega, da bi imeli pravico do zdravja premožni.

Besedilo predpisuje le povračilo stroškov, ki jih plačajo, in samo stroškov zdravstvenih storitev glede na stroške v matični državi, ne upošteva pa stroškov potovanja v državo gostiteljico in bivanja v njej. Razpravljalo se je tudi o nadaljnjih kritičnih točkah, ki segajo od potrebe po zagotovitvi standardov storitev na ravni Skupnosti do pomembnega spornega vprašanja informacij.

Zaradi tega smatram, da je potreben podrobnejši premislek, da lahko evropskim državljanom poskusimo skupaj priskrbeti odgovore, ki jih v sami direktivi še ni.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) Najprej bi podprla celoten predlog Komisije glede novega socialnega svežnja. V specifičnem okviru 21. stoletja je očitno potrebno posodobiti evropski socialni model in cilje, h katerim teži lizbonska strategija v zvezi s trajnostno gospodarsko rastjo in blaginjo prebivalstva.

Direktiva, o kateri sedaj razpravljamo, je pomembna pri uveljavljanju prenovljenega socialnega programa, predvsem v okviru prednostnih nalog, povezanih s spodbujanjem geografske in poklicne mobilnosti, kot tudi z daljšim in bolj zdravim življenjem evropskih državljanov. Upam, da bodo določbe te direktive zdravstvene storitve pripeljale bliže domu in s tem mislim na vse socialne kategorije, vključno z emigranti, ljudmi, ki delajo v tujini, in študenti, ki študirajo v tujini.

Pomembno je, da bi morala zdravstvena dejavnost nuditi varne in kakovostne storitve, ne glede na to, kje v Evropi jih nudi. V tem oziru bi želela poudariti pomembnost izobraževanja in usposabljanja evropskih delavcev na tem področju kot tudi pomembnost olajšanja evropske komunikacije in izmenjave dobre prakse. Glede na čezmejen značaj direktive bi moralo poklicno usposabljanje vključevati tudi znanje tujih jezikov in poznavanje osnov medkulturnega dialoga.

Nič manj važno pa ni to, da je za uspeh direktive ravno toliko nujno ustrezno poznavanje informacijske in komunikacijske tehnologije; odločilno je tudi pri utrjevanju tako imenovanega področja e-zdravja.

Daciana Octavia Sârbu (PSE). - (RO) Zagotavljanje zdravstvenih storitev je steber evropskega socialnega modela in ustvarjanje notranjega trga za te storitve ne bi smelo spodbujati zdravstvenega turizma, ki bo na razpolago samo premožnim pacientom, ki znajo več tujih jezikov in imajo dostop do informacij.

Potrebno je pojasniti pogoje za povračilo stroškov in izdajanje dovoljenj na področju zdravstva, kot tudi pojem zdravstvene oskrbe. Zaskrbljena sem zaradi učinkov, ki jih bo imela ta direktiva na države članice. Evropski državljani ne bodo potovali v države, kjer je zdravljenje zelo drago; nasprotno, potovali bodo v države, kot so Romunija, Bolgarija ali Poljska, kar bo pripeljalo do množične selitve pacientov iz Zahodne Evrope v Vzhodno Evropo.

Kljub temu, da se zagotavljanje zdravstvene oskrbe v novih državah članicah v skladu z jasno opredeljenimi standardi kakovosti in varnostnimi standardi ne uporablja enotno za vse vrste zdravstvene oskrbe, se povpraševanje po zobozdravstvenih storitvah v Vzhodni Evropi nenehno povečuje. To bo povzročilo dvig cen v državah gostiteljicah in posledično težji dostop njihovih državljanov do zdravstvene oskrbe, tako zaradi visokih cen kot tudi zaradi dejstva, da bodo določena podjetja iskala stranke, ki bodo pripravljene plačati več.

Odprtje evropskega trga na področju zdravstvenih storitev bo imelo resen vpliv na zdravstveni sistem v Vzhodni Evropi in bo vodilo k neenakosti. Povečana svoboda izbire v načinu in kraju zagotavljanja zdravstvene oskrbe je pozitivna stvar dokler imajo državljani dostop do storitev ne glede na njihov družbeni položaj.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Gospod predsednik, cilj socialnega paketa bi moral biti zagotavljanje enotnega in enakega dostopa do visokokakovostnih zdravstvenih storitev vsem državljanom EU. Do določene mere je ta cilj mogoče doseči z ustrezno ureditvijo na ravni Evropske unije, a obstaja mnogo težav, ki nastanejo zaradi napačnih in neučinkovitih rešitev na ravni posameznih držav članic. Zato bi morala Komisija države članice spodbujati k reformi njihovih nacionalnih zdravstvenih sistemov, najprej s širjenjem dobre prakse in z učinkovitimi načini financiranja.

Predpogoj za učinkovito zdravstveno oskrbo je prosto gibanje zdravstvenega osebja med državami članicami. V tem okviru moram vašo pozornost pritegniti k omejitvam, ki se še vedno uporabljajo za poljske medicinske sestre in babice, ki želijo delati v tujini. To je diskriminacija poljskih delavcev in je očitno kršenje načela prostega pretoka delovne sile in načela enakega obravnavanja. Komisijo pozivam, naj konča s temi diskriminacijskimi praksami in naj poljskim medicinskim sestram povrne pravico do izvajanja svojega poklica brez omejitev v drugih državah Evropske unije.

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Odbor za notranji trg in varstvo potrošnikov je izvedel obsežne razprave o zagotavljanju čezmejne zdravstvene oskrbe že v času razprave o Direktivi o storitvah. Do dogovorjenega kompromisa je prišlo le zato, ker so bile zdravstvene storitve zaradi svojega posebnega značaja izključene iz obsega direktive. Ker je to zapleten problem, to razpravo pozdravljam.

Jasne in razumljive informacije morajo biti pacientu na voljo še preden zahteva zdravljenje v drugi državi članici EU, predvsem glede ravni stroškov zdravljenja, možnosti povračila s strani njegove zdravstvene zavarovalnice in potrebe po predhodni odobritvi. Gospe in gospodje, na evropski ravni moramo sprejeti pravila, ki bodo pacientu omogočila, da se bo lahko posluževal zdravstvenih storitev povsod po EU, namesto da postane žrtev sistema.

Arlene McCarthy (PSE). – Gospod predsednik, mnogo govornikov poudarja dejstvo, da imajo vsi pacienti, če potujejo ali ostajajo doma, pravico do visokokakovostne in varne zdravstvene oskrbe. Ne pozabimo, da je eden največjih demografskih izzivov starajoče se prebivalstvo, ki bo obvezno želelo zdravstveno oskrbo v svojem kraju. Zato je za spoštovanje pravice pacientov do dostopa do zdravstvenih storitev potrebna jasnost, hkrati pa moramo spoštovati določbo Pogodbe, ki navaja, da je organizacija zdravstvenih storitev, predvsem financiranje, pristojnost držav članic. Priznati moramo, da ima 27 držav različne sisteme, različne sisteme financiranja. Obžalujem, da direktiva glede te točke ni jasna, a verjamem, da lahko naši poročevalci ta sporna vprašanja pojasnijo: če ne želimo v to mešati odvetnikov, moramo poskrbeti za jasnost, ne le, da bi se izognili odhodu pacientov na sodišče, ampak tudi, da se izognemo njihovem odhodu na sodišče zaradi vprašanj čezmejne zdravstvene malomarnosti.

Zato mora biti v našem pristopu več inovativnosti. Verjamem, da je popolna kombinacija mobilnost pacientov in spodbujanje držav članic h kupovanju strokovnih storitev, ne le za zdravljenje enega pacienta, ampak za zdravljenje skupin, ki trpijo zaradi istega stanja. To bi lahko bilo stroškovno bolj učinkovito in bi pacientom lahko omogočilo, da bivajo blizu družine in prijateljev.

Marios Matsakis (ALDE). – Gospod predsednik, ta direktiva je v teoriji čudovita, a v praksi bi se lahko izkazala za nočno moro. To pravim, ker bi lahko vodila do tega, da bi se v nekaterih centrih storitve izboljšale, drugod pa poslabšale. Dal vam bom primer: če bi vsi pacienti z nevrokirurškimi težavami iz majhne države, kot je Ciper, šli na nevrokirurško zdravljenje na Švedsko ali v Britanijo, kaj bi se potem zgodilo z nevrokirurgijo na Cipru? Standardi se bodo neizogibno nižali in to velja za storitve na področju kardiovaskularne kirurgije, ortopedske storitve, onkološke dejavnosti in za mnoge druge. Zato moramo biti zelo previdni.

V celoti podpiram to direktivo, a poskrbeti moramo, da ne bodo postali dobri centri boljši in slabi še slabši. Previdni moramo biti, da dvigujemo zdravstvene standarde po vsej Evropi, tako v velikih kot tudi v majhnih državah.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, namen novega socialnega programa je med drugim tudi zmanjšanje preprek do mobilnosti v družbi, ki sprejema načelo enakosti, kjer ne bi nikogar smele ovirati prepreke. Zelo pomembno vprašanje tu je predlog, povezan z direktivo, ki zadeva pravice pacientov glede čezmejne zdravstvene oskrbe. To je potrebno, da bi ljudje lahko delovali v današnjem hitrem svetu, kjer potujejo na stotine kilometrov, da bi se udeležili določenega sestanka. Iz tega razloga je zelo pomembno, da vsak Evropejec ve, da bo nekdo rešil njegovo življenje, če je ogroženo, in varoval njegovo zdravje brez nepotrebnih predpisov ali drugih ovir. Poskrbeti bi morali, da vsak prebivalec EU ve, da mora imeti evropsko kartico zdravstvenega zavarovanja, da lahko v sili dostopa do zdravstvene oskrbe. Pacienti morajo vedeti, da bi morali biti v državi, kjer jih zdravijo, v sili obravnavani na enaki osnovi, kot državljani te države. Kakovost, produktivnost in predvsem varnost pacientov so vprašanja, ki bi morala biti za nas najpomembnejša.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Gospod predsednik, Komisiji bi se želela zahvaliti, ker je predstavila to direktivo. Mislim, da je zelo pomembno, da imajo politiki priložnost razpravljati o pravicah pacientov, namesto da bi Evropskemu sodišču prepustili sprejemanje odločitev na tako pomembnem področju. Po mojem mnenju so pacienti najpomembnejši. Paciente moramo postaviti v središče, a zato moramo razmisliti tudi, kako to direktivo usmeriti, da bo v središču dajanje priložnosti pacientom, da prejemajo dobro zdravljenje. Zato verjamem, da je pomembno zagotoviti, da direktiva tudi pacientom, ki ostanejo doma, v svoji matični državi članici, omogoči dostop do ustreznega zdravljenja. Tako verjamem, da bi morala biti ta predhodna odobritev bolj pravilo kot izjema.

Mislim, da se moramo osredotočiti na to. Poleg tega bi se strinjala s kolegico, gospo Sârbu, glede njenih besed o potrebi, da poskrbimo, da ta direktiva Evrope ne bo razdelila na vzhod in zahod, sever in jug.

Colm Burke (PPE-DE). - Gospod predsednik, pozdravljam predlog Komisije. Vprašanje, ki se zastavlja, je: „Kaj lahko Evropa stori zame?“ Mislim, da je pomembno, da zagotovimo zdravstveno oskrbo, če ta ni na voljo v matični državi. Kot eden izmed ljudi, ki so imeli korist od čezmejnega zdravljenja – a sam si ga lahko privoščim –, menim, da je pomembno, da je na voljo vsem ljudem v Skupnosti. Vendar pa se tu pojavi sporno vprašanje zamud pri zagotavljanju zdravljenja, ki jih ne bi smelo biti. Menim, da je to ena od stvari, ki je pomembna pri razvoju te politike.

Proinsias De Rossa (PSE). - Gospod predsednik, mislim, da obstajajo številna načela, ki se jih je treba pri tem spornem vprašanju lotiti. Prvo je, da mora biti pacientovo zdravje očitno v središču.

Spornega vprašanja o teh pravicah ne smemo prepustiti odločitvam sodišč. Mi, kot zakonodajalci, moramo na tem področju ustvariti zakonodajo.

Tretjič pa se med nacionalnimi zdravstvenimi storitvami ne sme spodbujati konkurence oziroma ta ne sme biti posledica te direktive; konkurence se seveda tudi na splošno na tem področju ne bi smelo spodbujati.

Petru Filip (PPE-DE). - (RO) Države članice se soočajo z visoko ravno migracije visoko izobraženih delavcev v zdravstvenem sektorju in to je pojav, ki vodi do resnih neravnotežij, katerih izboljšanje bo zahtevalo velik finančni strošek. Nujno je, da imajo nove države članice korist od razširjenih evropskih programov financiranja za razvoj prožnega zagotavljanja zdravstvene oskrbe za vse paciente na stvaren in nediskriminacijski način.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Politika evropske mobilnosti je ena najpomembnejših politik EU, ki omogoča vsem državljanom EU, da se lahko v državah, kjer imajo lahko koristi boljšega standarda življenja, uveljavijo in delajo. Vendar pa prosto gibanje v veliki meri ovira zaskrbljenost glede možnosti povračila stroškov zdravljenja v tujini.

Zato predlagam, da se ustvari evropski sistem zdravstvenega zavarovanja, ki ga bodo priznale vse države članice in bo poenostavil evropsko sodelovanje na področju čezmejne zdravstvene oskrbe. To bo vodilo k razvoju sodobnega socialnega programa, ki bo prispeval k spodbujanju možnosti na področju izobrazbe in zaposlovanja.

Elisabeth Morin (PPE-DE). - (FR) Gospod predsednik, ta predlog direktive se ukvarja z interesi pacientov in pozdravljam ta človeški pristop s strani komisarke in ministrice. Prav tako cenim izboljšano sodelovanje med državami članicami v smislu spoštovanja nacionalnih zdravstvenih sistemov in upam, da se bo ta možnost za Evropejce povečala z zagotavljanjem ustreznih informacij, kar je nekaj, kar potrebujejo. Učinkovitost in humanost: to mi je všeč pri tem predlogu direktive.

Panayotis Demetriou (PPE-DE). - (EL) Gospod predsednik, ponosen sem, da sta to direktivo ustvarila in spodbujala dva ciprska komisarja, gospod Kyprianou in gospa Vassiliou. Direktiva je pravilna in potrebna in jo je treba izvajati.

V središču te direktive je pacient, ki je upravičen do najboljše možne zdravstvene oskrbe, predvsem, ko je ni mogoče zagotoviti v matični državi pacienta.

Praktične težave so bile pravilno opredeljene in jim je potrebno posvetiti pozornost, saj lahko slaba praksa na koncu razveljavi zamisel, ki je v drugih pogledih preudarna.

Roselyne Bachelot-Narquin, predsednica Sveta. - (FR) Gospod predsednik, komisarka, gospe in gospodje, naj začnem z nekaj osebniimi pripombami in povem, kako sem vesela, da sem se morala ponovno sestati s svojimi kolegi iz Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, med katerimi so bili njegov predsednik, gospod Andersson, Anne Van Lancker, Ria Oomen-Ruijten, Jiří Maštálka in ostali. Naj jih toplo pozdravim.

John Bowis, ki je govoril v imenu skupine PPE, je sporno vprašanje postavil v njegov ustrezen kontekst, ko je vprašal: „Kaj Evropa stori zame?“ Ponovno je zastavil vprašanje približevanja Evrope ljudem, sledili pa so mu številni drugi, kot sta Dagmar Roth-Behrendt v imenu Socialistične stranke in Jules Maaten za skupino ALDE.

Mnogi izmed tistih, ki so govorili za Johnom Bowisom, so poudarili tudi, da imajo pacienti prednost pred državami in sistemi. To je zelo res. A ne smemo na koncu nasprotovati pacientom, državam in sistemom zdravstvenega zavarovanja, ker bi imela vsaka destabilizacija sistemov zdravstvenega zavarovanja grozljivo nasprotno delovanje na organizacijo zdravstva in posebno na paciente, ki jih želimo zaščititi.

Zato bi Dagmar Roth-Behrendt odgovorila, da tu ne gre za vprašanje pravic pacientov do prostega gibanja v Evropski uniji, ki je samoumevna, osnovna pravica. Vprašanje, ki se pojavi z direktivo, je vprašanje povračila stroškov in pogojev povračila, ali ima nekdo pravico do povračila ali ne. V členu 152 Pogodbe je pojasnjeno, da lahko države članice svobodno organizirajo in financirajo zdravstveno oskrbo, ki jo zagotavljajo, kakor želijo.

V osrčju spornega vprašanja predhodne odobritve leži vprašanje ravnotežja, preudarnosti nacionalnih zdravstvenih računov in sistemov zavarovanja, predvsem tistih v najrevnejših državah. To besedilo nas spominja na to odgovornost in v nobenem položaju države te direktive ne smejo uporabljati kot sredstvo za izogibanje tem odgovornostim.

Jean Lambert je v bistvu povedala, da čezmejna oskrba sama po sebi ni cilj in Derek Roland Clark je poudaril, da bi morda morali poskrbeti, da določbe nove direktive ne bi na koncu koristile le najbogatejšim, najbolj izobraženim in najbolj obveščenim pacientom, medtem ko bi bili najrevnejši pacienti seveda obravnavani nepravilno.

Vendar pa je ključno vprašanje v razpravi, ki bi ga morala Komisija in Svet intenzivno preučiti, vprašanje predhodne odobritve za bolnišnično zdravljenje, ker je tu vsekakor največje tveganje za deregulacijo nacionalnih sistemov.

Jean Lambert je vprašala, ali je bil predlog za direktivo združljiv z ureditvijo o koordinaciji socialne varnosti. Sodišče je potrdilo, da sta ta dva sistema povračila stroškov združljiva. Zato moramo zagotoviti ustrezno strukturiranost teh dveh sistemov. Ta predlog za direktivo daje prednost izvajanju ureditve, kar se zdi razumno. A načelo, da imajo pacienti prosto izbiro, se mora še naprej uporabljati, če želi pacient iz nefinančnega razloga ubrati pot, ki jo odpira sodna praksa Evropskega sodišča.

Kot Bernadette Vergnaud, so nekateri poslanci EP obžalovali dejstvo, da to besedilo ne zajema vseh težav, s katerimi se pacienti srečujejo v EU in natančneje v svoji matični državi. Ko pogledate težave, ki bi jih moralo rešiti to besedilo, lahko vidite, da je bilo malo verjetno, da bi s predlogom obsežnejšega besedila na najboljši način napredovali v smislu reševanja določenih zelo praktičnih primerov, kot je povračilo stroškov za zdravstveno oskrbo pacientov, ki se v drugo evropsko državo preselijo zaradi študija, dela ali preprosto počitnic.

Podobno to ni le direktiva o zdravstvenih storitvah, ki bi jo obžalovali ali pozdravili. Zato je nima nobenega koristnega smisla soditi kot nekakšno „Bolkesteinovo direktivo“. Pri tej direktivi res ne gre za to.

Brž ko so določena njena osnovna načela – in zabeležila sem jih –, nam mora ta direktiva zato omogočiti, da ohranimo določeno ureditev, kakršna že obstaja med Komisijo in Svetom, a tudi med mnogimi poslanci EP, v zvezi s spoštovanjem teh možnosti, ki so odprte pacientom. Kar zadeva predhodno odobritev za čezmejno zdravstveno oskrbo, morajo države članice ostati odgovorne za odločanje o obsegu oskrbe, ki jo nudijo.

Pomembno je tudi, da se sistemi države, ko ta postavlja določene pogoje za dostop do oskrbe iz javnih zdravstvenih razlogov – kot je zdravniški referenčni sistem ali gate-keeping v angleščini –, spoštujejo in uporabljajo, ko se pacienti obrnejo na sistem v tuji državi.

Te razprave o direktivi očitno ne moremo ločiti od prihodnjega sporočila Komisije ali od predloga Sveta za priporočilo o ukrepih Skupnosti na področju redkih bolezni. Verjamem, da je povsem mogoče te odločitve izvesti hkrati. Dodatno vprašanje, ki so ga zastavili poslanci EP, je bila interoperabilnost zdravstvenih informacijskih sistemov. Ta direktiva lahko v zakonodajnem smislu pripomore k temu.

Komisarka, gospe in gospodje, seveda smo šele na začetku tega dialoga, razprave na to temo, ki bo morala pokrivati tako obsežna področja, kot so varstvo podatkov, pregledne določbe o uzakonitvi in obsegu. Vendar pa bi morali biti tu, z direktivo, ki ustvarja pravno gotovost, sposobni napredovati po poti interoperabilnosti, kar pa ne pomeni, da bomo šli po njej sami, ampak preprosto pomeni usklajevanje in večje zagotavljanje skladnosti.

Hvala za vse vaše temeljite in pomembne prispevke, ki so našo razpravo močno osvetlili.

Androula Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, razprava je bila zelo zanimiva.

Naj povem, da zelo pogosto slišimo vprašanje: kako lahko državljana približamo Evropski uniji?

To je primer, kako lahko damo državljanu ali državljanki občutek, da Evropska unija počne nekaj zanj ali zanje. V sedanjem sistemu je mnogo neenakosti. Z jasnim pravnim okvirom, ki ga zagotavlja osnutek direktive glede državljanov in različnih spornih vprašanj, poskušamo podati državljanom jasne informacije o njihovih pravicah in kako jih lahko koristijo.

Res obstajajo skrbi. Vašim skrbem sem zelo pozorno prisluhnila in prepričana sem, da se moramo med razpravo in premisleki v prihodnje lotiti teh skrbi, da bo končni rezultat res v korist državljanom.

To ni Bolkesteinova direktiva II – daleč od tega – in nikoli ne bi smeli misliti, da je tako. Gre za pravice pacientov in način, kako te pravice koristiti.

Ne poskušamo usklajevati zdravstvenih sistemov. Države članice lahko nadaljujejo z izvajanjem in urejanjem svojih zdravstvenih sistemov in lahko same odločajo, kakšne koristi želijo nuditi svojim državljanom in do kakšne mere.

Ne poskušamo spodbujati zdravstvenega turizma. Ne poskušamo državljanom dati možnosti, da si popravijo obraze in telesa; prej jim poskušamo dati pravico do primerne zdravstvene oskrbe, ko so bolni in jo potrebujejo.

Niti ne pričakujemo velike selitve evropskih državljanov iz matičnih držav v druge države članice. Po izračunih in oceni vpliva, ki jih imamo, želi v tujino le majhen delež pacientov. Zakaj? Ker želijo oskrbo, ki jo potrebujejo, bliže svojim družinam, ker želijo govoriti svoj jezik in biti v domačem okolju.

Vendar pa so primeri, ko potrebujejo dodatno zdravstveno oskrbo, ki je matična država ne more zagotoviti. To je pravica, ki jim jo dajemo – ta posebna pravica do informirane izbire in samostojne odločitve o kraju zdravljenja.

Vsekakor nas Evropsko sodišče spodbuja pri sprejemanju predpisov. Ne moremo vedno prepuščati Sodišču, da od primera do primera odloča o pravicah pacientov. To ni pravično. Koliko evropskih državljanov si lahko privošči odvetnika in odhod na sodišče? Le zelo redki. Zato moramo ponuditi rešitve za vse paciente, jim dati prave informacije in jim prepustiti odločitev o tem, kaj potrebujejo.

To je čas, ko moramo pri iskanju najboljših možnih rešitev za paciente sodelovati vsi – Svet, Komisija in poslanci Parlamenta.

(Aplavz)

Predsednik. - Hvala, komisarka, mislim, da aplavz v dvorani odraža zadovoljstvo Parlamenta.

Na podlagi člena 103(2) Poslovnika sem prejel šest predlogov za resolucijo, ki zaključuje to razpravo.⁽¹⁾

Obvestil bi vas, da je skupina EPP-ED sedaj umaknila svoj predlog za resolucijo.

Razprava se je zaključila.

Glasovanje bo potekalo čez nekaj minut.

Pisne izjave (člen 142)

Livia Járóka (PPE-DE), v pisni obliki. – Zdravstvo za Rome se je po Evropi sistematično zanikalo ali le redko upoštevalo, kljub dejstvu, da je dostop do zdravstvene oskrbe temeljna pravica evropskih državljanov. Prenovljen socialni program o čezmejni zdravstveni oskrbi mora biti usmerjen v težave, s katerimi se srečujejo Romi, ko ne uspejo dobiti zdravstvenih storitev v bližini svoje skupnosti. Večina Romov živi na robu mestnih središč in daleč stran od zdravstvenih objektov. Zaradi njihove ločenosti od teh storitev je pričakovana življenjska doba Roma ocenjena na 10 let manj kot je nacionalno povprečje. Vprašanja preprečevanja bolezni in cepljenja proti boleznim, ki prevladujejo v romskih skupnostih, kot tudi vprašanje izrednih razmer in rednih zdravstvenih pregledov, je še potrebno rešiti. Še en dejavnik, ki omejuje dostop Romov do zdravstvene oskrbe, izvira iz tega, da nimajo osebnih izkaznic, ki bi jim omogočile, da zaprosijo za zavarovanje ali socialno pomoč. S padcem komunističnih režimov mnogo Romov ni bilo priznanih, so bili pozabljeni ali pa izbrisani iz državljskih knjig. Nazadnje, obravnavati je treba zdravje romskih žensk, saj so skrbnice romske skupnosti. Če hoče Komisija pomagati Evropejcem, da pridobijo zdravstvene storitve v EU, mora poskrbeti, da se to uporablja na vsesplošni in enakopravni ravni.

⁽¹⁾ Glej zapisnik.

Lasse Lehtinen (PSE), v pisni obliki. – (FI) V pravilno delujoči Evropi mora imeti pacient možnost zaprositi za ustrezno oskrbo in zdravljenje, ne glede na to, kje je na voljo. Če so v eni državi čakalne liste za operacijo srca ali zamenjavo kolka, mora biti dostop do zdravljenja v drugi državi mogoč brez vsake protekcionistične zakonodajne zmešnjave. Odstranitev ovir pomeni tudi boljšo rabo obstoječih virov. Večina govorov, ki nasprotujejo gibanju pacientov in storitev, se sklicuje na najslabše vidike evropejstva, ksenofobije in nezaupanja. Pravilno delujoče zdravstvene storitve, tako javne kot zasebne, so del družbe blaginje – evropske družbe blaginje.

James Nicholson (PPE-DE), v pisni obliki. – Čezmejna zdravstvena oskrba je ključni element socialnega paketa. Čeprav je EU poenostavila svobodo gibanja in pravico do življenja in dela v drugih državah EU, je bila nujno potrebna pojasnitev glede pravic pacientov do dostopa do zdravstvene oskrbe v drugih državah članicah.

Kljub številnim sodbam Sodišča na to temo se državljani ne zavedajo v celoti svojih pravic v zvezi s tem spornim vprašanjem. Poleg tega tudi niso zadosti natančno obveščeni o svojih pravicah, o tem, kako ravnati pri dogovarjanju za zdravljenje, ali seveda o povračilu stroškov.

Na Severnem Irskem se vodijo projekti po mejnih okrožjih, ki zagotavljajo, da imajo ljudje koristi od zdravstvenih storitev, ki se nahajajo na najbolj prikladnem kraju. Ti projekti so bili do sedaj zelo uspešni in jih ljudje, ki imajo od njih koristi, zelo cenijo. V tej zvezi bi želel pohvaliti Britansko zdravniško združenje (NI) in Irsko zdravniško združenje za njun trud pri spodbujanju čezmejnega zdravstva med Severno Irsko in Republiko Irsko.

Čeprav pozdravljam delo Komisije, se ne morem otresti občutka, da je zakasnelo. Sedaj, ko je to sporno vprašanje razjasnjeno in ima pravni okvir, iskreno upam, da bodo države članice popolnoma sodelovale.

Marianne Thyssen (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) Še vedno smo veseli, da je Evropski parlament storitve zdravstvene oskrbe izključil iz splošne direktive o storitvah. Zdravstvo je navsezadnje poseben sektor, ki zahteva poseben pristop.

Temeljna predpostavka predloga, ki je v skladu z uveljavljeno sodno prakso, mora biti ta, da so za organizacijo in financiranje zdravstva odgovorne države članice. To na eni strani pomeni, da mobilnost pacientov ne more postati absolutne pravica, in na drugi strani, da ni izgovorov, da se ne investira v lasten zdravstveni sistem. Ta predpostavka obvezno pomeni tudi, da morajo biti države članice sposobne pacientu zaračunati dejanski strošek. Imeti moramo solidarnost, prav tako pa moramo imeti možnost razlikovanja med zdravljenjem pacientov, ki v svoji državi prispevajo po sistemu socialne varnosti in davčnega sistema, in med tujimi pacienti, ki ne.

Dejstvo, da imamo direktivo, je pozitivno, a vsakdo, ki ta sektor pozna, ve, da je potrebnega še mnogo dela. Po mojem mnenju ostajajo tu ključna merila kakovost, dostopnost in finančna vzdržnost zdravstva na podlagi socialno odgovorne solidarnosti.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), v pisni obliki. – (RO) Verjamem, da je dostop do kakovostne zdravstvene oskrbe ena od bistvenih vrednot socialne Evrope. Pravice pacientov v EU in čezmejno sodelovanje med državami članicami na tem področju predstavljajo pomemben del novega socialnega paketa. Pacienti morajo imeti dostop do kakovostnih zdravstvenih storitev v vsaki državi članici in imeti morajo možnost povračila stroškov v zneskih, ki so enaki zneskom, ki bi jih prejeli v svoji državi. Danes so v Evropi glede kakovosti zdravstvenih storitev in zneskov povračljivih stroškov bistvene razlike. Menim, da je nujno potrebna presoja evropskega zdravstvenega sistema in medicinske tehnologije, ki se uporablja. Ustrezna oprema vseh bolnišnic s tehnologijo, ki je potrebna za diagnosticiranje in zdravljenje različnih stanj, je prvi pogoj za zagotavljanje kakovostne zdravstvene oskrbe. Zdravniki in medicinske sestre se selijo iz ene države članice v drugo tako zaradi višjih plač kot tudi zaradi razpoložljivosti boljših diagnostičnih naprav in naprav za zdravljenje. Pomembno je, da direktiva o pravicah pacientov, glede na prednostne naloge EU, vključuje minimalen seznam zdravstvenih storitev, ki bi jih morali v celoti pokrivati proračuni za zdravstveno zavarovanje.

PRESEDSTVO: GOSPOD PÖTTERING*Predsednik***5. Dobrodošli**

Predsednik. – Gospe in gospodje, dovolite mi, da v imenu vseh vas pozdravim delegacijo iz kneseta, ki jo vodi Amira Dotan.

V okviru rednih stikov med Evropskim parlamentom in Izraelom bo med tem delnim zasedanjem medparlamentarno srečanje. To bo 33. takšno srečanje med našima dvema zboroma.

Toplo pozdravljam Amiro Dotan in člane njene delegacije, s katero smo že imeli priložnost – v torek – imeti daljšo razpravo.

Želimo vam uspeh in upamo, da bo vaše delo zaznamovala želja po sodelovanju v dialogu in želja po medsebojnem razumevanju – vrednoti, ki sta pri odločnem prizadevanju za mir na Srednjem vzhodu nujno potrebni.

Evropski parlament zelo pozorno spremlja ta proces in je odločen, da bo objektivno in dejavno prispeval k iskanju mira na Srednjem vzhodu.

(Aplavz)

*
* *

Sarah Ludford (ALDE). - Gospod predsednik, gre za zgradbo v Strasbourgu in za odločitev, da se vrnemo nazaj.

Generalni sekretar je v torek zjutraj poslal elektronsko pošto, kjer je pisalo, da bomo šli nazaj oktobra. Kot razumem, ni bilo glasovanja ali sklepa Urada, kar je čudno.

Gospod Rømer ni omenil, da bi bilo na voljo strokovno poročilo. Da bi izvedela, da je generalni sekretar Uradu povedal, da ga bo na zahtevo dal na razpolago poslancem v francoski in nemški različici, v katerih že obstaja, a ga ne bo prevedel, sem se morala zanesti na informacije podpredsednika za področje preglednosti.

Sedaj sem poslala skupaj tri e-pošte v zadnjih dveh dneh, kjer sem zaprosila za poročilo v francoskem jeziku, a nisem dobila odgovora. Menim, da je to nesprejemljivo in začenjam s to zadevo na osnovi člena 28 o odgovornosti in člena 96 o preglednosti iz Poslovnika.

Vedeti hočem, kakšna je podlaga za naš odhod nazaj v Strasbourg. Prebrala sem obvestilo, ki je šlo v ponedeljek v Urad, a se mi zdi, da so dela povezana le z visečimi stropi. Torej, najprej, kaj vemo o razlogih za zrušitev? Je kriva sestava, materiali, kakovost konstrukcije ali nadzor gradnje? Gotovo je eden od teh štirih.

Drugič, kaj nam pove o preostanku zgradbe? Ne vemo, ali je bila preverjena cela zgradba. So uporabljeni neustrezni materiali? Govori se, da je jeklo, uporabljeno za zgradbo, enako kot tisto na strehi letališča Charles de Gaulle, ki se je zrušila. Je to res ali ne?

(Protesti)

No, če nam ne boste povedali resnice, se bodo govorice širile.

To ne vpliva na skrb gospoda Matsakisa glede azbesta v zgradbi, ki se ji energično posveča, a mislim, da tudi brez odziva.

Vedeti hočem najprej, zakaj nisem dobila poročila, kakšna je podlaga za odločitev, da se vrnemo v Strasbourg, ali je zgradba resnično varna in kdo je odločil, da je.

(Aplavz)

Kar se mene tiče, to ni, ne bi smelo biti – in upam, da se to sedaj ne dogaja –, obravnavano kot sporno politično vprašanje. Če bi bili avgusta tam ljudje, bi lahko umrli, in če gre kaj narobe, se to lahko še zgodi. Lahko, prosim, dobim nekaj odgovorov?

(Predsednik je prekinil govornico.)

Predsednik. – Baronka Ludford, kolikor vem, ste državljanka Združenega kraljestva. Državljeni Združenega kraljestva so znani po svojem pragmatizmu in hladnokrvnosti. Vam smem torej sedaj svetovati, da ostanete mirni? Ni bilo potrebe, da izkoristite pravico do zastavljanja vprašanj.

Za vse poslance pripravljamo e-pošto. Tehnične podrobnosti bodo v ustreznih jezikih navedene v tej e-pošti. Zaupajte parlamentarni upravi! Delamo, kar je potrebno. Ni nas bilo potrebno opomniti, da povemo resnico. Baronka, vedno in pri vsem, in tudi tu, nas zavezuje poštenost.

(Aplavz)

Alexander Alvaro (ALDE). - (DE) Gospod predsednik, v torek je pet poslancev iz štirih različnih političnih skupin obesilo velik plakat, da bi propagiralo pisno izjavo št. 75. Preden je bil plakat obešen, je bila pridobljena zahtevana odobritev s strani pristojnega kvestorja, gospoda Fazakasa. V torek popoldan je plakat nekdo odstranil in o tem ni obvestil nobenega od avtorjev pisne izjave. Včeraj ga sploh nismo našli. Danes pa smo ugotovili, da ga ima varnostna služba. Razlog, ki so nam ga navedli, je bil, da je bila sprejeta politična odločitev, da se te pisne izjave ne sme oglaševati.

Od kdaj uprava odloča o tem, kaj je politično pravilno in kaj napačno, še posebno potem, ko je pristojni kvestor zadevo odobril? Smo demokratični poslanci Parlamenta s pravico do izražanja svojega stališča. Ni se vam treba strinjati z vsebino izjave, a ni prav, da se plakat odstrani brez vedenja avtorjev; gre za nesmiselno prikrajšanje pravic poslancev. Prosim, če lahko to razložite.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospod Alvaro, o tem dogodku prvič slišim iz vašega zaprosila za besedo, ki je popolnoma upravičeno. Zagotavljam vam, da bomo to zadevo preiskali.

6. Izjava predsedujočega

Predsednik. – Gospe in gospodje, na konferenci predsednikov so me prosili, da podam kratko izjavo o jutrišnjem dnevu, o evropskem dnevu jezikov. To bom naredil rade volje, a potrpite, ker je ta izjava napisana v več jezikih, zaradi česar je to tudi zame strašljiva naloga. Prosim, da to izjavo vzamete na znanje.

26. septembra 2008 proslavljamo evropski dan jezikov. V tem okviru Evropska unija skupaj z Evropskim svetom podpira vrsto evropskih pobud, usmerjenih v spodbujanje ovrednotenja jezikov in kultur in v poudarjanje evropski javnosti, kako pomembno je učenje jezikov.

(DE) Jezikovna raznolikost Evrope je pomemben element naše intelektualne dediščine in je eden od naših kulturnih zakladov. Med evropskim združevanjem je jezikovna raznolikost postopoma postala manjša ovira in večja priložnost. Zato je v zadnjem sporočilu Komisije o večjezičnosti naša jezikovna raznovrstnost po pravici opisana kot adut.

(FR) Večjezičnost in spodbujanje jezikovne raznolikosti sta temelja naših vsakodnevnih dejavnosti v Evropskem parlamentu. Naše geslo je „brez prevajanja ni zakonodajnega dela“.

(IT) Prevajanje in tolmačenje našega dela kot dela predstavnikov narodov Evrope igrata ključno vlogo pri zagotavljanju njegove legitimnosti in preglednosti in pri vse tesnejšemu približevanju Parlamenta evropskim državljanom.

(ES) V tem okviru bi bilo treba opomniti, da je Evropski parlament edina mednarodna organizacija, ki ima spletno stran in spletno televizijo v 23 različnih jezikih.

(PL) Evropski uniji, ki je združena v raznolikosti, ni potrebno skrbeti za njeno prihodnost.

(DE) Hvala za vašo pozornost, gospe in gospodje.

(Aplavz)

*

* *

Elizabeth Lynne (ALDE). - Gospod predsednik, imam vprašanje o pravilnosti postopka. Če imate podatke, da se je varno vrniti v Strasbourg, zakaj ne morete podati izjave sedaj, preden odidemo s tega plenarnega zasedanja in tvegamo vrnitev v stavbo, za katero nekateri med nami menimo, da je še vedno nevarna?

Predsednik. - Gospa Lyanne, vsi podatki, ki sem jih dobil, kažejo, da je stavba v Strasbourg ravnolično toliko varna kot ta tu v Bruslju.

7. Čas glasovanja

Predsednik. - Naslednja točka je glasovanje.

(Rezultati in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

7.1. Svobodni in skupnostni mediji v Evropi (A6-0263/2008, Karin Resetarits) (glasovanje)

7.2. DDV v zvezi z obravnavo zavarovalnih in finančnih storitev (A6-0344/2008, Joseph Muscat) (glasovanje)

7.3. Letna razprava o napredku na področju območja svobode, varnosti in pravice (člena 2 in 39 Pogodbe EU) (glasovanje)

– Pred glasovanjem o spremembi 1

Manfred Weber (PPE-DE). - (DE) Gospod predsednik, dovolite mi, da v imenu skupine PPE-DE predložim ustno spremembo za preoblikovanje spremembe 1. Preden pa to storim, mi dovolite, da povem, da je poročilo gospoda Depreza in celotnega odbora odlično in da bi skupina PPE-DE želela glasovati za poročilo. Vendar pa imamo eno ključno točko, in sicer vprašanje glasovalnih pravic za migrante v Evropski uniji, ne zaradi tega, ker zavračamo podelitev volilne pravice, ampak ker zavzemamo stališče, da bi se morala pri takšnih odločitvah uporabljati subsidiarnost. Volilna zakonodaja ni evropska zadeva.

Zaradi tega bi želeli to spremembo premostiti s predlogom, da se jo preoblikuje. Kolege poslance v drugih skupinah prosimo, da podprejo novo besedilo, da bomo lahko vsi potrdili to dobro poročilo.

Novo besedilo se glasi:

predlog glede integracije rezidentov za daljši čas v politično življenje na evropski in lokalni ravni; korak naprej, ki bi lahko pomagal pri družbeni, kulturni in politični integraciji teh rezidentov za daljši čas;“.

Prosim za vašo podporo.

Predsednik. - Vidim, da obstajajo ugovori.

(Ustna sprememba ni bila sprejeta)

7.4. Koncentracija in pluralizem medijev v Evropski uniji (A6-0303/2008, Marianne Mikko) (glasovanje)

– Pred glasovanjem

Ignasi Guardans Cambó (ALDE). - (ES) Za besedo sem zaprosil v skladu s členom 166 Poslovnika, in sicer v zvezi s členom 45(2) Poslovnika tega Parlamenta.

Člen 45(2) je bil nedavno spremenjen z namenom prepovedi sprememb predlogov resolucij, ki jih vsebujejo poročila na lastno pobudo.

Rezultat tega je, kot bomo videli pri prihodnjem glasovanju, da je treba, če želi parlamentarna skupina spremeniti vrstico ali odstavek poročila na lastno pobudo, predložiti popolnoma ločen alternativni predlog resolucije, kjer je edina razlika le ena vejica ali vpis ali izbris ene same besede.

Morda se je takrat, ko je se je člen spreminjal, to zdela dobra zamisel, a sedaj se dogaja, da je na tem zboru težko doseči dogovore, doseganje dogovorov pa naj bi bilo eden naših glavnih ciljev. Če je edino, kar lahko naredimo, sestava ločenega besedila, je nemogoče doseči sporazum med političnimi skupinami, kakor bomo kmalu videli pri glasovanju.

Gospod predsednik, prosim, da se sprememba člena 45(2) revidira, ker je njen učinek nesmiseln in ovira politične odnose med skupinami tega zbora.

(Aplavz)

Predsednik. – Poudariti moram, da je to odločitev sprejel Evropski parlament s svojo razumnostjo.

(Ugovor gospe Pack)

Bojim se, da je res, gospa Pack, a tega ni mogoče spremeniti. Medtem pa se moramo držati črke zakona.

Monica Frassoni (Verts/ALE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Guardans bi morda moral o tem povprašati svojo skupino, ker je bila ena od zagovornic tega člena. Kljub temu pa bi želela povedati naslednje: poročilo, o katerem glasujemo danes, poročilo Mikko o koncentraciji in pluralizmu, je prvo poročilo, ki ga bomo odobrili po tem postopku, ki nam preprečuje celovito razpravo in nam preprečuje predložitev sprememb, na dan, ko je v Italiji prišlo do resnega, zelo resnega napada na svobodo izražanja s tem, ko je bilo objavljeno, da bo edini televizijski kanal, kateremu Berlusconi trenutno ne vlada, odpustil 25 novinarjev. Mislim, da je način, kako razpravljamo o teh problemih, tudi pokazatelj pomanjkanja volje tega Parlamenta za uvajanje predpisov, zakonov ali direktiv o koncentraciji in pluralizmu medijev, ki so v Evropski uniji vse nujneje potrebni.

(Aplavz s sredine in leve)

Marianne Mikko (PSE). - Gospod predsednik, zahvalila bi se vsem, ki so prispevali k temu skrajno pomembnemu in odmevnemu poročilu o pluralizmu in koncentraciji medijev v Evropski uniji. Pri tem poročilu gre za zaščito demokracije. V to poročilo smo poskušali vključiti vse, kar utruje demokracijo. Zato bi se morali poskusiti osredotočiti in dvakrat premisliti preden glasujete. S čim se strinjate in čemu nasprotujete? To sporočilo danes pošiljamo našim državljanom. Prosim, razmislite.

(Aplavz)

Pál Schmitt, v imenu skupine PPE-DE. - (HU) Gospod predsednik, kot poročevalec v senci na to temo, bi se želel pridružiti tistim, ki pravijo, da ta sistem v sedanji obliki ni dober. V parlamentarni razpravi sem si želel izraziti mnenje Ljudske stranke, a kot poročevalec v senci nisem dobil besede.

Rad bi vprašal, če je pluralizem v medijih tako pomemben, zakaj ni tako pomemben tudi pluralizem mnenj? Želel sem pojasniti dejstvo, da se z nekaterimi stvarmi ne strinjamo, a nisem dobil besede. Od celotnega parlamenta sta o tej temi smeli govoriti le dve osebi, poročevalec in komisar. Vsekakor moramo preučiti, ali je ta sistem dober, ker nas zanimajo mnenja drugih in temu pravimo pluralizem mnenj. Prosim, gospod predsednik, pomagajte nam, da se to uresniči.

(Aplavz z desne)

Predsednik. – Gospe in gospodje, gospodu Cohn-Benditu prepuščam besedo, potem pa moramo nadaljevati z glasovanjem. O posledicah svoje lastne odločitve lahko oblikujemo ustrezne sklepe. Če smo sprejeli vprašljivo odločitev, imamo pravico, da jo sami spremenimo, a spremembo je treba izvesti v skladu s primernimi postopki.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). - (DE) Gospod predsednik, ta nesmisel, o katerem ste ravno govorili, je sprejela večina tega Parlamenta, kljub temu, da smo mi glasovali proti. To je bila vaša odločitev! Zdaj pa predsedniku podkurite, da bo to spremenil!

(Aplavz s sredine in leve)

Predsednik. – Res ne želimo nikomur podkuriti, a sklepe je mogoče oblikovati, če tako želi večina Parlamenta.

Stefano Zappalà (PPE-DE). - (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, nimam namena natančno pregledovati nenatančnih trditev, ki jih je izrekla gospa Frassoni, a mislim, da moram Parlamentu pojasniti eno stvar. V Italiji nima televizijskih kanalov v lasti predsednik Berlusconi, ampak jih imajo druge skupine.

Gospod predsednik, v Italiji so trije televizijski kanali: Rai 1, Rai 2 in Rai 3, tam je skupina Mediaset in v Italiji je LA7 ...

(Protesti s sredine in leve)

Predsednik. – Gospe in gospodje, ni razloga za razburjenost. Vi ste sprejeli odločitev.

Če Parlament sprejme odločitev, za katero večina meni, da ni bila pametna, jo je mogoče spremeniti. A predpis se upošteva, dokler ni spremenjen. To je načelo, ki mu v Parlamentu sledimo.

(Aplavz)

7.5. Nadzor cen energije (glasovanje)

– *Pred glasovanjem o spremembi 1*

Urszula Gacek (PPE-DE). - Gospod predsednik, imam stvarno vprašanje o pravilnosti postopka v zvezi z novim Poslovnikom. Rečeno nam je bilo, da lahko sedaj, ker je bila skrajšana razprava, vložimo več pisnih izjav, ne le eno samo pisno izjavo, kot smo jo lahko pred začetkom veljavnosti novega Poslovnika. Danes sem poskusila predložiti dve pisni izjavi in mi spletna stran tega ni dovolila. Tako moj glas v razpravi za nadzor energije ni bil nikjer zabeležen.

Ali lahko poskrbite, da se ta tehnična težava reši? Gre za neizpolnjevanje revidiranega Poslovnika.

Predsednik. – Gospa Gacek, pisno izjavo lahko predložite, a to ni bil pravi čas za izpostavljanje te točke.

7.6. Bela knjiga o zdravstvenih vprašanjih v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo (A6-0256/2008, Alessandro Foglietta) (glasovanje)

7.7. Kolektivno urejanje avtorskih pravic na spletu (glasovanje)

7.8. Fundacija odbora za mednarodne računovodske standarde: pregled ustanovne listine (glasovanje)

Piia-Noora Kauppi, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, kot ste že dejal, bi skupina PPE-DE želela zaprositi za odložitev glasovanja o tej resoluciji. Vsekakor upravljanje Upravnega odbora za mednarodne računovodske standarde ne bo rešeno v naslednjih dveh tednih, zato imamo čas o tej resoluciji glasovati na naslednjem mini plenarnem zasedanju tu v Bruslju.

Razlog za to je, da imamo nove predloge Evropske komisije, in morda je mogoče nekatere dele besedila resolucije izboljšati.

Rok je bil zelo kratek in zato želimo več časa in izvedbo glasovanja na naslednjem zasedanju v Bruslju.

Pervenche Berès, predsednik odbora ECON. – (FR) Gospod predsednik, govorim kot predsednica Odbora za ekonomske in monetarne zadeve. Ob sedanji finančni krizi se vsi zavedamo, da so računovodski standardi in njihova potencialno prociklična lastnost pomembno vprašanje. Upravljanje struktur, ki te standarde razvijajo, je zelo pomembna zadeva.

Evropska komisija, na katero se glede teh spornih vprašanj obrača že poročilo Radwan, se je odločila, da bo naredila osnutek predloga, ki ne vključuje odgovornih za stabilnosti finančnih trgov, ki je bil pripravljen nepremišljeno z ameriškimi oblastmi, ki se bližajo koncu svojega mandata in jih vsi kandidati na ameriških predsedniških volitvah zavračajo, in brez posveta s Svetom ali Evropskim parlamentom.

V duhu kompromisa in odprtosti smo za ponovno odprtje te razprave, če Komisija soglaša, da bo svoj predlog ponovno pretehtala in poslušala predloge Evropskega parlamenta. Zato bi želela, da Komisija pripravi izjavo in se obveže, da bo svoj predlog ponovno pretehtala. V tem primeru bi lahko predlog gospe Kauppi sprejeli.

Androula Vassiliou, članica Komisije. – Gospod predsednik, Komisija o tej točki nima stališča.

Predsednik. – Komisija ni izrazila mnenja.

Gospa Berès, ali sem pravilno razumel, da bi v teh okoliščinah podprli predlagateljico tega predloga, gospo Kauppi?

Potem bomo o tem predlogu glasovali.

(Parlament je sprejel predlog za odložitev glasovanja)

7.9. Socialni paket (glasovanje)

– *Pred glasovanjem*

Philip Bushill-Matthews, v imenu skupine PPE-DE. – Gospod predsednik, samo da na kratko potrdim, skupina PPE-DE se je odločila, da bo svojo resolucijo o socialnem paketu umaknila. Na zadnjem delnem zasedanju smo imeli zelo celovito razpravo, kjer so vse skupine zelo obširno razložile svoja stališča. Medtem si je naša skupina zagotovila poročanje o prenovljenem socialnem programu, kar odraža neizmerno pomembnost, ki jo dajemo socialnim vprašanjem, in se veselimo premišljenih komentarjev vseh političnih skupin, ki jih bomo prejeli v prihodnjih mesecih, da bomo lahko skupaj ustvarili poročilo, na katerega bo lahko ponosen cel Parlament.

(Aplavz skupine PPE-DE)

8. Obrazložitev glasovanja

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Gospod predsednik, želela bi samo, da se zabeleži, da sem glasovala za poročilo gospoda Fogliette, a mi je odpovedala glasovalna naprava.

Ustna obrazložitev glasovanja

– **Predlog za resolucijo: Letna razprava o napredku na področju območja svobode, varnosti in pravice v letu 2007 (člena 2 in 39 Pogodbe EU) (B6-0425/2008)**

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Seveda je v tem kaotičnem položaju težko biti razumljen. Hotel sem pojasniti, da sem glasoval za resolucijo, ki smo jo ravno potrdili, ki smo jo ravno odobrili, o letni razpravi o napredku na področju območja svobode, varnosti in pravice. Danes se bo srečal Svet ministrov za pravosodje in notranje zadeve, da bi razpravljali o Evropskem paktu o priseljevanju in azilu in ga odobril. To je zelo pomembna tema in zelo pomemben predlog, o katerem Svet razpravlja, in upam, da se na razpravi, ki bo v Svetu danes, v pakt vstavi izjava o potrebi po pravičnejši in enakopravnejši porazdelitvi bremena priseljevanja. Upam, da bodo ministri ta pakt sprejeli danes in da bo vseboval priporočilo k tej skupni odgovornosti.

PRESEDSTVO: GOSPOD DOS SANTOS

Podpredsednik

– **Predlog za resolucijo: Letna razprava o napredku na področju območja svobode, varnosti in pravice (člena 2 in 39 Pogodbe EU) (B6-0425/2008)**

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Gospod predsednik, resolucija, o kateri smo ravno glasovali, je bila zame in vsekakor tudi za mojo skupino iz mnogo razlogov nesprejemljiva. Glavni razlog je seveda ta, da verjamem, da Evropa vsekakor ne potrebuje novega, „nezakonitega“ vala priseljevanja. Nikakor ne.

Za naše delodajalce v zasebnem sektorju in za vlade je vse preveč enostavno, da lahko še naprej uvažajo vse več tujih državljanov iz držav, ki niso članice EU. To povzroča beg možganov iz razvijajočega se sveta v Evropo in na koncu ne koristi niti razvijajočim se državam niti Evropi, ravno nasprotno. Končno bi morali začeti – in pri tem kažem predvsem na vlade, podjetja in industrijo – v običajen trg delovne sile asimilirati, ponovno izobraževati in integrirati ogromno, resnično ogromno število tujih državljanov, ki so že tu in jih naša družba ne sprejema in jih ni nikoli ustrezno sprejela vase.

– **Poročilo: Marianne Mikko (A6-0303/2008)**

Neena Gill (PSE). – Gospod predsednik, glasovala sem za poročilo Mikko, ker verjamem, da morajo mediji pri zaščiti demokracije igrati odločilno vlogo. S širjenjem EU je naša vloga zagotoviti konvergenco standardov za zaščito osnovnih svoboščin in demokracije. Sodelovala sem pri mnenju odbora ITRE o poročilu Mikko

in želela bi ji čestitati, ker mislim, da so nove tehnologije vodile do pojava novih medijskih kanalov in novih vrst vsebine in mediji ostajajo pomembno politično orodje. V tem okviru je sistem za medijsko pluralnost osnovna potreba za demokratičen socialni model.

Če je lastništvo nad mediji skoncentrirano na samo nekaj ljudi, je to v prednost monopolizaciji oglaševalskega trga in predstavlja oviro novincem. Konkurenčno pravo je pripomoglo k omejitvi medijske koncentracije, a ti problemi še ostajajo v številnih državah članicah, kjer trg obvladuje nekaj velikih igralcev.

Tako je treba pozdraviti predlog poročila, da se povežeta medijsko pravo in konkurenčno pravo.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Gospod predsednik, pluralizem medijev pomeni raznolikost pri širjenju informacij in poseben značaj radiodiotelvizij. Obe področji sta v sektorju medijev sedaj ogroženi. Nenehno povečevanje koncentracije lastništva med medijskimi družbami, ki konkurirajo v tem sektorju, je pripeljalo do položaja, ko je v labirintu enostavno dostopnih in standardiziranih novic za vse težko najti informacije, vredne iz socialnega in kulturnega vidika. Težko je predvideti, kam vodi vse slabši položaj v tem sektorju, ne le za posamezne potrošnike, ampak tudi za družbo kot celoto.

Poročevalka je po pravici poudarila vlogo radiotelevizij javnega sektorja kot varuhov raznolikosti, katerih poslanstvo je oddajanje visokokakovostnih informacij. Prav tako je po pravici predlagala model, kjer so zunaj trga konkurenčnih medijev močni mediji javnega sektorja, ki soobstajajo z zasebnimi medijskimi družbami, ki jih spodbuja dobiček. O pomembnosti ravnotežja med tema dvema stebroma ne sme biti dvoma. Besedilo poročila, kot tudi nameni poročevalke, se zdijo jasni in pregledni. Kompromis, dosežen med razpravami Odbora za kulturo, je dober. Poleg tega bi bilo treba jasno določiti pravni status novih metod razširjanja informacij, kot so spletni dnevniki ali druge strani, ki jih ustvarjajo uporabniki, da bi ljudje, ki te oblike ustvarjajo, poznali svoje pravice in odgovornosti ter morebitne sankcije.

(Predsednik je prekinil govornika)

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Gospod predsednik, vesel sem, ko slišim, da Parlament pravi, da morajo vse države članice zagotoviti pluralizem medijev in da imajo pri tem vsekakor pomembno vlogo storitve javne radiotelevizije. To je pravilno in primerno. V normalni družbi to pomeni demokracijo in svobodo informacij in predvsem svobodo informiranja za opozicijske skupine.

Merjeno po teh kriterijih Belgija in celo Flandrija nista demokraciji. Mojo politično stranko, na primer, veliko politično stranko v tej državi, rutinsko in odprto diskriminira in bojkotira flamski ponudnik storitev javne radiotelevizije, in za nameček še na podlagi uradnih direktiv. Zakaj? Ker naše zamisli in odnos niso „politično korektni“ ali odstopajo od vodilnih. Sploh še ne tako davno je nekdanji vodja storitev javne radiotelevizije odprto priznal, da ga je kralj Belgijcev imenoval za barona, da bi ga nagradil za njegov diskriminacijski boj proti opozicijski stranki.

To poročilo, ki drugače sploh ni tako slabo, bi morda lahko uporabno vključilo odstavek o ravnanju z opozicijskimi strankami, ki ne sledijo sprejeti smeri.

Koenraad Dillen (NI). - (NL) Gospod predsednik, vzdržal sem se glasovanja o tem poročilu. Precej po pravici poudarja različne težave glede pluralizma medijev in koncentracije lastništva v številnih državah članicah.

Kot Flamec lahko povem besedo ali dve o tej temi. Ker v Evropski uniji ni države, ki bi na primer bolj potrebovala nepristranskega medijskega ombudsmana, ki bi zagotovil svobodo izražanja in pluralizem, kot je to Belgija. Tu v Bruslju, v institucionalnem središču države, kakor je ravno povedal moj kolega poslanec, največjo opozicijsko stranko brez sramu bojkotirajo ne le zasebni mediji, temveč tudi vladni organi, in ljudem odrekajo pravico do prostih in uravnoteženih informacij.

Morda listina za medijsko svobodo, ki jo zagovarja poročevalka, lahko onemogoči takšno zlorabo, v nasprotnem primeru je to vse skupaj čista fasada, ki prikriva neprijetno resnico.

Prav tako se sprašujem, zakaj se poročevalka tako zavzema za strožjo ureditev najbolj svobodnega medija – interneta, in predvsem spletnih dnevnikov –, pri tem pa ne omenja ustrezne skrbi glede avtorskih pravic. Saj prav tiste države, ki nimajo pravega pluralizma medijev, najbolj želijo strožji nadzor nad internetom. S tem poročilom dobijo še dodatne argumente in to je obžalovanja vredno.

Pál Schmitt, v imenu skupine PPE-DE. – (HU) Hvala, gospod predsednik. Govoril bom v madžarščini. Raznolikost v medijih je zelo pomembno področje za Evropsko ljudsko stranko, zato smo se odločili, da namesto, da poročilo zavrnamo, naša skupina predloži alternativni osnutek odločbe. Medtem ko na eni

strani ohranjamo odlike izvirnega poročila, smo na drugi strani zbrisali iz besedila dele, ki so za nas nesprejemljivi, in vnesli priporočila, za katera smo menili, da jih je bilo potrebno poudariti.

Skupina je med ostalim nasprotovala temu, da so bile v poročilu omenjene posamezne države članice, saj smo prepričani, da mora biti poročilo o raznolikosti medijev nepristransko in se mora splošno uporabljati. Namen ni ta, da se osramoti določene države kot slabe primere. Podobno nismo mogli sprejeti dejstva, da je v poročilu navedeno, da nekatere medijske imperije motivirajo predvsem dobiček in materialni interesi: to je pretirano posploševanje in tega ne moremo sprejeti.

Poročilo, zaradi katerega je prišlo do silovite politične razprave, mora v vsakem primeru pritegniti pozornost Evropske komisije k dejstvu, da bi morala to sporno vprašanje obravnavati na način, ki ustreza resnosti teme, in proučiti, kakšne ukrepe je treba v interesih uveljavljanja raznolikosti uvesti na ravni Unije ali na nacionalni ravni. Hvala.

– Skupni predlog resolucije – Nadzor cen energije (RC-B6-0428/2008)

Peter Baco (NI). – (SK) Podpiram učinkovit nadzor cen energije. Nestanovitnost cen v zadnjih mesecih seveda ni v interesih državljanov Evropske unije, medtem ko špekulanti/posredniki prihajajo do zaslužkov. Še več, opazamo povsem nesprejemljiv položaj, kjer cene energije določajo cene hrane. Ne moremo tiho sprejeti ciničnega argumenta, da je na globalni ravni dovolj hrane, a vsi nimajo dovolj denarja, da bi drago hrano kupili.

Po mnenju strokovnjakov Svetovne banke je energija biomase odgovorna za do 80 % strmega porasta cen hrane. V tem okviru sem ob mnogih priložnostih poudaril, da je potrebno povečati rezerve hrane in urediti rabo virov hrane za energetske namene. To je ključni problem, povezan z nadzorom cen hrane, in mu je kot takšnemu zato treba posvetiti posebno pozornost.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Gospod predsednik, sedaj se soočamo s hitro rastjo cen energije. To neposredno vpliva na kakovost življenja prebivalcev Evropske unije in na rast inflacije. To pomeni, da bi morali ustvariti instrumente za zaščito prebivalcev Evrope pred posledicami teh dvigov cen. Kljub temu, da smo zadnje čase priča znižanju cen nafte, verjamem, da bi morali več pozornosti posvetiti mehanizmu, ki so usmerjeni v zagotavljanje stabilnosti cen. Zamisel je tudi, da bi morali biti energetski trgi bolj pregledni, da bi bili v prihodnosti manj nagnjeni k špekulacijam na svetovnih trgih. Med razpravljanjem o spornem vprašanju o energiji ne smemo pozabiti poudariti potrebe, prvič, po okrepitvi dela za povečanje deleža energije, pridobljene iz obnovljivih virov, vključno z jedrsko energijo, drugič, po uvedbi novih premogovnih tehnologij, in tretjič, uvesti moramo program širokega obsega za izboljšanje energetske učinkovitosti.

– Poročilo: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Renate Sommer (PPE-DE). – (DE) Gospod predsednik, glasovala sem proti poročilu Foglietta, zahvalila pa bi se vsem kolegom poslancem, ki so me pri tem podprli.

Čep rav je debelost vedno večji problem, nas ta bela knjiga nič ne približa rešitvi. Nasprotno, predstavlja brezciljno zmešnjavo raznovrstnih priporočil in zahtev za zakonodajo. Zaradi tega smo videti prav smešni. Vesela sem, da je bil odstranjen vsaj predlog o rdečem, jantarjevem in zelenem barvnem kodiranju oznak živil, a drugi predlogi so preživeli, vključno z nekaterimi v naprej določenimi odločitvami, ki se sprejemajo na področju označevanja živil, za katerega sem parlamentarna poročevalka.

Odločili smo se, da bomo zahtevali cenzuro oglaševanja, da želimo prepovedati umetne transmaščobne kisline, a istočasno nameravamo na označbah živil navajati vsebnost TFA [transmaščobnih kislin], da se bo v prihodnosti uradno meril naš pas in da se bo nadziralo vsebnost soli v živilih, kar je ekvivalentno zahtevi po poseganju v kuharske recepte. Vpeljana je bila opredelitev zdrave prehrane; ena od klavzul se glasi, da je zdravo prehranjevanje mogoče le z organskimi pridelki. To sega do diskriminacije proti tistim, ki se ukvarjajo z konvencionalnim kmetovanjem.

Slaba hrana ne sme obstajati, naš pravni režim bi jo na trgu prepovedal. Vsi potrošniki imajo pravico do informacij, a pravico imajo tudi do spoštovanja, kar pomeni, da jim mora biti dovoljeno, da sami sprejemajo svoje odločitve.

Pisna obrazložitev glasovanja

– Poročilo: Karin Resetarits (A6-0263/2008)

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo o neprofitnih medijih v lokalni skupnosti v Evropi obravnava področje, za katerega se smatra, da potrebuje dodatno financiranje po programih podpore EU. To je še en primer kako različni posebni interesi v Parlamentu poskušajo povečati število programov podpore EU in poleg tega povečati finančne vire, ki so jim dodeljeni, da lahko razdelijo proračunska sredstva na levo, desno in v sredino.

Nepojmljivo je, da bi se podpora neprofitnih medijev lokalne skupnosti smatrala kot postavka porabe iz splošnega proračuna, financirana na ravni EU. Načelo subsidiarnosti samoumevno vodi do zaključka, da je to poraba iz splošnega proračuna za države članice ali regionalna politična telesa. Oni imajo strokovno znanje o teh medijih in oni imajo sredstva za določitev, ali naj ima takšna poraba iz splošnega proračuna prednost pred potrebami po virih za stvari kot so zdravstvo, šole, blaginja, itd.

V interesih subsidiarnosti smo volili proti poročilu v njegovi celoti.

Gyula Hegyi (PSE), v pisni obliki. – „Mediji skupnosti“ pogosto igrajo pomembno vlogo v lokalnih skupnostih. So vpliven vir informacij med lokalnimi mediji; včasih celo edini glas lokalnih skupnosti. Zato bi se morala Evropska unija osredotočiti bolj na te medije, predvsem po neuspehu Lizbonske pogodbe, saj lahko služijo kot učinkovito sredstvo za posredovanje informacij državljanom v zvezi z EU.

Kot poročevalec za poročilo o aktivnem dialogu z državljani o Evropi, v celoti podpiram vsakršno komunikacijsko orodje, ki bi lahko pripomoglo k približevanju EU državljanom. Vseeno pa sem prepričan, da je osnovni predpogoj za medije skupnosti, kot tudi za vsak drug lokalni medij, ki je financiran, tudi delno, iz javnih skladov, neodvisnost ne le od nacionalne temveč tudi od lokalne oblasti.

Vem, da bi morali biti mediji skupnosti, še posebej njihovo financiranje, temeljna skrb držav članic zaradi njihovih različnih oblik in lokalnih posebnosti. Na evropski ravni lahko pomagamo tako, da poskrbimo, da bo to sporno vprašanje bolj vidno. To poročilo je prvi korak v to smer.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Poročilo Resetarits, ki sem ga podprl, se sklicuje na pomembnost medijev v utrjevanju kulturne in jezikovne raznolikosti. Ta teden se je začel predvajati prvi televizijski kanal v galščini – kar je dobrodošel razvoj pri spodbujanju jezikovne raznolikosti tako Škotske kot Evrope.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Mediji skupnosti so imeli v naši družbi vedno pomembno vlogo. Takšni mediji lahko spodbujajo medkulturni dialog z bojem proti negativnim stereotipom. EU mora to v celoti priznati tako, da izboljša pravno priznavanje medijev Skupnosti in dostop do radijskega spektra za radiodifuzijo. Glasoval sem za poročilo.

Daniel Stroj (GUE/NGL), v pisni obliki. – (CS) V zvezi z mediji skupnosti in alternativnimi mediji mislim, da lahko nedvomno pripomorejo k bolj pluralističnemu medijskemu okolju in ozaveščenosti državljanov. Po mojem mnenju izkušnje večine držav članic Evropske unije jasno kažejo, da je svoboda govora postala skoraj mit in da značaj tako imenovanih komercialnih medijev oblikuje njihov lastnik. Raven objektivnosti informacij, ki jih zagotavljajo javni mediji, pogosto v veliki meri določajo interesi tistih, ki imajo v rokah politično moč, ne glede na statut in zakonodajni okvir, določen za takšne medije. Zaradi tega je še pomembnejše preprečevanje zlorabe medijev skupnosti in alternativnih medijev, zlorabe omogočanja njihovega delovanja zunaj meja poslanstva, ki naj bi ga takšni mediji imeli. Strinjam se, da si ti mediji zaslužijo splošno pravno priznanje v državah članicah EU. Vendar pa je treba od začetka določiti pravila, ki morajo urejati njihove dejavnosti, na način, ki bo preprečeval, da bi se mediji skupnosti in alternativni mediji izneverili svojemu poslanstvu, svoji družbeni vlogi.

– Poročilo: Joseph Muscat (A6-0344/2008)

Marian Harkin (ALDE), v pisni obliki. – Tega poročila ne morem podpreti. Čeprav se strinjam z mnogimi predlogi poročila in jih pozdravljam, me skrbi krčenje obsega oprostitve DDV v luči investicijskih skladov. Mislim, da je bolje ohraniti *status quo*.

Peter Skinner (PSE), v pisni obliki. – Stranka EPLP verjame, da je nadgrajevanje predpisov o DDV za finančne storitve že zelo zakasnelo. Poročevalec je s svojo delavnostjo pri tej nalogi pokazal veliko prizadevnost. Verjamemo, da je bil njegov pristop zelo naklonjen spornemu vprašanju prenosa stroškov na potrošnike in da razume probleme, ki lahko nastanejo. Nismo prepričani, kako je mogoče nekatere točke upravljati na praktični ravni – predvsem glede upravičenosti podjetij, da smejo uporabljati DDV. Torej imamo pridržke,

ki jih v teh spremembah ni bilo mogoče izvesti, ker se je glasovalo „en bloc“ 1-28. Stranka EPLP podpira poročevalca, a bi glasovala proti spremembam 6 in 21.

Jospehu Muscatu bi se osebno želel zahvaliti za njegovo delo pri tem poročilu, in drugim, in za njegovo akademski odnos v Evropskem parlamentu. Upam, da se bo uspeh v njegovi karieri stopnjeval in da ga bomo lahko zelo kmalu spet pozdravili kot prihodnjega predsednika vlade Malte.

– Letna razprava o napredku na področju območja svobode, varnosti in pravice (člena 2 in 39 Pogodbe EU) (B6-0425/2008)

Philip Bradbourn (PPE-DE), v pisni obliki. – Medtem ko smo na eni strani za sodelovanje med državami članicami na področju območja svobode, varnosti in pravice (AFSJ), konservativci Združenega kraljestva glasujemo proti tej resoluciji in ostajamo trdno proti vsaki zahtevi za nadaljnje usklajevanje na področju AFSJ. Predvsem smo proti zahtevam v poročilu za sprejetje tistih določb Lizbonske pogodbe, ki ji je mogoče sprejeti po sedanjih dogovorih.

Patrick Gaubert (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Z veliko večino pozdravljam sprejetje resolucije o letni razpravi o napredku v letu 2007 na področju območja svobode, varnosti in pravice.

Gre za visokokakovostno besedilo, ki nas prepričljivo opomni na potrebo po hitrem sprejetju Lizbonske pogodbe, ki bo okrepila območje svobode, varnosti in pravice tako, da bo zagotovila osnovne izboljšave v zvezi z legitimnostjo in učinkovitostjo dejavnosti EU.

Komisijo in Svet prav tako poziva k opredelitvi novih prednostnih nalog naslednjega večletnega programa za območje svobode, varnosti in pravice za obdobje 2010-2014.

Nazadnje pa predlaga številne odločilne ukrepe, ki jih je treba sprejeti na področju temeljnih pravic in državljanstva v zvezi z zaščito meje in priseljevanjem ter azilom. To so prednostne naloge, ki jih zagovarja naša politična skupina, in večino teh lahko najdemo tudi v Evropskem paktu o priseljevanju in azilu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Medtem ko se strinjamo z več točkami v tej resoluciji o tako imenovanem „Območju svobode, varnosti in pravice“ – evfemizem za dejanski proces prinašanja pravice in notranjih zadev, ki sta suverenosti držav članic, v sistem Skupnosti –, pa je v njej vključena tudi vrsta ciljev, prednostnih nalog in predlogov, ki jih odločno zavračamo.

Predvsem zato, ker zanemarja zavrnitev tako imenovane „Lizbonske“ pogodbe – z vztrajanjem na njeni uveljavitvi do konca leta 2009 in pozivanjem k nadaljevanju postopka za prinašanje pravice in notranjih zadev v sistem Skupnosti –, ki dokazuje nespoštovanje, ki ga večina EP kaže do suverene in demokratične odločitve irskega ljudstva.

Med drugimi razlogi pa tudi zato, ker kot cilje določa razvoj Schengenskega informacijskega sistema (vključno z odločbami, ki se nanašajo na Prümso pogodbo), Frontexa in politike priseljevanja EU (ki je selektivna in zaščitna in inkriminira priseljevanje).

In kljub pritoževanju, da „Unija dejansko pri vrsti vprašanj sodeluje v policijskih in pravosodnih zadevah s tretjimi državami, zlasti Združenimi državami, s pomočjo dvostranskih sporazumov, tako pa se obidejo formalni demokratični postopki odločanja in parlamentarni nadzor“, je EP ne postavlja pod vprašaj.

Tobias Pflüger (GUE/NGL), v pisni obliki. – (DE) 1. Predlog opisuje Lizbonsko pogodbo kot „bistven in nujen predpogoj za to, da Unija postane območje svobode, varnosti in pravice“. Lizbonska pogodba je bila zavrnjena zaradi irskega referendumu. Skrajni čas je že, da se to sprejme.

2. Predlog poziva k popolnemu začetku uporabe Schengenskega informacijskega sistema druge generacije (SIS II) in k utrditvi Frontexa. Agencija za širšo zaščito Frontex je odgovorna za operativno uveljavljanje nehumane politike zapiranja EU ljudem v stiski. Ta politika je sramota za človeštvo in jo je treba zato brez pridržkov zavrniti.

Søren Bo Søndergaard in Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), v pisni obliki. – V splošnem podpiramo zamisel o zagotovitvi volilne pravice na evropskih in lokalnih volitvah rezidentom za daljši čas. Vendar pa verjamemo, da se morajo države članice o pravici do glasovanja na lokalnih volitvah odločiti v skladu z ustreznimi mednarodnimi konvencijami.

– Poročilo: Marianne Mikko (A6-0303/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Poudariti bi želel pomembnost varovanja pluralizma v medijih (že navedeno v členu 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah), da bi podprl demokratičen proces, po katerem je mogoče na pregleden način informacije zagotoviti različnim državljanom Evrope. Vemo, da politični pritisk pre pogosto vpliva na medije, predvsem na tiste v javni službi, ki potrebujejo znaten in stabilen tržni delež, da se lahko dvignejo nad pomanjkljivo financiranje in politične lobije.

Zato bom glasoval za ta predlog resolucije, ki teži k temu, da bi se trem evropskim univerzam zaupalo spremljanje tega pluralizma z uporabo indikatorjev zanesljivosti in nepristranskosti. Prav tako se strinjam s potrebo po vzpostavitvi nadzornih sistemov za zagotavljanje uredniške in novinarske svobode v vseh državah članicah.

Sedaj je pravi čas – glede na prihajajočo evropsko volilno kampanjo v letu 2009 –, da vsi skupaj pripravimo osnutek Listine za medijsko svobodo za boj proti sedanjim negotovim delovnim pogojem mnogih publicistov in novinarjev.

Nazadnje pa novi medijski kanali, posredovani po Evropi in svetu, vsekakor potrebujejo financiranje, a jih je treba tudi odgovorno uporabljati (opredeliti bi bilo na primer treba status avtorjev in urednikov spletnih dnevnikov), po Evropi pa bi bilo treba spodbujati tudi povečanje medijske pismenosti.

Jean-Marie Cavada (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Zagotavljam, da veliko pomembnost pripisujem svobodi izražanja in pluralizmu medijev. Blogi so orodja, ki lahko ogrožajo zasebnost ljudi in jih je mogoče uvrstiti v isto kategorijo kot „tiskovni delikt“, če so neresnični ali zlonamerni.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE), v pisni obliki. – (DE) Sistem za medijsko pluralnost je temeljni predpogoj za preživetje evropskega modela demokratične družbe. Koncentracija lastništva medijev pa ustvarja okolje, ki prispeva k pojavu monopolov, postavlja ovire za vstop na trg in vodi do poenotenja medijskih vsebin.

Razvoj medijskega sistema vse bolj poganja motiv dobička. Če se želimo izogniti navzkrižju interesov med koncentracijo lastništva medijev in politično oblastjo, je treba tesno povezati zakonodajo o konkurenčnosti in medijih. Dejstvo je, da takšna navzkrižja interesov škodijo svobodni konkurenci in pluralizmu. Da bi okrepili pluralizem, je potrebno zagotoviti tudi ravnotežje med javnimi in zasebnimi radiotelevizijami.

Poleg tega pozivam k ukrepom za izboljšanje konkurenčnosti medijskih skupin za pospeševanje gospodarske rasti. Za zagotavljanje močne konkurence in odprtega trga je treba dosledno uporabljati evropska in nacionalna pravila o konkurenci. Predvsem nacionalna ureditev o medijih mora biti jasna in učinkovita.

Zaradi tega pozdravljam namen Komisije, da razvije kazalnike za izmero pluralnosti medijev. Prav tako pozivam k izdelavi dodatnih kazalnikov za merjenje dejavnikov kot so demokracija in kodeksi ravnanja za novinarje. Verjamem pa tudi, da bi morale določbe o koncentraciji medijev urejati tudi sredstva dostopa do internetnih vsebin in njihovega širjenja.

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Poročilo Marianne Mikko je bleščeč primer, ko gredo dobri nameni predaleč in se končajo z navzkrižjem med neodvisnostjo medijev in osnovnimi načeli svobode izražanja. Izvirni predlog gospe Mikko – ki je med drugim pokrival možnost registracije, pravice do odgovora in sredstva za preganjanje avtorjev spletnih dnevnikov – je bil zelo oddaljen od predstave, ki jo imam o svobodi izražanja in oblikovanja mnenj. K sreči je bilo besedilo teh točk spremenjeno še preden je predlog prišel na plenarno zasedanje. Vseeno pa ta ponovna izdelava osnutka ni bila zadostna, da bi mi omogočila podporo poročila; v mnogih točkah je predlog še vedno v navzkrižju z neodvisnostjo medijev, svobodo oblikovanja mnenj in svobodo izražanja.

Sprememba 5 – ki jo je končno odobril Parlament – je boljša alternativa k poročilu. Boljša, a ne dobra. Sporno vprašanje koncentracije medijev in raznolikosti je pomembno in bi bilo treba o njem razpravljati. A ta resolucija ni pravi način za to. Vprašanja o medijih je treba vedno obravnavati na odgovoren in premišljen način. Ko gre za neodvisnost medijev, svobodo oblikovanja mnenj in svobodo izražanja, ne morem sklepati kompromisov. Te vrednote so preveč temeljne, da bi z njimi šušmarili. Zato sem se današnjega glasovanja vzdržala. S tem dejanjem skušam pokazati svojo podporo za razpravo in tudi izraziti svojo skrb zaradi ponavljajočih se poskusov reguliranja vprašanj v zvezi mediji in svobodo izražanja.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) S spremembami, uvedenimi v Poslovnik Evropskega parlamenta, ki v teh okoliščinah ne sprejema posebnih predlogov za spremembe, smo ravnokar glasovali o osrednjem predlogu za alternativno resolucijo in ne o poročilu gospe Mikko.

Končna odobrena resolucija je vsekakor boljša kot poročilo in samo zaradi tega smo glasovali zanjo, a še vedno ohranja nekatere vidike, s katerimi se ne strinjamo.

Naše glavno nestrinjanje se nanaša na način, kako naslavlja nepravo ravnotežje pri povezovanju tako imenovanega „konkurenčnega prava“ z medijskim pravom, pri čemer so izkušnje pokazale, da interesi kapitala prevladajo nad vsemi pravicami in svoboščinami, vključno s svobodo izražanja v medijih, pri čemer se pluralizem pogosto postavi pod vprašaj.

Kljub temu, da je drugod navedeno, da „bi morali biti glavni cilji javnih organov ustvarjanje pogojev, ki zagotavljajo visoko kakovost medijev (vključno s pogoji za javne medije), medijsko raznolikost in popolno neodvisnost novinarjev“, vemo, da je to težko doseči, če ima država šibko demokratično vlogo.

Resnica pa je, da svoboda izražanja in novinarska neodvisnost nista zagotovljeni, ko so glavni mediji v lasti gospodarskih in finančnih družb.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Kolegici Marianne Mikko čestitam za njeno poročilo. Volil bom za skupen alternativen predlog za resolucijo, ki ga je predložila moja skupina skupaj z liberalci in zelenimi in je najbližje mojemu stališču. Ne vidim razloga, zakaj bi bilo nekaj, kar je nezakonito v pisni ali ustni obliki, lahko zakonito na internetu. Seveda bo uveljavljanje morda težko, a to ni razlog za nedelo. Navsezadnje imamo omejitve hitrosti na odmaknjenih podeželskih cestah, kjer je zelo težko skrbeti za red na tem področju. A se tega ne uporablja za zagovarjanje vsesplošnih svoboščin.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) To poročilo in alternativna resolucija, predložena zraven, ne sodita v zakonodajni postopek in nista nič več kot le izraz želje federalistične večine v Evropskem parlamentu, da bi EU še bolj vključila v področje kulturne in medijske politike. Med pripravo tega poročila je šla poročevalka v svoji želji po nadzoru vesolja spletnih dnevnikov močno predaleč. Na srečo se je odbor malo umaknil s svojim predlogom plenarnemu zasedanju in so predlogi, ki so jih predložile nekatere politične skupine, boljši kot samo poročilo. A osnovno vprašanje ostaja: zakaj bi sploh morali razpravljati o tem vprašanju v Evropskem parlamentu?

Pomembno je vprašanje koncentracije medijev – tako pomembno, da ga bodo morale še naprej obravnavati države članice. Zaradi tega smo v celoti glasovali proti temu poročilu.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasujem za poročilo Marianne Mikko o koncentraciji in pluralizmu medijev v EU.

Dostop do prostih in raznolikih medijev v vseh državah članicah je dandanes bistvenega pomena. Dvostebni model, ki je bil uveden za zasebne in javne televizije ter avdiovizualne medijske storitve, se je zelo dobro razvil. Da bi se lahko ta proces razvoja nadaljeval čim bolj uspešno, je treba zagotoviti stabilno financiranje za družbe javne radiotelevizije in jim tako omogočiti spodbujanje javnih interesov in socialnih vrednot, da bi se ohranil pluralizem medijev in da bi ljudje dobili dostop do visokokakovostne vsebine.

Prav tako podpiram izdelavo listine za medijsko svobodo. To bi bilo mostišče za trud zagotavljanja svobode izražanja. Novinarsko neodvisnost pa je treba zagotoviti s posebno pravno in socialno varnostjo.

Koncentracija lastništva medijev je tudi problem, saj spodbuja pojav monopolov. Zato obstaja potreba po združitvi zakonodaje o varstvu konkurence in medijske zakonodaje za zagotavljanje dostopa, konkurence in kakovosti. Poročilo bolj ali manj pokriva vse glavne točke in zato podpiram poročevalko.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), v pisni obliki. – (RO) Kot se vsi strinjamo, bi moral biti pluralizem glavni element množičnih medijev. Pluralizem je treba podpirati in sprejetje poročila gospe Mikko je pomemben korak v tej smeri.

Potrebo po uravnoteženih množičnih medijih bi morale priznati in podpreti države članice, ki bi se morale obvezati, tako individualno kot skupaj, da bodo evropskim državljanom dale možnost pridobivanja točnih in raznolikih informacij.

Kulturna raznolikost kot tudi vse večja potreba po integraciji migracijskih in manjšinskih skupin prebivalstva, skupaj s pomembnostjo zagotavljanja kakovostnih informacij aktivnemu prebivalstvu, so prednostni razlogi za izdelavo Listine za medijsko svobodo. Izrazila bi svojo popolno podporo priporočilu Evropskega parlamenta, da bi bilo treba javne medijske storitve spodbujati, da delujejo kot ponudniki informacij, alternativni tistim, ki temeljijo na komercialnih merilih.

Aktivno izvajanje pravic in dolžnosti evropskih državljanov in to, da so obveščeni in lahko razumejo in presojujejo zagotavljanje informacij, je potreba, ki bi morala biti usmerjena k vsem ukrepom zato, da jo sprejmejo tako evropske institucije kot tudi vsaka država članica.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Nova tehnologija je pripeljala do pojava novih medijskih kanalov in sprememb medijske vsebine. Medijski sistem širokega razpona je bistvenega pomena za spodbujanje demokracije in svobodno mišljenje. V splošnem sem glasovala v podporo priporočilom Marianne Mikko.

Doris Pack (PPE-DE), v pisni obliki. – (DE) Koncentracija medijev je zelo razširjeno zlo in se je treba proti njemu boriti. Vendar pa je treba najprej poudariti, da je v EU več držav, kjer je koncentracija medijev problem, in zato ni sprejemljivo omenjati samo ene države. Drugič, ponekod poročilo poziva Evropsko komisijo naj ukrepa na področju aktivnosti, ki jo zajema načelo subsidiarnosti.

Če bi se to spremenilo ali če bi lahko glasovala za tako spremembo, bi potrdila poročilo gospe Mikko.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Povečanje medijskega lastništva v rokah maloštevilnih pripomore k večjim monopolom in zaduši nujno raznolikost mnenj.

Dostop do informacij se danes zdi neomejen in hkrati pomanjkljiv. Poslovne skupine imajo v lasti velik delež medijev in internetnih storitev in so tudi svoje lastne najboljše oglaševane stranke. Pomembno je zaščititi kakovostno javno televizijo, ki je pluralna, odprta in neodvisna. EU bi morala večji poudarek dati javnemu dialogu glede svobode izražanja na internetu, da bi zagotovila tako svobodo izražanja kot tudi zaščito osebnih podatkov. Razprava se je šele začela. Rešitve je mogoče najti s sodelovanjem s civilno družbo.

Zita Pleštinšá (PPE-DE), v pisni obliki. – (SK) Zaradi spremembe Poslovnika, kakršno smo sprejeli 8. julija 2008, so nastala nova pravila o poročilih na lastno pobudo. Med drugim delnim zasedanjem v septembru smo imeli priložnost videti, kako ta pravila delujejo v praksi.

Na ponedeljkovi večerni razpravi o več poročilih na lastno pobudo pa se je izkazalo, da ta sprememba ni bila najbolj prikladna. V razpravi o vsakem poročilu smo slišali samo poročevalca in predstavnika komisije. Razprava je izgubila svojo razgibanost, ker tudi poročevalci v senci niso smeli govoriti. Kot problematično se je izkazalo celo pravilo, da lahko poslanci, ki so sodelovali pri pripravi poročila, svoje pripombe predložijo v pisni obliki. Veljavno pravilo pravi, da se lahko vsak poslanec med enim delnim zasedanjem le enkrat pisno odzove.

Problematičen je tudi postopek za glasovanje o poročilih na lastno pobudo. Po novem pravilu se sprememb na plenarnem zasedanju ne sprejema v obravnavo. Vložiti se sme samo alternativni predlog resolucije v imenu politične skupine.

V praktičnem smislu so pomanjkljivosti naše odločitve vplivale ravno na to poročilo gospe Mikko o koncentraciji in pluralizmu medijev v Evropski uniji. Sorazmerno uravnoteženo poročilo je vsebovalo nekatere točke, ki so zadevale določene države članice. Mislim, da bi morala vsebina poročila, ki se dotika tako občutljive teme, ostati nepristranska. Nisem nameravala glasovati proti poročilu, a nismo dobili priložnosti glasovati o predlogu resolucije, ki ga je predložila naša politična skupina, skupina PPE-DE. Prosim, da se to pravilo spremeni.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN), v pisni obliki. – (PL) Gospod predsednik, pluralizem medijev pomeni raznolikost pri širjenju informacij in poseben značaj radiotelevizij. Obe področji sta v sektorju medijev sedaj ogroženi. Nenehno povečevanje koncentracije lastništva med medijskimi družbami, ki konkurirajo v tem sektorju, je pripeljalo do položaja, ko je v labirintu enostavno dostopnih in standardiziranih novic za vse težko najti informacije, vredne iz socialnega in kulturnega vidika. Težko je predvideti, kam vodi vse slabši položaj v tem sektorju, ne le za posamezne potrošnike, ampak tudi za družbo kot celoto.

Poročevalka je po pravici poudarila vlogo radiotelevizij javnega sektorja kot varuhov raznolikosti, katerih poslanstvo je oddajanje visokokakovostnih informacij. Prav tako je po pravici predlagala model, kjer so zunaj trga konkurenčnih medijev močni mediji javnega sektorja, ki soobstajajo z zasebnimi medijskimi družbami, ki jih spodbuja dobiček. O pomembnosti ravnotežja med tema dvema stebroma ne sme biti dvoma. Besedilo poročila, kot tudi nameni poročevalke, se zdijo jasni in pregledni. Kompromis, dosežen med razpravami Odbora za kulturo, je dober.

Poleg tega bi bilo treba jasno določiti pravni status novih metod razširjanja informacij, kot so spletni dnevnik ali druge strani, ki jih ustvarjajo uporabniki, da bi ljudje, ki te oblike ustvarjajo, poznali svoje pravice in

odgovornosti ter morebitne sankcije. Še več primerov te vrste vsebin bo. Osnovanje teh ukrepov po etičnem kodeksu je korak v pravo smer.

Marek Siwiec (PSE), v pisni obliki. – (PL) V resoluciji o koncentraciji in pluralizmu v medijih v Evropski uniji, ki je bila sprejeta, so poslanci Evropskega parlamenta, vključno z mano, po pravici zagovarjali svobodnejši dostop do raznolikih množičnih medijev kot tudi svobodo izražanja.

Vendar pa bi bilo treba poudariti tudi, da se glede spletnih dnevnikov resolucija bistveno razlikuje od začetne različice poročila Marianne Mikko in Odbora za kulturo in izobraževanje. V tem poročilu je bila predvidena pojasnitev statusa spletnih dnevnikov in strani, ki jih ustvarjajo uporabniki, in sicer bi bili predmet predpisov, podobnih tistim, ki se uporabljajo za druge objave. Vendar pa resolucija, ki je bila dejansko sprejeta, poziva k odprti razpravi o statusu spletnih dnevnikov. Zato sem glasoval za resolucijo.

Po mojem mnenju internet in še posebno spletni dnevniki igrajo pomembno vlogo pri spodbujanju pluralizma medijev in svobode izražanja in jih kot takšne ne bi smelo nič omejevati. Točka 25 poročila je ob slabi interpretaciji v predhodni različici predstavljala grožnjo svobodi izražanja avtorjev, ki uporabljajo ta vse popularnejši medij. V najmočnejšem smislu bi izjavil, da bi moral Evropski parlament v prihodnosti zavrnil vsak podoben poskus regulacije in nadzora.

Andrzej Jan Szejna (PSE), v pisni obliki. – (PL) Med današnjim glasovanjem sem podprl resolucijo o koncentraciji in pluralizmu medijev v Evropski uniji. Strinjam se z načelom, ki motivira poročevalko, namreč, da mora obstajati enakost glede standardov za zaščito demokracije in osnovnih svoboščin.

V današnjem svetu imajo množični mediji velikanski vpliv, ki se neprestano večja. Pojavljanje vedno novih medijev je pozitiven razvoj. Povečuje dinamičnost in raznolikost v tem sektorju. Verjamem, da je potrebno v tem smislu ustvariti sistem nadzora in izvajanja, ki temelji na kazalnikih medijskega pluralizma, določenih na zanesljiv in nepristranski način. Za zagotavljanje svobodnih in raznolikih množičnih medijev za vse prebivalce Evropske unije bi morali zagovarjati medijski pluralizem kot pomemben vidik demokracije in svobode.

Poleg tega vidim, da bi bilo smiselno izdelati listino za medijsko svobodo, ki bi zagotovila ne le socialne pravice radiotelevizij in novinarjev, ampak bi zagotovila tudi svobodo izražanja.

– Skupni predlog resolucije – Nadzor cen energije (RC-B6-0428/2008)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), v pisni obliki. – (RO) Nenehno poviševanje cen nafte povzroča velike skrb v zvezi z vplivom tega pojava na gospodarsko rast v EU in predvsem v zvezi z njegovim negativnim vplivom na kupno moč potrošnikov ter kakovost življenja.

V tem pogledu je bistvenega pomena zunanja politika EU. Ker je gospodarstvo EU v veliki meri še vedno odvisno od uvoza energije, je nujno osnovati skupno energetska politiko, ki temelji na načelu solidarnosti, varnosti in raznolikosti virov in zunanjih oskrbovalnih poti.

Kot poročevalec o regionalnem sodelovanju na območju Črnega morja sem neprestano poudarjal pomembnost in nujnost teh dejanj. Danes pa Komisijo in Svet rotim, da predložita konkretne ukrepe za zmanjšanje energetske odvisnosti EU v bližnji prihodnosti. Moj poziv ne zadeva le uvoza nafte, ampak tudi uvoz plina in vključuje izvedbo projekta Nabucco.

Jan Andersson, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) Glasovali smo proti spremembi 1 o obdavčenju nepričakovanih dobičkov, ker menimo, da je predlagano besedilo nejasno in se sprašujemo, kako naj bi se izvajalo in predvsem kakšen je končni namen predloga. Vendar pa smo glasovali za spremembo, ki zagovarja znižano stopnjo DDV za energetska učinkovite izdelke in storitve, ker je to eden od mnogih možnih načinov za spodbujanje prehoda na energetska učinkovitejše alternative. Vendar pa bi poudarili, da so davki nacionalna zadeva in lahko odločitve o njih sprejemajo le države članice same.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za to resolucijo, ker pri poudarjanju neskladja med vrednostjo surove nafte na mednarodnih trgih in končno ceno goriva uspe obravnavati to občutljivo sporno vprašanje brez čustvenega pristopa, ki so ga privzele nekatere vlade, kot je na primer portugalska vlada.

Na Portugalskem je minister Manuel Pinho pokazal ne le svojo popolno zadrego (in omejeno pristojnost za posredovanje), ampak tudi nesprejemljivo vmešavanje v neodvisnost regulatorja. To ni nič drugega kot le zidanje gradov v oblakih po volitvah.

Zavračam vsakršno določanje cen ali davčno usklajevanje goriva na evropski ravni.

Strinjam se s posredovanjem na področju davkov (DDV in davek na proizvodnjo) pod pogojem, da je začasno in selektivno v korist najbolj prizadetih gospodinjstev in industrijskih sektorjev.

Po mojem mnenju rešitev nujno vključuje okrepitev veljavnih predpisov o nafti. Od organa, pristojnega za konkurenco, se ne pričakuje, da vdano sledi izjavam ministra ali pritožbam potrošnikov, ampak prej, da deluje v okviru svojih pravic dajanja pobud za premagovanje nezaupljivega ozračja, ki obkroža njegovo zmožnost nadzora nad naftnim sektorjem. Portugalsko javno mnenje je vredno trdnega zagotovila, da protikonkurenčne prakse niso dejavnik v določanju cen. Če je potrjeno, da so, potem mora organ, pristojen za konkurenco, nepristransko posredovati in izvesti opozorilne sankcije.

Bairbre de Brún (GUE/NGL), v pisni obliki. – Z zadovoljstvom podpiram praktične zamisli, ki jih vsebuje večina te resolucije o rastočih cenah energije. Nacionalne in regionalne oblasti morajo čim prej pripraviti akcijske načrte za zaščito naših najbolj ranljivih državljanov.

Srednjeročno nas bo prehod na obnovljive vire energije skupaj s povečano energetske učinkovitostjo pomagal zaščititi pred neizogibnimi nihanji cen zaradi zanašanja na fosilna goriva, a tu in sedaj so potrebna konkretna dejanja za omilitev in odpravo pomanjkanja goriva.

Vendar pa se ne strinjam, da je liberalizacija energetskih trgov del rešitve v zvezi z rastjo cen.

Glyn Ford (PSE), v pisni obliki. – Glasoval sem za skupni predlog resolucije o nadzoru cen energije. Vendar pa sem glasoval proti spremembi 1, ki poziva k nepričakovanim davkom na evropski ravni. To je nekaj, kar mora biti in bi moralo biti zaradi različnih ravni energetskih taks po Uniji narejeno na nacionalni ravni.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem proti resoluciji o cenah energije. Medtem ko se iskreno strinjam s tem, da rast cen energije zahteva pozitivno politično delovanje, pa zavračam sklicevanje resolucije na energijo z nizkimi emisijami ogljikovodikov. Zavračam zamisel, da ima lahko razširitev jedrske energije pozitiven učinek na okolje in verjamem, da bi morala biti politična pozornost usmerjena v nejedrske obnovljive vire energije.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam današnje glasovanje za priznavanje energetske revščine in znižanje davka na dodano vrednost za energetske učinkovite izdelke.

– Poročilo: Alessandro Foglietta (A6-0256/2008)

Jan Andersson, Inger Segelström in Åsa Westlund (PSE), v pisni obliki. – (SV) EU lahko veliko naredi za zmanjšanje debelosti, na katerega se moramo osredotočiti v Parlamentu. Zato je dobro, da je Parlament danes glasoval za poročilo o prehrani, prekomerni teži in debelosti. Ena od posledic te odločitve je, da Parlament sedaj poziva k prepovedi transmaščobnih kislin.

Vendar pa hkrati verjamemo, da bi lahko bilo v poročilu mnogo manj povedanega o tem, kaj bi morale narediti šole in katero hrano bi morale nuditi. Mislimo, da je najbolje, da se o tem odloča na nacionalni ali lokalni ravni.

Carlos Coelho (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Boj proti resnemu javnemu zdravstvenemu problemu bolezni, povezanih s prekomerno telesno težo in debelostjo, mora biti prednostna naloga od zgodnjih življenjskih obdobj.

To poročilo poziva države članice, lokalne organe in šolske oblasti, da spremljajo ter izboljšujejo kakovost in prehranske standarde šolskih obrokov.

Informacije o prehranski vrednosti živil so pomembne, predvsem razlika med naravnimi transmaščobnimi kislinami, ki so prisotne v mesu in mlečnih izdelkih, in tistimi, ki so proizvedene med industrijsko predelavo (umetne). Neločeno označevanje transmaščobnih kislin bo le zmedlo potrošnike, ustvarilo negativno sliko zdravih mlečnih izdelkov in imelo neželene učinke na potrošnjo, ter tako oslabilo javno zdravje (zmanjšan vnos pomembnih hranilnih snovi kot so na primer kalcij in beljakovine).

Evropski kazalniki, kot je obseg pasu, so uporabni za spremljanje dejavnikov tveganja, ki so jim izpostavljeni ljudje v zvezi z različnimi boleznimi, povezanimi z debelostjo. Razumevanje razporeditve trebušne debelosti olajša načrtovanje učinkovitejših ukrepov za zmanjšanje takšnih problemov.

Strinjam se z barvnim kodiranjem za označevanje živil; še bolj od jasnega in razumljivega označevanja Evropejci potrebujejo znamenja, ki si jih lahko razlagajo pri sprejemanju zdravih odločitev.

Duarte Freitas (PPE-DE), v pisni obliki. – (PT) Prekomerna telesna teža in bolezni, povezane s prehrano, so resen problem javnega zdravja, kar pomeni, da mora biti boj proti debelosti določen kot prednostna naloga od zgodnjih življenjskih obdobj.

Poročilo gospoda Fogliette je zelo pomembno pri pozivanju držav članic, lokalnih organov in šolskih oblasti, da spremljajo ter izboljšujejo kakovost in prehranske standarde šolskih obrokov.

Verjamem, da morajo biti informacije o prehranski vrednosti vedno na živilih, predvsem navedba umetnih transmaščobnih kislin, ker imajo te na zdravje bolj negativne učinke. Neuspešno ločevanje umetnih transmaščobnih kislin od naravnih maščob bi zavajalo potrošnike in prispevalo le k negativni podobi nekaterih živalskih živil, ki vsebujejo naravne transmaščobne kisline, kot so meso in mlečni izdelki.

Glasoval sem tudi za razvoj evropskih kazalnikov, kot so obseg pasu in drugi dejavniki tveganja, povezani z debelostjo, ker verjamem, da bi lahko bili v prihodnosti uporabni za ocenjevanje tveganj za prebivalstvo in za uspeh izvajanih ukrepov.

Marian Harkin (ALDE), v pisni obliki. – Tega poročila ali spremembe 6 ne morem podpreti, ker smatram, da ni primerno vključevati vprašanj, ki temeljijo na davkih ali DDV, v zdravstveno poročilo kot je to.

Ian Hudghton (Verts/ALE), v pisni obliki. – Glasoval sem za poročilo gospoda Fogliette in pozdravljam belo knjigo o zdravstvenih vprašanjih v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo. Debelost je velik problem po vsej Evropi in stanja, povezana z debelostjo in slabo prehrano, imajo v družbah resne posledice. V moji državi je škotska vlada naredila pozitivne korake za izboljšanje prehrane v javnih ustanovah kot so šole in bolnišnice, in takšne pobude je treba spodbujati po EU.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), v pisni obliki. – (FI) Glasovala sem za poročilo gospoda Fogliette na njegovo lastno pobudo, ki ga je v naši strategiji za javno zdravje v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo sprejel Odbor. Odobravam osnovni vidik, da bi morala industrija dobiti priložnost poskusiti, da s samoregulacijo zmanjša zdravstvene probleme, ki so posledica prekomerne telesne teže ali debelosti, kjer pa bi imela Komisija tudi pooblastila za zagotavljanje, da se dejansko uresničujejo poskusi na primer razumnega in odgovornega oglaševanja (predvsem pri otrocih) in zmanjšanja količine soli, maščob in sladkorja, ki jih ljudje zaužijejo s hrano.

Pomembno je potrošnikom zagotavljati izčrpne informacije na oznakah embalaže živil, da bodo vedeli, kako izbirati med dobro, boljšo in slabšo hrano. Po mojem mnenju in v nasprotju s sedanjo prakso bi morala biti vsebnost umetnih transmaščobnih kislin vsekakor vključena v opisih živilskih izdelkov. Glasovala sem proti odločitvi, ki jo je glede tega sprejela naša skupina.

Vendar pa sem podprla mnenje naše skupine o uporabi barvnega kodiranja pri označevanju živil. Barvno kodirane oznake, katerih namen je jasno sporočanje, kako dober je izdelek za zdravje, in so v Evropi sprožile veliko razprav, so pogosto zavajajoče in tako nimajo nikakršne vrednosti. Mnogo verig supermarketov v Združenem kraljestvu se je zato usmerilo k odpravi praks, ki so jih prej sprejeli.

Jörg Leichtfried (PSE), v pisni obliki. – (DE) Glasoval bom za poročilo Alessandra Fogliette glede bele knjige o strategiji o zdravstvenih vprašanjih v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo za Evropo.

S poročevalcem se strinjam glede potrebe po ukrepih prestrukturiranja v zdravstvu, športu in prehrani. Problemi, kot sta prekomerna telesna teža in nezdrave prehranjevalne navade, se pogosto pojavljajo med socialno in gospodarsko ogroženimi deli prebivalstva. Eden od prvih načinov za reševanje problema se lahko izvaja v šolah. Več ur telesne vzgoje in uravnotežena prehrana za otroke in mlade bi bila med prvimi koraki k bolj zdravemu načinu življenja, znanost o prehrani pa bi morala biti v vsaki evropski šoli obvezen predmet. Poleg tega bi bilo dobrodošlo označevanje živil, ker bi potrošnikom omogočilo primerjavo proizvodov in ločevanje med dobro in slabo hrano.

Poročilo ne ponuja popolne rešitve, a predlaga nekaj zelo dobrih ukrepov. Ti ukrepi lahko nekaj stvari spremenijo na bolje, zato sem jim zelo naklonjen.

Astrid Lulling (PPE-DE), v pisni obliki. – (FR) Hvalevredno je, da se Evropska komisija ukvarja z zdravo prehrano in vadbo za vse državljane, da bi preprečila nastanek prekomerne telesne teže, debelosti in kroničnih bolezni. Vsekakor podpiram namen sprožanja preplaha proti epidemiji debelosti, ki je prizadela tri milijone

otrok in 20-30 % odraslih, medtem ko ima 14 milijonov otrok in polovica odraslega prebivalstva prekomerno telesno težo.

Pozdravljam dejstvo, da se priznava in analizira vpliv ojačevalcev arome na vedenje potrošnikov – kot so glutamati, gvanilati in inzoinati, ki jih v velikih količinah najdemo v velikem številu pripravljenih jedi in industrijsko pripravljenih jedi.

Istočasno pa obžalujem dejstvo, da ni bila sprejeta moja sprememba, ki je namenjena spodbujanju zdravih prehranskih navad s posvetovanjem z Euro-Toquesom, kuharskim združenjem, ki se drži kodeksa časti in podpira resnično kakovost izdelkov in zaščito lokalne proizvodnje. Verjamem, da bi bilo dobro, da bi za spodbujanje najboljše prakse in za razvoj okusa pri mladini za kakovostno hrano in zdrave prehranske navade, med drugim v šolskih jedilnicah, črpali iz njihovega znanja.

David Martin (PSE), v pisni obliki. – Pozdravljam poročilo Alessandra Fogliette o beli knjigi o zdravstvenih vprašanjih v zvezi s prehrano, prekomerno telesno težo in debelostjo. Poročilo vsebuje številna pozitivna priporočila, kot je predlog za prepoved transmaščobnih kislin na ravni EU, za katere je bilo ugotovljeno, da so povezane z boleznimi srca in neplodnostjo žensk. Vendar pa bi se kolegom pridružil pri podpori ukrepov, ki gredo še dlje. Šole, na primer, se ne bi smele znati v položaju, ko morajo razmišljati o možnosti oglaševanja nezdrave hrane v svojih prostorih. Moj glas odraža ta stališča.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Debelost je dobila razsežnosti epidemije. Največ debelih ljudi v Evropi je v Grčiji, kjer imajo 3 od 4 prekomerno telesno težo, hitra hrana pa se je razširila za 956 %.

Za boj proti debelosti je treba takoj zdaj sprejeti drastične ukrepe:

- znižati je treba DDV na sadje in zelenjavo;
- znižati je treba DDV na zdrave živilske proizvode in zaščito tradicionalnih proizvodov;
- od otroštva je treba zagotoviti pravilno prehrano;
- v šolah je treba hrano v menzah preverjati in nujna je telesna vzgoja;
- oglaševanje in zavajajoče informacije o proizvodih z visoko vsebnostjo maščob, sladkorja ali soli bi morali biti prepovedani;
- jasne informacije o živilih na oznakah bi morale biti obvezne, da lahko potrošniki izberejo zdravo prehrano;
- sintetične transmaščobne kisline in ojačevalci arome v industrijsko proizvedeni pripravljeni hrani bi morali biti prepovedani.

V začetku leta 2009 začne veljati program Evropske komisije za brezplačno razdeljevanje sadja in zelenjave v šolah. V znesku 90 milijonov EUR na leto bo financiran z evropskim kapitalom, dopolnjevalo pa ga bo nacionalno financiranje. Grška vlada mora takoj zagotoviti kapital za začetek izvajanja tega programa.

Catherine Stihler (PSE), v pisni obliki. – Potreba po jasnem označevanju živil bo pomagala pri našem boju proti debelosti. V tem poročilu me je zelo razočaralo zavračanje obveznega označevanja z barvnim kodiranjem na sprednji strani embalaže. To je ukrep, ki ga močno podpiram. Pozdravljam pozive k prepovedi umetnih transmaščobnih kislin na ravni EU.

– Skupni predlog resolucije - Socialni paket (B6-0378, 0427, 0429, 0433 in 0434/2008)

Proinsias De Rossa (PSE), v pisni obliki. – Obstajajo številna načela, ki jih je treba uporabljati pri pravici pacientov EU za iskanje oskrbe v državi članici, ki ni njihova matična država.

Ne smemo dovoliti, da Sodišče Evropskih skupnosti na tem področju ustvari politiko na osnovi posameznih primerov. Odločili se bodo na povsem tržni podlagi in ne na podlagi edinstvenosti zdravstvene oskrbe kot netržne splošne storitve.

Zdrave in blaginja pacientov morata biti jedro prava, ki ga ustvarjamo na tem področju.

Dokler ne bomo dosegli soglasja za uskladitev naših nacionalnih zdravstvenih storitev na najvišje standarde, morajo imeti države članice prosto pot pri načrtovanju in financiranju in upravljanju storitev za izvajanje visokokakovostnih storitev javnih zdravstvenih storitev znotraj svojih meja.

Konkurenca med nacionalnimi zdravstvenimi storitvami ne sme biti cilj ali izid te zakonodaje. S tem, da zdravje obravnavamo enostavno kot še en proizvod, ki se ga kupi in prodaja, ne bomo služili najboljšim interesom pacientov. Po mojem mnenju bi se zaradi tega znižali standardi.

Hélène Goudin in Nils Lundgren (IND/DEM), v pisni obliki. – (SV) V tej resoluciji so navedena mnenja o ustreznih političnih ukrepih, ki zajemajo zadeve, kot so varovanje zaposlitve, boj proti revščini, ukrepi za trg dela, vključevanje ostarelih na trg dela, poklicna mobilnost in razlike pri povračilu stroškov. Pomembnih tovrstnih vprašanj o trgu dela se nikakor ne sme regulirati preko opominjanja ustanov Evropske unije. Države članice so za razvoj uspešne politike na teh področjih v boljšem položaju kot ustanove EU. Za vsako mednarodno sodelovanje, ki bi lahko bilo potrebno, bi si bilo treba prizadevati v okviru globalnih organizacij s široko demokratično legitimnostjo, kakršna je Mednarodna organizacija za delo (ILO). Zato smo na končnem glasovanju glasovali proti tej resoluciji.

Marianne Thyssen (PPE-DE), v pisni obliki. – (NL) Še vedno smo veseli, da je Evropski parlament storitve zdravstvene oskrbe izključil iz splošne direktive o storitvah. Zdravstvo je navsezadnje poseben sektor, ki zahteva poseben pristop.

Temeljna predpostavka predloga, ki je v skladu z uveljavljeno sodno prakso, mora biti ta, da so za organizacijo in financiranje zdravstva odgovorne države članice. To na eni strani pomeni, da mobilnost pacientov ne more postati absolutna pravica, in na drugi strani, da ni izgovorov, da se ne investira v lasten zdravstveni sistem. Ta predpostavka obvezno pomeni tudi, da morajo biti države članice sposobne pacientu zaračunati dejanski strošek.

Imeti moramo solidarnost, prav tako pa moramo imeti možnost razlikovanja med zdravljenjem pacientov, ki v svoji državi prispevajo po sistemu socialne varnosti in davčnega sistema, in med tujimi pacienti, ki ne.

Dejstvo, da imamo direktivo, je pozitivno, a vsakdo, ki ta sektor pozna, ve, da je potrebno še mnogo dela. Po mojem mnenju ostajajo tu ključna merila kakovost, dostopnost in finančna vzdržnost zdravstva na podlagi socialno odgovorne solidarnosti.

9. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Zasedanje, ki je bilo prekinjeno ob 13.00, se je nadaljevalo ob 15.00)

PREDSEDSTVO: Diana WALLIS

Podpredsednica

10. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

11. Preverjanje veljavnosti mandatov poslancev: glej zapisnik

12. Predložitev skupnih stališč Sveta glej zapisnik

13. Poročilo o napredku reforme evropskih šol (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je razprava o ustnem vprašanju Komisiji v zvezi s poročilom o napredku reforme evropskih šol, ki sta ga pripravili Katerina Batzeli in Erna Hennicot-Schoepges (O-0066/2008 – B6-0454/2008).

Erna Hennicot-Schoepges, avtorica. – (FR) Gospa predsednica, komisarju se zahvaljujem, ker je privolil v obravnavo tega vprašanja, ki je bilo predloženo pred nekaj meseci. Naj vas spomnim na odgovornosti Odbora Evropskega parlamenta za kulturo in izobraževanje, med katere po oddelku XV(2) priloge VI Poslovnika sodi „spodbujanje sistema evropskih šol“.

Te šole dajejo prednost izobraževanju otrok uslužbencev Skupnosti. Ti otroci, razvrščeni v kategorijo I, predstavljajo približno 70 % vseh, ne plačujejo šolnin in Komisija prispeva približno 60 % financiranja. Otroci kategorije II, ki predstavljajo 5 %, in otroci kategorije III, ki predstavljajo 25 %, plačujejo šolnine v znesku med 4.000 in 16.000 EUR.

Obstoječih 14 šol poučuje skoraj 21.000 učencev, od otroškega vrtca do mature, od skupaj 100 milijonov v Uniji 27 držav, v 14 uradnih jezikih z enakim učnim načrtom v vseh jezikovnih oddelkih. V primerjavi s situacijo vseh drugih šolarjev v Evropski uniji so zato ti otroci v zelo privilegiranem položaju.

Leta 2006 je Komisija obljubila reformo sistema – hvalevreden podvig – z namenom ustanovitve evropskega izobraževalnega sistema, uporabnega za vse vrste šol, ki so želele podeliti evropsko matura, ki je temeljil na skupnem učnem načrtu in, kjer je to mogoče, na pouku v maternem jeziku.

Šola v Parmi, ki jo je odobril Svet guvernerjev evropskih šol, bo prva šola te vrste, ki bo junija 2009 podelila evropsko matura. Svet guvernerjev evropskih šol se je s svoje strani lotil poglobljene ocene mature z vidika tekoče reforme.

Študija, ki jo je naročil Odbor Evropskega parlamenta za kulturo in izobraževanje, ki bo na voljo oktobra, kaže, da se 94 % tistih, ki so naredili matura, vpiše na visokošolsko izobraževanje na glavne evropske univerze in da jih 62 % študira na univerzi izven njihove matične države. Zato je med temi študenti mnogo večja mobilnost kot med drugimi.

To pomeni, da imamo na voljo evropski izobraževalni sistem, ki je dokazal svoj ugled. V resolucijah iz let 2002 in 2005 je Evropski parlament zagovarjal temeljito reformo šolskih sistemov za boljše upravljanje in večjo odprtost.

Glede na zaporedno širjenje EU in vse večje število agencij EU in delovnih mest njihovega osebja je gotovo resno potrebno reformirati model sistema evropskih šol in ga začeti prenašati v splošne izobraževalne sisteme.

Ali ni čas, da se evropskim državljanom ponudi dobro preizkušen večjezičen in prilagodljiv model šolanja, ki odgovarja njihovi skrbi za mobilnost, in črpati iz izkušenj, pridobljenih v evropskih šolah? Seveda vem, kakšen bo odgovor: to ni v naši moči. Vsaj delati bi morali na tem, saj dožemanje evropskih šol kot šol elite in kategorizacija učencev v teh šolah gotovo nista združljiva s cilji enotnega trga, mobilnosti in večje socialne kohezije.

Kakšen napredek je bil dosežen v postopku reformacije in večje odprtosti za zagotavljanje pomikanja evropskih šol proti sistemu evropskega šolanja ob sočasnem ohranjanju vsega, kar je bilo do sedaj doseženega? Kakšne vrste sistemi financiranja v Skupnosti bi se lahko predvideli za izboljšanje delovanja akreditiranih šol? Parma nam lahko pokaže pot naprej.

Nazadnje pa bi želela vprašati komisarja, kakšen napredek je bil dosežen na področju izobraževanja otrok s posebnimi potrebami. Dobro se zavedam, da je ta tema v interesu velikega števila kolegov poslancev in se zahvaljujem komisarju in predsednici za to priložnost za javno razpravo v zvezi s tem.

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Gospa predsednica, spoštovanim poslancem se zahvaljujem za ta vprašanja in za priložnost za ponovno razpravo o teh spornih vprašanjih v Evropskem parlamentu.

Za Komisijo je reforma evropskega šolskega sistema prednostno vprašanje in je ena najzahtevnejših točk, ki jih obravnavamo. Komisija je vedno močno spodbujala večjo odprtost evropskega šolskega sistema in je dosegla napredek. Politični dogovor o tem vprašanju je bil dosežen na ministrskem zasedanju novembra 2006, v času nizozemskega predsedstva guvernerjev evropskih šol.

Potem ko je Svet guvernerjev aprila 2008 uradno odobril konkretne načine za doseganje tega cilja, lahko vsaka akreditirana šola v državah članicah sedaj uči po evropskem učnem načrtu in dodeli evropsko matura. Ustrezni organi oblasti držav članic pa morajo prevzeti pobudo za dejansko uresničitev odprtja evropskega šolskega sistema v svojih šolah.

Odprtje evropskega šolskega sistema je v skladu z željo Evropskega parlamenta po zagotavljanju, da bo to mogoče tako na krajih, kjer se nahaja decentralizirana agencija EU (tako imenovane „šole tipa II“), kot tudi na krajih brez neposredne prisotnosti (tako imenovane „šole tipa III“).

Po skoraj 50 letih obstoja je evropska matura vsekakor dosegla visoko vrednost. Komisija hoče ohraniti visoko kakovost tega spričevala.

Svet guvernerjev evropskih šol je aprila 2008 odobril revizijo sporazuma o evropski maturi. Akreditirane šole lahko sedaj dodeljujejo evropsko matura.

Leta 2007 je Odbor Parlamenta za kulturo in izobraževanje začel študijo, da bi analiziral akademski in poklicni razvoj bivših učencev evropskih šol, kakor je ravno omenila spoštovana poslanka. Ta študija bo pokazala posebne prednosti in morebitne težave, ki jih doživljajo bivši učenci evropskih šol.

Generalni sekretar evropskih šol je prav tako začel z izvajanjem študije za zunanjo oceno evropske mature. Verjamem, da bodo združeni rezultati obeh študij zagotovili ključne elemente za oceno, kako nadalje izboljšati evropski šolski sistem za najboljšo prilagoditev spreminjajočim se potrebam učencev.

Na koncu pa vas lahko obvestim, da je evropski šolski sistem znatno povečal svoja prizadevanja za vključevanje otrok s posebnimi učnimi potrebami (SEN). V šolskem letu 2004/2005 je bilo v evropskih šolah 274 učencev s posebnimi učnimi potrebami pri izobraževanju. V zadnjem šolskem letu je bilo v evropske šole vpisanih 411 takšnih učencev. Proračun za SEN, dodeljen za leto 2008, znaša 3.123.000 EUR; leta 2004 je bilo porabljenih malo več kot 2 milijona EUR proračuna za SEN.

Komisija bi se želela zahvaliti Delovni skupini Evropskega parlamenta za invalide, ker je prevzela pobudo, da se 200.000 EUR nameni za izvajanje pilotnega projekta za središče za posebne učne potrebe. Ta pobuda daje evropskemu šolskemu sistemu priložnost za boljše izpolnjevanje potreb otrok s posebnimi učnimi potrebami.

Svet guvernerjev evropskih šol je julija 2008 odobril predlog za uporabo rezerve Evropskega parlamenta v znesku 200.000 EUR za izvedbo ocene obstoječe politike glede posebnih učnih potreb v evropskih šolah. Študija bo evropskim šolam omogočila izboljšanje kakovosti vključevanja učencev s posebnimi učnimi potrebami.

Evropska komisija je začela julija 2008 izvajati finančni postopek za sprostitve rezerve Evropskega parlamenta v višini 200.000 EUR. Začenja se prenos na organ za izvrševanje proračuna.

Dosežen je bil napredek, a nujno je, da Evropski parlament podpira proces reformiranja, ki ga je Komisija začela, da bi končala to reformo in jo v celoti uvedla v prakso takoj, ko bo mogoče. Tu morajo bistveno vlogo spet odigrati države članice. Poudariti bi želel, da imamo z državami članicami dobre stike.

Upam, da bo švedsko predsedstvo –, ki ni predsedstvo Evropske unije, ampak predsedstvo Sveta evropskih šol – te pobude razvilo. Želel bi poudariti, da je bilo poročilo, ki ga je pripravil gospod Bösch, poslanec Evropskega parlamenta, zelo uspešno in je bilo pri tej zadevi zelo koristno.

Sam bom storil vse za razvoj sistema evropskih šol, ker doživljamo velike težave s sistemom, ki je bil oblikovan leta 1953, in moramo zato izvesti nekatere resne spremembe, da bo ta sistem prilagodljiv in bo dobro deloval.

Cornelis Visser, v imenu skupine PPE-DE. – (NL) Gospa predsednica, za besedo sem prosil, ker sem zaskrbljen. Danes govorimo o evropskih šolah in zaradi tega sem gospe Hennicot hvaležen.

Pozornost komisarja Kallasa bi želel pritegniti k posebnemu vidiku evropskih šol, namreč k verski vzgoji. Tekom lanskega leta sem dobil vrsto zaskrbljujočih poročil. Kakor vsi veste, je Svet guvernerjev evropskih šol lansko leto odločil, da je za učenje predmeta v maternem jeziku potrebnih najmanj sedem učencev z istim jezikom. Za splošne predmete, kot sta geografija in matematika, to ni problem, a ko gre za versko vzgojo, je to zelo drugače.

Dvig najmanjšega števila pomeni, da sedaj obstajajo evropske šole, kjer učenci ne morejo več dobiti verske vzgoje v svojem jeziku. To me zelo skrbi, predvsem na osnovni ravni. Mislim, da je vera, govorenje in učenje o standardih in vrednotah, ki jih vsi tako zelo cenimo v Evropi, zelo pomembna. V veri so zelo pomembna čustva, in kot vsi vemo, lahko otroci najbolje izrazijo svoja občutja in čustva v svojem maternem jeziku.

Menim, da je nesprejemljivo, da v odvisnosti od njihovega jezika in nacionalnosti nekateri učenci lahko dobijo versko vzgojo v svojem jeziku, drugi pa ne. Zato prosim komisarja, naj o tem premisli in določi jasne smernice. Vsi učenci, ne glede na to, ali je njihov materni jezik angleščina, nemščina ali nizozemščina, morajo imeti enake možnosti in enako kakovosten pouk.

Upoštevati bi bilo treba ne le učence, temveč tudi položaj učiteljskega osebja. Pravilo „najmanj sedmih“ pomeni, da se vsako leto pojavlja vprašanje, ali je dovolj učencev, učiteljsko osebje pa ni prepričano, ali se bo verska vzgoja prihodnje šolsko leto izvajala ali ne. Ta poklicna negotovost ima posledice pri iskanju dobrih učiteljev verske vzgoje v vseh jezikih. Komisijo rotim, naj poudari pomembnost verske vzgoje za starše in učence v evropskih šolah in naj vztraja pri nadaljevanju verske vzgoje v evropskih šolah v maternem jeziku učencev.

Maria Badia i Cutchet, v imenu PSE. – (ES) Komisar, omenili smo že, da so evropske šole kot uradna središča poučevanja skupaj ustanovile vlade držav članic Unije za zagotavljanje večjezičnega in večkulturnega izobraževanja predvsem za otroke osebja ustanov in da jih je treba zaradi mnogih razlogov sedaj reformirati, predvsem v luči novih potreb.

Institucionalni razvoj Unije, širjenje Unije in širjenje agencij so pripeljali do sprememb v profilu učencev v evropskih šolah glede kulture in jezika in tudi glede števila učencev; število vlog za vpis je močno naraslo.

Nadalje so povečana fleksibilnost in pogodbe o zaposlitvi pripeljali do novih družinskih in zaposlitvenih okoliščin, ki vplivajo na socialne in družinske profile in družinske potrebe.

Kot je v dveh resolucijah že navedel Parlament, je reforma nujna za modernizacijo šol, da zagotavljajo potrebno kakovost storitev, za katere so bile ustanovljene, so dostopne in premagujejo posebne težave dostopa ali segregacije.

V ta namen pozdravljam komisarjevo objavo dveh študij, ki sedaj potekata; videli bomo, če bosta uspešni.

Na kratko, kljub povečanju števila jezikov Skupnosti in povečanju zapletov, ki jih srečujemo na mnogih področjih, je treba napredovati pri procesu reforme, odprtosti in izboljšanja teh šol in hkrati zagotavljati, da se njihove kvalifikacije priznajo v vseh državah članicah EU.

Po tem, kar sem povedala, bi komisarju zastavila dve specifični vprašanji.

Prvo se nanaša na številne pritožbe, ki sem jih dobila od staršev nekaterih učencev, ki se izobražujejo na evropski šoli: izkaže se, da se jim, ko po končani maturi nadaljujejo s študijem, od povprečne ocene odbije ena točka; drugače povedano, kaznovani so. Vedeti bi želela, ali ste seznanjeni s to prakso in zakaj se izvaja.

Drugo vprašanje se nanaša na otroke parlamentarnih pomočnikov. Prejela sem tudi pritožbe pomočnikov, ki morajo svoje otroke vpisati po kategoriji III, če želijo, da hodijo v te šole; z drugimi besedami, plačati morajo šolnine. Obiskala sem spletno stran, ki opisuje predvsem informacije o tem, kako delujejo evrošole; imam jo tu in jo bom prebrala v francoščini, ker sem jo našla v tem jeziku. Pod kategorijo ena navaja:

(FR) „Otroci osebja v službi spodaj navedenih ustanov Skupnosti in organizacij, ki je zaposleno neposredno in neprekinjeno za najmanj eno leto.“

Sledi seznam dvanajstih točk; točka 4 se glasi:

(FR) „Osebe, ki so preko pogodbe o zaposlitvi v zasebnopravnem razmerju z ustanovami Skupnosti“.

V takšnem položaju so potem ljudje ali skupina ljudi, za katere bi si mislili, da sodijo v kategorijo ena. Vprašati bi želela, zakaj se morajo otroci parlamentarnih pomočnikov vpisovati pod kategorijo tri in plačevati šolnine.

Hannu Takkula, v imenu skupine ALDE. – (FI) Gospa predsednica, najprej bi v imenu svoje skupine želel povedati, da je sedanji sistem res precej zapleten. Potrebno ga je poenostaviti in vemo, da vprašanja, povezana z izobraževanjem, v osnovi sodijo v pristojnost držav članic, čeprav v primeru evropskih šol to velja tudi za Unijo. Kjer koli so agencije EU, morajo biti tudi evropske šole. To je osnovno načelo in prav tako bi si morali zapomniti, da nam naše različne strategije omogočajo, da evropskim državljanom povemo, da je izobraževanje vedno naložba v prihodnost. Na tej podlagi bi morali delovati v primeru evropskih šol.

Nadalje bi želel izpostaviti nekaj točk v zvezi z izobraževanjem. Prva se nanaša na mero, do katere je brezplačno. Mislim, da bi morali v Evropi imeti razpravo o tem, da bi postalo vse izobraževanje brezplačno, ne glede na vrsto šole. Vsi otroci in mladi bi morali imeti priložnost dobre izobrazbe in priložnost koriščenja dobrega poučevanja in to, da ni potrebno za to plačati, je eno od zagotovil za to. Mislim, da če države članice to hočejo in če res verjamemo, da je izobraževanje investicija v prihodnost, lahko ta cilj dosežemo.

Prav tako je pomembno, da se poučevanje izvaja v maternem jeziku učenca, saj je to osnova identitete. Otroci in mladi v evropskih šolah prihajajo iz različnih kultur in narodov. Pomembno je, da se jih uči v njihovem jeziku, a pomembno si je tudi zapomniti, da potrebujemo posebne učne pripomočke in da je treba tudi učence naučiti kulturne zavednosti, saj pogosto nimajo korenin, ko prihajajo iz ene države v drugo, ki je novo in tuje okolje. Zaradi tega bi morali prav tako poskrbeti, da imajo kot človeška bitja celoten osebni razvoj in rast. To je tudi osnova za evropsko politiko človekovih pravic in evropski pojem človečnosti.

Kar zadeva posebne pripomočke, ki sem jih omenil, je ena od stvari, v katero bi se dalo vlagati, velikost učilnic. Učilnice ne smejo biti prevelike in vsak otrok bi moral imeti možnost posameznikom prilagojene izbire.

Končal bom tako, da povem, da bodo resnični izobraževalni standardi med nami Evropejci merjeni v smislu tega, kako ravnamo s tistimi, ki so nam blizu, ki jim gre slabše, in kako skrbimo za otroke in mlade, in evropske šole so izložba za svet. Kakšni so naši dejanski standardi izobraževanja in kako skrbimo za naše mlade? Ali smo pripravljeni vlagati v njih in njihovo prihodnost? Upam, da si Evropa lahko to privošči in da dejansko vlaga v otroke in mladino in v evropske šole.

Ewa Tomaszewska, v imenu skupine UEN. – (PL) Gospa predsednica, zaradi 50-letnih izkušenj v evropskih šolah, ki se soočajo s posebnim problemom različnih jezikov, kulturne raznolikosti in preseljevanja, začnemo razmišljati, ali bi morali to izkušnjo uporabiti za zagotavljanje širše razpoložljivosti tega modela. Niso le otroci uradnikov, ki delajo v evropskih ustanovah, tisti, ki jih je treba naučiti tujih jezikov na najvišji ravni, kot tudi vključevanja z njihovimi sovrstniki iz drugih evropskih držav. Niso le oni tisti, ki zaradi tega, ker so njihovi starši sprejeli službe v tujini, potrebujejo poseben pristop k šolanju.

Nasprotujemo diskriminaciji. Zakaj bi morali biti potem otroci, ki niso otroci teh uradnikov, izključeni iz teh šol? Pozornost bi rada pritegnila k spornemu vprašanju, ki ga obravnava Odbor za kulturo in izobraževanje, namreč k potrebi po ponovni uvedbi klasičnih jezikov, grščine in latinščine, v šolah po Evropi in tudi k poudarku na poučevanju latinščine in grščine v evropskih šolah. Mislim, da je pomembno nujno razmisliti o potrebi širjenja in reformacije evropskih šol kot tudi načel, po katerih delujejo.

László Tőkés, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, kot članu Odbora za kulturo mi dovolite, da toplo pozdravim pobudo Erne Hennicot-Schoepges in Katarine Batzeli, članic Odbora za kulturo, da postavim ustno vprašanje Evropski komisiji in razpravljam o napredku reforme o evropskih šolah.

Ko govorimo o večjezičnosti in njeni pomembnosti, naj izkoristim to priložnost, da izpostavim resno skrb, ki jo imamo v Romuniji, kjer je nedavna pobuda Ministrstva za regionalni razvoj za dokončanje prevoda Regionalnega operativnega programa EU iz romunščine v madžarščino naletela na resne napade romunske Socialdemokratske stranke, ki jo vodi več vodij bivšega komunističnega režima. Naj opomnim, da se to dogaja v eni od 27 držav članic EU v evropskem letu medkulturnega dialoga, v času, ko je komisar Leonard Orban izdal politični dokument z naslovom „Večjezičnost: prednost Evrope in skupna zaveza“. V evropskem letu medkulturnega dialoga razprava o reformi evropskih šol ne bi mogla biti bolj pomembna, saj živimo v večkulturni in večjezični Evropi, kjer soobstajajo različne kulture in jeziki. Za uspešno evropsko vključevanje moramo spodbujati in omogočati takšno kulturno medsebojno delovanje.

Zato mora naš evropski izobraževalni sistem odražati to večkulturno lastnost in omogočiti zdrav in enostaven soobstoj. Predvsem evropske šole so bile ustanovljene za zadovoljevanje teh potreb – za zagotavljanje večkulturnega in večjezičnega izobraževanja ter tudi okrepitev evropske identitete. Vendar pa je zadovoljevanje teh potreb v razširjeni EU z večjo mobilnostjo državljanov in ustvarjanjem več agencij v različnih državah članicah postalo izziv. Kakor poudarjajo vprašanja v današnji razpravi, obstaja velika potreba po osredotočenju na reforme, saj se je izkazalo, da je vedno bolj zapleteno zagotavljati visokokakovostno večjezično in fleksibilno izobraževanje.

Dovolite mi, da poudarim dejstvo, da učencem samo s tem, ko jim dovolimo, da izražajo in prakticirajo svojo lastno kulturno identiteto in uporabljajo svoj lasten materni jezik skozi celotno izobraževanje in oblikovanje, lahko omogočimo, da se razvijejo v prave evropske državljane. Če učenci, ki se izobražujejo v evropskih šolah, niso sposobni najprej razviti lastne nacionalne identitete z uporabo maternega jezika in kulture, mislim, da ne bodo imeli dovolj močne osnove za gradnjo evropske identitete.

Hvala za vašo pozornost in želim vam vso srečo pri procesu reformiranja evropskih šol.

Kathy Sinnott, v imenu skupine IND/DEM. – Gospa predsednica, pred mnogimi leti sta bila z evropskimi šolami povezana dva problema. Eden je bil, da so močno zaostajale pri vključevanju in celovitih politikah za otroke s posebnimi učnimi potrebami (SEN). Drug pa je bil, da so staršem, ko so v šolo prijavili otroka s posebnimi učnimi potrebami, navado rekli, da niso sposobni izpolnjevati njihovih potreb in naj poiščejo kaj drugega. To res ni bilo dovolj dobro.

Decembra 2007 je Parlament v svojem proračunu namenil denar za „prispevek financiranju prvorazrednega izobraževanja za otroke s posebnimi učnimi potrebami in za spodbujanje koncepta vključevanja izobraževanja v celoti in ta znesek bo sproščen ob predstavitvi predloga za začetek izvajanja pilotnega projekta za središče za posebne učne potrebe, ki bo vključeval kvalificirano osebje z ustreznimi izkušnjami in primernimi učnimi gradivi.“ V času, ki ga imam na voljo, ne bom šla skozi celotna pogajanja v zvezi s tem pilotnim projektom. Zgodilo pa se je, da je ta pilotni projekt postal nekaj polovičnih delovnih mest iz psihologije in nekaterih

drugih virov, a to ni tisto, kar si jaz predstavljam kot pilotni projekt: dejanski pouk, integrirani pouk po vseh evropskih šolah.

Mislim, da je čas, da smo glede tega cilja zelo jasni. Cilj je vključevanje in cilj je integracija otrok na način, ki je zanje mogoč. V evropskih šolah je sedaj v projektu SEN 411 učencev. To je 2 %, a invalidnost v splošnem prebivalstvu znaša 17 %. Še vedo ne omogočamo šolanja dovolj velikemu številu otrok s posebnimi učnimi potrebami, torej jih ostaja še 15 %. Ne morem verjeti, da se število prebivalstva, ki je upravičeno do teh šol, razlikuje od splošnega števila prebivalstva.

Vsekakor potrebujemo projekt in oceno položaja, a to bi lahko počeli v nedogled – položaj že sedaj ocenjujemo v nedogled! Čas je, da gremo dlje od pilotnih načrtov. Čas je, da pravi pristop do otrok postane standardna praksa v vseh šolah. Daleč od tega smo.

To je drug pomen raznolikosti. Ne gre le za jezike in kulture: gre za potrebe ljudi in njihove sposobnosti in tudi za zagotavljanje široke raznolikosti tega.

Roberto Fiore (NI). - (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, medtem ko ni dvoma o tem, da je treba poskuse razvoja evropske šole pozdraviti, pa ne smemo pozabiti, da je strateški cilj Evropo na nek način oblikovati v vodnik iz znanstvenih in družbenih vidikov in v model skupnega bivališča.

V tem smislu moramo potem graditi na kulturnih koreninah Evrope, na primer, kar nam je dal Rim v smislu prava, kar nam je Grčija dala v smislu psihologije in kar nam je dala Nemčija v smislu glasbe. Vendar pa je treba povedati tudi, da je treba sedaj jezike, ki se smatrajo kot mrtvi jeziki, kot sta latinščina in grščina, ponovno oživiti – in to je povsem jasno –, saj sta jezika, ki ju najvišje razvite ameriške družbe, kot sta General Motors in Univerza Yale, smatrajo kot temeljni v načinu delovanja podjetnikov ali, če želite, glav družine. Povedati je treba tudi, da so krščanstvo in krščanske vrednote naših korenin temeljni elementi vsake prave evropske šole.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Gospa predsednica, komisar, moji kolegi poslanci so vama predstavili vrsto zahtev za večji napredek v evropskih šolah, ki služijo kot vzor drugim šolam v državah članicah.

Prosim, odgovorita na moje vprašanje o tem, koliko lokalna zakonodaja vpliva na evropske šole. Ugotovili smo, da obstajajo razlike med šolami na Nizozemskem, v Belgiji, Nemčiji in Luksemburgu. Te razlike smo prepoznali predvsem v pristopu do otrok s težavami pri učenju. Glede na to, ali so v Bruslju ali v Luksemburgu, so bili različno obravnavani.

Ko smo že pri temi o učencih, zakaj bi jih morali razvrščati v kategorije? Zakaj morajo skrbno izbrati maturitetne smeri, preden se sploh začne pouk? Zakaj je treba versko vzgojo in klasične jezike učiti glede na število učencev v razredu? Zakaj se otrok ne uči zgodovine njihove matične države? Zakaj se otrok ne uči v njihovem maternem jeziku?

Sedaj se ozrimo k osebju: meritokratska izbira v vseh državah bo med združenji učiteljev zagotovila enoten standard. Ali v vseh državah preverite postopek izbire? Upravno osebje se menja, a nekateri ljudje ostajajo ravnatelji po več kot 20 let. Zakaj ne obstaja izbor ravnateljev?

Prilagodljivost bo, kot ste sami dejali, prinesla boljše rezultate. Oblasti držav članic morajo zagotoviti, da ne bodo imele šol izključno za elitne priseljence, ampak bodo takšne, ki bodo služile kot model za druge šole za priseljence.

Ryszard Czarnecki (UEN). - (PL) Gospa predsednica, sem nisem prišel le kot poslanec Evropskega parlamenta, ampak tudi kot oseba s praktičnimi izkušnjami s področja evropske šole, saj sem oče otroka, ki je tri leta hodil na evropsko šolo v Bruslju in je lansko leto pisal maturo. Iz družinskih izkušenj kot tudi iz svojih občasnih opažanj, na primer na govorilnih urah na šoli, ki je ena od štirih evropskih šol v Bruslju, čutim, da vem o čem danes govorimo. Povedati sem želel le eno: število teh šol se povečuje. Ko je moj sin hodil na to šolo pred tremi leti, so bile v Bruslju tri šole in sedaj je še četrta. Dovoljeno število učencev v razredih v evropskih šolah je 32.

Velja opomniti, da je v mnogih evropskih državah dovoljeno število učencev v razredu bistveno manjše kot v evropskih šolah. Naš interes v zvezi s to temo je jasen: za stvari, ki jih kot Evropska unija plačujemo, se moramo zanimati. Več kot 50 % proračunov teh šol prihaja iz skladov Evropske unije. Zaključek, gospa predsednica, je sledeč: te šole je smiselno odpirati, a to se ne bi smelo dogajati za ceno kakovosti poučevanja ali prekomernega števila otrok in mladih v teh šolah.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Evropske šole so v Evropi priznane kot elitne ustanove, ki mladim zagotavljajo kakovostno izobraževanje. Leta 1953 je Jean Monnet dejal, da je namen teh šol združiti evropske otroke, ne glede na njihovo nacionalnost, in v njih vliti evropski duh in občutek pripadnosti, da bi lahko sčasoma ustvarili združeno in uspešno Evropo. Program reformiranja teh šol mora upoštevati naslednja pomembna vprašanja. V teh šolah mora obstajati vseh 23 uradnih jezikov Evropske unije in otroci morajo dobiti priložnost govoriti svoj materni jezik. Žal pa je še vedno nekaj uradnih jezikov EU, ki se ne govorijo v nobeni od evropskih šol.

Nadalje je eden od ciljev evropskih šol gojenje enotnosti v skupinah otrok, da bi jih združile in pospešile razvoj strpnosti in sporazumevanja med njimi. Zato verjamem, da razdeljevanje otrok v tri skupine ni smiselni ukrep. Tisti, ki so razvrščeni v zadnjo kategorijo, imenovano „drugi“, dobijo priložnost vpisa na takšno šolo le, če še ostanejo prosta mesta, potem ko so bili otroci evropskih uradnikov že sprejeti. Ta kategorizacija je diskriminacijska in predlagam, da bi jo bilo treba odstraniti iz statuta evropskih šol.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Gospa predsednica, pojem „evropska šola“ je vse bolj priljubljen. To je posledica globalizacije, ki vpliva na vse, tudi izobraževanje. Zaradi tega imamo vodilno načelo, ki mu skušamo slediti. Tu pa se začnejo problemi. Zelo težko je najti odgovor na vprašanje „kakšna bi morala biti šola“. Bi morala biti to elitna šola ali splošna, bi morala izvajati svoj način in učni načrt za vse učence ali bi morala to biti šola, ki se giblje v določenih smereh, a upošteva nacionalne in regionalne tradicije; bi morala biti to šola, kjer se otroke uči, da cenijo in spoštujejo svoje tradicije, kulturo, vero in jezik, ali bi morala učiti odprtost za kulture drugih narodov z večjezičnostjo in vrednotenjem celega sveta? Eno vprašanje načeloma ne zbujajo nobenih dvomov. Ker imamo Evropsko unijo, bi morale biti diplome, ki jih dodeljujejo vse izobraževalne ustanove držav članic, priznane v evropskih šolah.

Mihaela Popa (PPE-DE). - (RO) Verjamem, da so evropske šole šole prihodnosti v EU, saj upoštevajo povečano mobilnost in proces globalizacije in posledično dajo vsakemu dijaku in učencu možnost izobraževanja v maternem jeziku in tako spodbujajo večjezičnost.

Ta šolski sistem sem raziskovala tudi sama. Obiskala sem najstarejšo evropsko šolo v Bruslju, ki je bila ustanovljena pred več kot 50 leti, in sem tam srečala več kot 40 romunskih študentov, ki imajo priložnost izobraževanja v svojem maternem jeziku. Povedati je treba, da evropske šole gojijo družbeno vključenost, ker dijaki in učenci različnih narodnosti spoznavajo in pomagajo drug drugemu.

Poudariti bi želela učinkovitost načina organizacije preverjanje mature, ker spodbuja visoko uspešnost in dijake kot evropske državljane pripravlja na prihodnje življenje. Verjamem, da bi bilo treba evropski šolski sistem razširiti na vse države članice, da bi postale del skupne evropske politike na področju izobraževanja. Nadalje predlagam ustanovitve in podporo regionalnih evropskih šol, ki bi morale upoštevati eno temeljno načelo Evropske unije – regionalno politiko Evrope, ki temelji na mobilnosti in znanju.

Dumitru Oprea (PPE-DE). - (RO) Evropske politike, ki se nanašajo na reformo tradicionalnih šol in njihov razvoj v status evropskih šol z vključevanjem lokalnih in nacionalnih upravnih struktur, po mojem mnenju zahtevajo tri glavne tipe reforme: sistemsko reformo, vključno z reformo učnega načrta, ki temelji na kakovosti in učinkovitosti; trajno reformo, ki vključuje ocenjevanje in kapitalizacijo predhodnih rezultatov in njihovo prilagajanje evropskim šolam; in tretjo reformo, ki temelji na odgovornosti in lastništvu vseh družbenih akterjev.

V tem pogledu verjamem, da bi bilo evropske šole treba vzeti za model svetovne šole, kjer bi morala priti v igro tudi sestavina „izvenšolsko učenje“. Mladi bi morali imeti poseben program od 14.30 do 17.00 ure tako v času semestrov kot tudi med poletnimi počitnicami.

Roberta Alma Anastase (PPE-DE). - (RO) V svojih 50 letih obstoja so evropske šole dokazale svojo kakovost glede izobraževanja prihodnjih generacij. Vendar pa verjamem, da bi se morali v današnji razpravi osredotočiti na potrebo prilagoditve evropskih šol današnjim potrebam in pri tem upoštevati širjenje na 27 držav članic EU in tudi pojave, kot so globalizacija, preseljevanje in povečana poklicna in geografska mobilnost.

Poudariti bi želela dve pomembni vprašanji. Najprej moramo evropske šole odpreti v večji meri, da bi integrirali vse državljane, ki potrebujejo takšno pomoč. Drugič pa verjamem, da je priznavanje stopenj prednostna naloga v vseh državah članicah.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - Gospa predsednica, človek porabi približno tretjino svojega življenja za pripravo na zrelo življenje preko učenja. Druga pripomba, ki jo želim navesti, pa je, da je za gradnjo Evropske unije – to, kar počnemo sedaj – prav tako potrebno ustrezno izobraževanje. Mnogo je tehničnih vidikov,

kot so oprema, spričevala in tako dalje, a Komisija mora kot izvajalec podpreti zamisel izobraževanja, ki temelji na več jezikih, na skupnih načelih in na spoštovanju nacionalnih vrednot. To je zelo pomembno. Za izobraževanje je očitno potrebno vlagati denar, a če te naložbe ne podpiraš, potem moraš sprejeti nevednost, ki mislim, da bo za nas dražja.

Zato je evropska šola izvrsten projekt in ga podpiram.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Gospa predsednica, evropske šole obstajajo na podlagi konvencije, podpisane leta 1957. V preteklih 50 letih je bilo v Evropi mnogo sprememb: vrsta širjenj, povečanje števila ustanov in agencij in mnogo bolj prilagodljive pogodbe o zaposlitvi. Zato ne more biti dvoma, da so spremembe in reforme potrebne tudi v evropski šoli.

Na številnih pomembnih področjih so potrebne spremembe. Vprašanje, ki me najbolj zanima, je izbira učencev, to je razvrščanje v kategorije: ena, dve in tri. Konec koncev EU na eni strani poskuša povečati mobilnost evropskih državljanov na trgu dela in odstraniti ovire, na drugi strani pa zapira dostop do šol otrokom potencialnih zaposlenih v različnih ustanovah in podjetjih iz celotne EU. Najti je potrebno rešitev problema prevelike gneče v določenih šolah. Prav tako je treba sprejeti ukrepe v zvezi z otroci s posebnimi potrebami.

Na koncu pa bi želel prositi za premislek o možnosti ustvarjanja evropskih šol v novih državah članicah.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). - (PL) Gospa predsednica, filozofija izobraževanja v evropskih šolah in program poučevanja, ki vodita do evropske mature, bi morala služiti kot vzor večjezičnega in večkulturnega izobraževanja za vse države članice. Naraščajoče število izmenjav študentov v evropskih izobraževalnih ustanovah in globalizacija svetovnega gospodarstva pomenita, da bi prava vrednost evropske mature upravičila njeno razširjanje. Prav tako bi jo morale priznati ustanove visokošolskega izobraževanja v državah članicah in tudi v tretjih državah. Žal pa tega ni mogoče doseči brez znatno povečanega financiranja.

Sedaj se evropske šole obravnavajo kot elitne šole, ki pogosto izključujejo otroke, katerih starši niso uradniki EU. Izključevanje večjega dela družbe iz možnosti koriščenja evropskih šol je v nasprotju s ciljem povečanja mobilnosti evropskih državljanov na našem trgu dela. Države članice same pogosto poskušajo ustvariti nov sistem izobraževanja, ki bo mlade bolje pripravil na izzive, povezane z globalizacijo in prožnim trgom dela, medtem ko sistem evropskih šol in evropska matura že dolgo obstajata in kar je najpomembnejše, dosejata odlične rezultate, zato bi ju morali podvajati, kolikor je to mogoče.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Gospa predsednica, nastopam ne le kot poslanec tega Parlamenta, ampak tudi kot bivši učitelj. Zanima me, ali lahko prosim komisarja Kallasa, da se na svojem naslednjem sestanku s Svetom ministrov pogovori predvsem z britanskim ministrom za izobraževanje in preveri, ali je mogoče, da se ta česa nauči iz uspeha evropskega šolskega modela. Morda bi lahko razmislil predvsem o preklicu katastrofalne odločitve britanske vlade, da postane učenje jezikov prostovoljno, z drugimi besedami, da se evropskih jeziki odstranijo iz britanskega učnega načrta.

Drugič, morda bi ga lahko opomnili, da je bila Evropa pol stoletja razdeljena, a je sedaj že 20 let ponovno združena. Morda bi lahko razmislil, da svojim svetovalcem pri učnem načrtu predlaga, da naslednjo generacijo spomnijo na zgodovino in kulturo Srednje in Vzhodne Evrope, v kateri je Britanija tradicionalno zelo sodelovala in jo je dejansko podpirala.

Mario Mauro (PPE-DE). - (IT) Gospa predsednica, komisar, gospe in gospodje, različne strani ne bi smele poudarjati le kritik glede pomanjkljivosti sedanjega modela upravljanja. Verjamem, da je dolžnost vseh nas, da po tej razpravi razumemo, kaj je na kocki, tj. model, ki ga lahko evropske šole predstavljajo za evropsko področje izobraževanja; in ker hočemo premagati izziv evropskega območja izobraževanja in smo navdušeni nad tem, da zmagajo dobre prakse, je absurdno in protislovno, da se držimo ravni in modela upravljanja, ki ne zmore dosegati izzivov, s katerimi se soočamo. Po mojem mnenju današnja razprava ponuja Komisiji več kot dovolj spodbude, da spozna, da se moramo zavzeti za temeljito obnovo naših šol.

Erna Hennicot-Schoepges, avtorica. - (FR) Gospa predsednica, komisarju, ki je podal številke, a to so trenutne številke, bi želela zastaviti še dve vprašanji. Komisar, ali bodo povišanja tudi pri razporeditvah za naslednji finančni načrt; ali obstaja primeren sistem financiranja, ki bo zagotovil, da lahko te šole še naprej delujejo? Ta trenutek naj bi jim manjkalo 40 učiteljev angleškega jezika zaradi finančnih težav, ki jih doživlja vlada njenega veličanstva. Vas smem vprašati, kakšno rešitev je mogoče predvideti v zvezi s tem položajem? Drugič, šole bi želele več neodvisnosti. Ali ste za večjo neodvisnost ali bi raje obdržali sedanji sistem, ki je okoren in pogosto ne ustreza lokalnim položajem?

Siim Kallas, *podpredsednik Komisije*. – Gospa predsednica, izraženih je bilo nekaj zelo resnih in pomembnih vprašanj.

Najprej bi želel spomniti, da je sistem evropskih šol popolnoma neodvisno telo. Ne temelji na Pogodbi iz leta 1958 ampak na statutu iz leta 1953, ima svoj Svet, svoj statut in ta Svet sprejema vsa pravila. Komisija ima v Svetu le en glas.

Za vsebino izobraževanja je popolnoma odgovoren Svet in vse to, vključno z različnimi razmerji med jezikovnimi oddelki in učnim načrtom, je v rokah Sveta guvernerjev evropskih šol. Zato Komisija pri tem nima veliko besede.

Kar zadeva financiranje, je to drugo, kar bi rad povedal kot odgovor na pomembno vprašanje. Infrastrukturo zagotavljajo države gostiteljice. Šole torej gradijo Belgija, Nemčija, Francija, itd. To nam daje celotno sliko omejitve, ki jih imamo pri razvoju infrastrukture.

Kaj pa vsebina izobraževanja? Spoštovana poslanka je v svojih uvodnih opombah omenila, da je kakovost izobraževanja visoka – in res je visoka. To je ena glavnih prednostnih nalog Evropske komisije, da daje vso možno podporo, da bo ta kakovost visoka. Izhodišče za evropske sisteme izobraževanja bo res, da evropske šole dajejo učencem izobrazbo, ki jo povsod zelo cenijo. Tako nimam nobene informacije, da bi imeli učenci z izobrazbo evropske šole posebne težave pri vpisu na univerzo po šoli, če to želijo.

Glede učiteljev, oni so del infrastrukture, zato jih prav tako zagotavljajo države članice. Učitelje angleškega jezika, na primer, zagotavlja Združeno kraljestvo; z drugimi besedami, breme bolj razširjenih jezikov je bistveno večje. Mi, Komisija – ali evropski proračun –, plačamo stroške poslovanja. To nam daje zvezo, katere posledica je dokaj okoren sistem in zato je cilj, da se sistem reformira in zagotovi večja jasnost glede odgovornosti in financiranja. Probleme lahko vidite tudi pri Belgiji, kjer je bilo rečeno, da je ena od štirih šol še vedno začasna šola. Z gradnjo četrte šole se je odlašalo in odlašalo in o tem intenzivno razpravljamo z belgijsko vlado.

Glede odprtosti evropskih šol menimo, da sta ključni vprašanji evropska matura in potrjevanje šol, ki želijo dodeliti evropsko maturo. Spodbujamo zamisel, ki jo je v osnovi sprejel Svet guvernerjev, torej osnovna pravila obstajajo. Sedaj je vprašanje, kako udejanjiti v državah članicah. Vodilno vlogo imajo ponovno države članice. To bo torej do neke mere rešilo problem različnih učencev.

Danes, kakor sem rekel, se srečam s Parlamentom, in slišal sem vaše pripombe, da je treba kategorijo III izločiti, a prav tako se redno srečujem z našim osebjem – ki je enako veliko, sestavljeno iz stotin ljudi – in seveda imajo jasno zahtevo, namreč, da morajo imeti zagotovljeno izobraževanje za svoje otroke.

Torej obstaja potreba – in to je močno poudarjeno v Pogodbi, v kadrovskih predpisih, v ureditvi – po zagotavljanju mest v šolah in potem se seveda pojavi vprašanje, kdo bo razdelil ta druga mesta, ki naj bi ostala prosta in vsekakor v Bruslju. To postaja vse težje. Zame je to zelo zapleteno vprašanje. Ob začetku te Komisije smo v imenu našega osebja vztrajali, da je potrebna večja jasnost, in tako je Svet guvernerjev za reševanje teh vprašanj ustanovil osrednji organ za vpis.

To je torej celotna slika in moram samo ponoviti, da je drža Komisije, da moramo razjasniti finančna vprašanja in vsekakor razdeliti breme, imeti jasne odgovornosti, dolžnosti in nato lahko najdemo tudi boljše rešitve za vprašanja glede infrastrukture, a ne sme priti do nikakršnega poslabšanja kakovosti izobraževanja.

Glede nekaterih bolj specifičnih vprašanj, ena od naših spoštovanih poslank je postavila vprašanje o invalidnih učencih. Dejali ste, da jih je mnogo več, a ne vem za noben primer, ko bi bil kdo zavržen, ko so starši prosili za posebno obravnavo: vedno je bila zagotovljena. Torej, če imate dejstva, da obstajajo skriti invalidni učenci, prosimo, da ta dejstva priskrbite in obravnavali jih bomo.

V zvezi s parlamentarnimi pomočniki veste, da sedaj parlamentarni pomočniki niso zajeti v kadrovskih predpisih, so nekakšno posebno osebje v Parlamentu, a veste tudi, da potekajo pogajanja, da se to določi, in za natančnejša pravila, potem pa bomo lahko pretehtali tudi, kaj storiti z dostopom do evropskih šol za otroke parlamentarnih pomočnikov.

To so torej več ali manj vprašanja, ki so bila zastavljena, in seveda vsa ta vprašanja – verska vzgoja, jeziki – so seveda v rokah Sveta guvernerjev in Komisija je le en glas v tem Svetu. Svet guvernerjev ta vprašanja zelo resno obravnava. Imeli so razsežne razprave na to temo in lahko vam zagotovim, da je Generalni sekretariat evropskih šol zelo pozoren na vse potrebe različnih jezikov in različnih verskih vidikov. To je torej njihova odgovornost.

Samo še nekaj: če lahko Parlament pritegne pozornost držav članic in predvsem, če lahko vse države članice Evropskega parlamenta, ki imajo lastne zveze v svojih matičnih državah, spodbujajo ministre držav članic za izobraževanje, da spodbujajo to zamisel evropske mature, ker je to njihova izbira. Sedaj imamo pravila, kako nadaljevati z evropsko maturo. Sedaj je od ministrov odvisno, ali bodo poiskali zainteresirane šole. Vem, da je mnogo zainteresiranih šol, a nacionalne oblasti v mnogih državah niso pokazale dovolj navdušenja za ta projekt, ki je lahko korak naprej in je lahko potem res pozitivna ocena evropske mature, da bomo lahko imeli evropske šole ne le v Bruslju, temveč povsod – v novih in starih državah članicah. To je simbol Evrope. Matura in evropsko izobraževanje sta en element naše arhitekture.

Predsednica. – Razprava se je zaključila.

Vsem bi zaželela vesel dan evropskih jezikov, ki bo jutri.

Pisne izjave (člen 142)

Alessandro Battilocchio (PSE), v pisni obliki. – (IT) Strinjam se z različnimi rešitvami, ki so predlagane za reformo evropskih šol: moja privilegirana vloga poročevalca Odbora za razvoj v zvezi z akcijskim programom Skupnosti Erasmus me vodi k temu, da močno podpiram potrebo po večjezičnem in prožnem modelu evropskih šol, kjer se ohranja poučevanje maternega jezika (in ga učijo učitelji, ki so materni govornici), a ki je hkrati enak za vse, brez razrednih razlik.

Evropska matura bo prvi instrument, ki mu bodo sledile priložnosti, ki jih ponuja Erasmus, za zagotavljanje resnične mobilnosti za študente v Evropi in nato povsod po svetu. Tutorstvo pri družbeni, kulturni in jezikovni integraciji prihajajočih študentov igra pomembno vlogo in doseganje odličnih jezikovnih sposobnosti je treba spodbujati s podporo intenzivnih tečajev (kot je bilo poudarjeno od leta 2001 do danes z dnem evropskih jezikov, vsakega 26. septembra).

Smatram, da je sodelovanje med sedanjimi evropskimi in regionalnimi šolami (osnovnimi in srednjimi) nujen pogoj za razvoj novega sistema evropskih šol, a ne morem skriti svoje zaskrbljenosti za prihodnost italijanskih regionalnih šol, ki bi – kot posledica nove reforme „Gelmini“ – lahko izginile v nekaterih manjših in geografsko prikrajšane skupnosti.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), v pisni obliki. – Postopki, ki jih je sprejela Evropska unija v zadnjih nekaj desetletjih, in neprestano razvijajoč se izobraževalni sistem so pomenili, da je treba upoštevati novo perspektivo vloge in pomena evropskih šol. Glede na zadnje širjenje EU na 27 držav članic in povečanje uslužbencev EU namiguje, da je pomen dobro reformirane evropske šole postal zelo pomembno prednostno vprašanje.

Da bi izboljšali prihodnja pričakovanja glede evropskih šol, se moramo lotiti občutljivih vprašanj, ki izzivajo sedanji sistem, in opredeliti probleme, da bi oblikovali predvidljive spremembe. Tako obstaja velika potreba po na novo začrtani in obsežni reformi evropskih šol, da bi postale bolj konkurenčne in pregledne na evropski ravni in da bi oblikovale svoj poln namen na bolj sodoben način.

Izvajanje načela nediskriminacije med zagotavljanjem temeljnih svoboščin za učence mora biti v jedru novega sistema, da bi lahko postal popolnoma operativen in v njihovo dobro. Kljub temu je treba ponovno oceniti financiranje evropskih šol ob upoštevanju nediskriminacijskih ukrepov za učence z vidika njihovega razvrščanja v kategorije.

14. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

15. Pisne izjave v registru (člen 116 Poslovnika): glej zapisnik

16. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

17. Datum naslednjih sej: glej zapisnik

18. zasedanja

Predsednica. – Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je končala ob 16.05)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA ZA SVET (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore.)

Vprašanje št. 14 predložila Marian Harkin (H-0644/08)

Zadeva: Direktiva o delovnem času

Ob upoštevanju dogovora Sveta za zaposlovanje in socialne zadeve o reviziji Direktive o delovnem času z dne 9. junija 2008 in nedavne zaveze francoskega predsedstva, da bo pri sprejemanju doseženega kompromisa tesno sodelovalo z Evropskim parlamentom, kakšno je stališče Sveta do najdaljšega časa, v katerem lahko oseba kot negovalec dela brez odmora? Ali se Svet strinja, da veljavna Direktiva ne upošteva ovir, povezanih z neformalnimi negovalci, pri zagotavljanju nadomestne oskrbe ob koncu tedna, saj sta za zagotavljanje nadomestne oskrbe ob koncu tedna namesto enega neformalnega negovalca potrebna dva plačana negovalca?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Gre za zelo tehnično vprašanje. Vendar to ne sme zasenčiti političnega vidika težave, ki ste jo načeli. Vprašanje zadeva delovni čas negovalcev.

Razlikovati je treba med dvema primeroma:

Prvič, primer negovalcev s pogodbo o zaposlitvi: skupno stališče Sveta z dne 15. septembra 2008 (v skladu z dogovorom Sveta z dne 9. junija) je bilo ravnokar posredovano Parlamentu v drugo branje. Stališče določa, da časa, v katerem negovalec ne dela aktivno, ni mogoče šteti za delovni čas ali vključiti v izračun dnevnega in tedenskega počitka, razen če ni drugače določeno v nacionalni zakonodaji, kolektivni pogodbi ali dogovoru med socialnimi partnerji.

Glede nadomestnega počitka Svet ravna v skladu s splošnim načelom, da se delavcem dodeli nadomestni počitek v primerih, v katerih si ne morejo vzeti običajnega počitka. V zvezi s tem je odločitev o primernem času, po katerem se delavcem dodeli ustrezen nadomestni počitek, odvisna od držav članic.

Drugič, obstajajo „neformalni negovalci“, tj. prostovoljni delavci, ki nimajo pogodbe o zaposlitvi in ne prejemajo plačila. Evropska zakonodaja njihovega položaja ne zajema. Politični dogovor Sveta z dne 9. junija 2008 evropske zakonodaje ni spremenil. To pomeni, da se določb glede delovnega časa in nadomestnega počitka v primeru takšnih negovalcev ne uporablja. Francosko predsedstvo potrjuje, da je zavezano k tesnemu in konstruktivnemu sodelovanju z Evropskim parlamentom, da bi se čim prej dosegel dogovor glede te pomembne direktive.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložil Bernd Posselt (H-0647/08)

Zadeva: Prisotnost EU na Kosovu

Kakšno je stališče Sveta do trenutnih razmer na Kosovu in kakšen je dejanski napredek pri vzpostavljanju prisotnosti EU na Kosovu?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

V splošnem so razmere na Kosovu zdaj mirne in stabilne. V sedmih mesecih od razglasitve neodvisnosti se najslabši scenariji niso uresničili in ob koncu težavnega začetnega obdobja so splošne razmere boljše od pričakovanih.

Do zdaj se je izkazalo, da se je v veliki meri mogoče izogniti medetničnim spopadom, ki bi lahko sprožili stopnjevanje napetosti v trenutnem političnem vzdušju, čeprav je prišlo do nekaterih spopadov v vasi Suvi Do, na območju z albansko etnično večino, severno od reke Ibar, blizu mesta Mitrovica ter nedavno, 27. in 28. avgusta, v Kosovski Mitrovici.

Vendar je treba na terenu še veliko postoriti na političnem področju. Kosovski organi, ki so v skladu s splošnim ureditvenim načrtom sprejeli velik del potrebne zakonodaje, morajo podvojiti svoja prizadevanja pri izpolnjevanju obvez, ki jih imajo do mednarodne skupnosti.

Razmere na severu ostajajo težavne. Avgusta je prišlo do številnih resnih spopadov, vendar jih je Misija združenih narodov na Kosovu (UNMIK) uspešno obvladala in preprečila, da bi razmere ušle izpod nadzora.

Vseeno ti spopadi kažejo na to, da so čustva na severnem Kosovu še vedno razburkana, mednarodna skupnost pa mora natančno opazovati razmere in ostati v stiku z Beogradom in srbskimi oblastniki na Kosovu.

Na severu je obstoj pravne države še vedno na trhljih nogah, z namestitvijo misije EULEX na tem območju pa se bodo znatno izboljšale razmere na terenu.

Glede na to, da gospodarske napovedi niso ravno obetavne in BDP na prebivalca ostaja najnižji v Evropi, je bila konferenca donatorjev, ki jo je v Bruslju 11. julija 2008 organizirala Komisija, ključnega pomena za stabilnost Kosova. Izid konference je presejal vsa pričakovanja, obljubljen pa je bilo tudi donatorstvo v višini 1,238 milijarde EUR, pri čemer bodo 285 milijonov prispevale države članice, 508 milijonov pa Komisija.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložil Konstantinos Droutsas (H-0649/08)

Zadeva: Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija ponovno provocira Grčijo

Pismo predsednika vlade Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije, gospoda Gruevskega, predsedniku vlade Grčije, gospodu Karamanlisu, v katerem je ponovno izraženo nesprejemljivo stališče, da v Grčiji obstaja makedonska manjšina, je nova provokacija. To pismo potrjuje, da so za imperialistični boj na Balkanu značilni tudi izsiljevanje in iredentistične izjave, kot je trditev, da v Grčiji obstaja makedonska manjšina.

Ali Svet obsoja to dejanje gospoda Gruevskega? Ali podpira stališče, da meje na Balkanu ostanejo nespremenjene, in ali meni, da bi takšne iredentistične izjave ali stališča lahko imeli nevarne posledice za ljudi?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet ni dal nobene izjave o pismu predsednika vlade Gruevskega predsedniku vlade Karamanlisu. V zvezi s tem Svet poudarja, da je ohranjanje dobrososedskih odnosov, vključno s sporazumno rešitvijo vprašanja imena, ki je sprejemljiva za obe strani, ključnega pomena.

*
* *

Vprašanje št. 17 predložila Mairead McGuinness (H-0650/08)

Zadeva: Prožnost v okviru Pakta za stabilnost in rast na evrskem območju

Ali Svet meni, da so veljavni davčni predpisi za države na evrskem območju dovolj prožni, da vladam omogočajo odzivanje na gospodarske težave, in hkrati dovolj strogi, da zagotavljajo vzdržnost javnih financ?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Ob upoštevanju sprejetja dveh uredb o spremembi preventivnih in odvračilnih določb glede davčnih predpisov v Paktu za stabilnost in rast junija 2005 ter novega kodeka ravnanja za izvajanje Pakta je Svet način delovanja revidiranega Pakta opredelil za zadovoljujočega. Namen revizij zaradi sprememb zakonskega okvira Pakta je bil prilagoditi davčne predpise gospodarskim zahtevam držav članic EU ob upoštevanju razlik med razmerami v teh državah članicah in gospodarskih nihanj v različnih časovnih obdobjih.

11. julija 2006 je Svet ob prvi obletnici Pakta sprejel sklepe glede delovanja davčnih predpisov revidiranega Pakta. Svet je ugotovil: na splošno je izkušnje v prvem letu z revidiranim Paktom za stabilnost in rast mogoče oceniti kot pozitivne.

Dne 3. junija 2008 se je Svet seznanil s predstavitvijo sporočila Komisije z naslovom „EMU@10 – uspehi in izzivi po desetih letih ekonomske in monetarne unije“. Med predstavitvijo je Komisija potrdila, da ni nameravala predlagati nobenih sprememb davčnih predpisov Pakta za stabilnost in rast.

Svet bo o tem sporočilu razpravljal na seji Sveta 7. oktobra letos.

Treba je opomniti, da so ministri za gospodarstvo in finance ter guvernerji centralnih bank na neformalnem srečanju v Nici 12. in 13. septembra podprli predlog predsedstva za usklajen odziv na gospodarske razmere v Evropi. Države bi lahko predvsem v zvezi s proračunskimi zadevami dopustile, da avtomatski stabilizatorji odigrajo svojo vlogo in tako podprejo gospodarsko dejavnost, ne da bi se odpovedale poskusu nadzora odhodkov in upoštevanju 3-odstotne meje za primanjkljaj.

*
* *

Vprašanje št. 18 predložil Zdzisław Kazimierz Chmielewski (H-0652/08)

Zadeva: Predlog Direktive Sveta o splošnem režimu za trošarino

Ena od določb predloga Direktive Sveta o splošnem režimu za trošarino (COM(2008) 78) zadeva popolno uničenje ali nepovratno izgubo trošarinskega blaga, vključno z izgubami zaradi narave blaga, in določa, da se zadevno blago ne šteje kot blago, sproščeno v porabo, tako da je oproščeno plačila trošarine.

Ali Svet ne meni, da je treba preučiti možnost določitve, da mora do uničenja ali nepovratne izgube priti zaradi nepredvidenih dogodkov, višje sile ali narave blaga? Če zadevne določbe ne bodo dovolj podrobne, jih bodo davkoplačevalci lahko izrabljali v svojo korist.

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Določba o popolnem uničenju ali nepovratni izgubi trošarinskih proizvodov, vključno z izgubo zaradi same narave teh proizvodov, je sestavni del predloga Direktive o splošnem režimu za trošarino.

O tem predlogu so organi Sveta razpravljali že večkrat, vendar razprave še niso obrodile sadu. Sicer pa naj pripomnim, da tudi Evropski parlament ni podal svojega mnenja o tem.

*
* *

Vprašanje št. 19 predložil Paulo Casaca (H-0653/08)

Zadeva: Avstralija preučuje tožbo proti predsedniku Irana

Po poročanju AFP dne 14. maja je predsednik vlade Kevin Rudd izjavil, da Avstralija preučuje možnost, da bi zaradi spodbujanja nasilja proti Izraelu na Meddržavnem sodišču vložila tožbo proti predsedniku Irana.

Iranski predsednik Mahmud Ahmadinedžad je zagrozil z izbrisom judovske države, avstralska vlada pa je zaprosila za pravni nasvet glede sprožitve postopka proti njemu na Meddržavnem sodišču v Haagu, je povedal predsednik vlade Rudd.

„Ponavljajoče se neobičajne izjave iranskega predsednika, ki so protisemitske in izražajo odločnost, da se sodobna država Izrael izbriše z zemljevida, so po vseh merilih sedanjih mednarodnih odnosov strahotne,“ je povedal za Sky News.

Je Svet že analiziral možnost, da bi podprl to avstralsko pobudo?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet je že večkrat obsodil izjave iranskih voditeljev, predvsem izjave predsednika Islamske republike Iran, proti Izraelu in judom ter o zanikanju holokavsta. Svet meni, da so take izjave nesprejemljive in škodljive ter obsoja pozive k nasilju in uničenju katere koli države.

Svet ni razpravljal o vprašanju poslanca glede namer avstralske vlade.

*
* *

Vprašanje št. 20 predložil Dimitrios Papadimoulis (H-0654/08)

Zadeva: Razvoj dogodkov v Turčiji

Politična kriza v Turčiji je dosegla vrhunec z aretacijo upokojenih vojaških častnikov, ki so obtoženi poskusa destabilizacije države v času, ko na Vrhovnem sodišču Turčije potekajo postopki za prepoved delovanja vladajoče stranke ter odstavitev predsednika in predsednika vlade s položaja.

Kakšno je stališče Sveta do razvoja dogodkov v Turčiji? Ali Svet meni, da bi ti dogodki lahko vplivali na pristopna pogajanja? In če, na kakšen način?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Zelo pozorno spremljamo razvoj dogodkov in razmere v Turčiji. Želim poudariti, da je splošno stališče Evropske unije glede spoštovanja osnovnih načel demokracije in človekovih pravic povsem jasno. Turčija mora kot država kandidatka izpolnjevati kopenhavnska politična merila, predvsem stabilnost institucij za zagotavljanje demokracije ter spoštovanje pravne države in človekovih pravic.

Unija pripisuje velik pomen tem vprašanjem, ki so tudi del postopka reforme, ki poteka v Turčiji. Kot je Svet ponovno poudaril v svojih sklepih z dne 10. decembra 2007, je hitrost pogajanj odvisna zlasti od napredka, ki ga je Turčija dosegla pri obravnavanju meril za odprtje in zaprtje poglavij ter pogojev, določenih v pogajanjih, vključno z izpolnjevanjem obveznosti partnerstva za pristop. V skladu s pogoji partnerstva mora Turčija nadaljevati postopek reforme in si prizadevati za nadaljnje izboljšanje razmer v zvezi s spoštovanjem načel svobode, demokracije in pravne države ter spoštovanjem človekovih pravic in temeljnih svoboščin.

V imenu EU je predsedstvo ob ustrezni seznanitvi z odločitvijo povabilo predvsem vse vpletene strani, da ob upoštevanju pravne države in temeljnih svoboščin zgladijo medsebojne razlike v duhu dialoga in kompromisa. Predsedstvo je v tej izjavi navedlo tudi, da bo Evropska unija, ki je bila pozorna na demokratično delovanje institucij, še naprej skrbno spremljala razmere v Turčiji.

Svet pozdravlja dejstvo, da je turška vlada ponovno potrdila obveznosti, ki jih je že prevzela v zvezi s tem, in navedla, da namerava nadaljevati postopek reforme in obravnavati obstoječe pomanjkljivosti, in izraža upanje, da bodo te obveznosti hitro pretvorjene v učinkovite konkretne ukrepe. Dolgo pričakovane reforme, predvsem na ključnih področjih svobode izražanja in svobodne vere, so zadeve, pri katerih mora Turčija napredovati brez odloga. Kot je Svet omenil v svojih sklepih z dne 10. decembra 2007, so okrepljena nadaljnja prizadevanja potrebna tudi na drugih področjih, kot so reforma pravosodja, boj proti korupciji, pravice manjšin in krepitev kulturnih pravic, pravic žensk, otrokovih pravic, pravic sindikatov in civilni nadzor vojske. Tudi o teh vprašanjih se redno razpravlja v političnem dialogu s Turčijo, nazadnje na trojki ministrov v Bruslju 15. septembra.

Ob upoštevanju zgoraj navedenega lahko Svet poslancu zagotovi, da bo Evropska unija še naprej podrobno spremljala razmere v Turčiji in da bo Svet še naprej odpiral ta vprašanja na vseh ravneh, kjer bo to primerno.

*
* *

Vprašanje št. 21 predložila Nicholson of Winterbourne (H-0656/08)

Zadeva: Napad na Veleposlaništvo Indije v Kabulu

Indija ima pomembno vlogo v Afganistanu in je pomemben dejavnik na področju varnosti in stabilizacije Afganistana. Pomoč Indije pri obnovi v Afganistanu je bistveno vplivala na regijo. Vlada Indije je po padcu talibanov leta 2002 Afganistanu zagotovila več kot 750 milijonov USD. V državi je tudi na tisoče indijskih državljanov, ki se ukvarjajo z uporabo teh sredstev, da bi se izboljšalo življenje Afganistancev s projekti krepitve temeljnih zmogljivosti in vzpostavljanja temeljnih institucij, kot sta obnova in dokončanje projekta gradnje jezua za hidroelektrarno Salma v provinci Herat.

Kakšne politične ukrepe bo sprejela Evropska unija zaradi napada na Veleposlaništvo Indije v Kabulu v ponedeljek 7. julija, da bo vladama Indije in Afganistana zagotovila popolno podporo pri tem, da se storilci tega zahrbtnega napada privedejo pred sodišče?

Ob okrepljeni zavezanosti, ki jo je Evropska unija izrazila na Mednarodni konferenci za podporo Afganistanu v Parizu julija letos, da se okrepijo afganistanske institucije in izboljša varnost v Afganistanu, in ob številnih drugih ključnih zavezah, ali lahko Svet navede, kako namerava nadaljevati delo z afganistansko vlado in drugimi partnerji, kot je Indija, da se vzpostavijo razmere, v katerih se bosta učinkovito uveljavila krepitev bistvenih zmogljivosti in vzpostavljanje bistvenih institucij, ki že potekata?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Evropska unija pripisuje izjemno velik pomen svojemu strateškemu partnerstvu z Indijo. Ko se ozremo na preteklih osem let od prvega vrhovnega srečanja EU-Indija v Lizboni, lahko presodimo, kakšen napredek je bil dosežen.

– Odnosi med EU in Indijo so se bolj ali manj povsem spremenili. Bistven napredek smo naredili predvsem po sprejetju našega skupnega akcijskega načrta leta 2005, ki je dialog EU-Indija razširil na nova področja in okreplil stike med strokovnjaki.

– Dialog EU-Indija o varnosti omogoča redna posvetovanja o varnostnih vprašanjih na svetovni in regionalni ravni, s čimer naj bi se izboljšalo medsebojno razumevanje in določila možna področja sodelovanja. Pogovori o Afganistanu so del teh posvetovanj in so eno od področij, pri katerih je sodelovanje Indije bistvenega pomena za EU.

– Kakor je navedeno v Evropski varnostni strategiji iz leta 2003: predvsem si moramo prizadevati za razvoj strateških partnerstev z Japonsko, Kitajsko, Kanado in Indijo ter vsemi, ki delijo naše cilje in vrednote ter so se pripravljeni zavzeti zanje.

– V svoji skupni izjavi po vrhunskem srečanju EU-Indija leta 2007 sta obe strani izrazili svojo trdno podporo za neodvisni, demokratični in pluralni Afganistan. Potrdili sta svojo trajnostno zavezanost, da podpreta afganistansko vlado pri stabilizaciji in obnovi države v okviru afganistanskega dogovora.

– Pozdravili sta dejstvo, da se je Afganistan na 14. vrhu v Delhiju aprila 2007 kot osma država članica pridružil Južnoazijskemu združenju za regionalno sodelovanje (SAARC), in drugo konferenco o regionalnem gospodarskem sodelovanju v New Delhiju novembra 2006. Ugotovili sta, da čeprav je v zadnjih letih bilo veliko doseženega, še vedno ostajajo zahtevni izzivi za prihodnost.

– V zvezi s tem sta obe strani izrazili zaskrbljenost nad varnostnimi razmerami v Afganistanu zaradi porasta terorizma in dejavnosti, povezanih z drogami, in nevarnostjo, ki jih tak razvoj dogodkov predstavlja za stabilnost Afganistana in regije. Ponovili sta, da je skladna in enotna mednarodna zavezanost še vedno temeljnega pomena, in se dogovorili, da bosta še naprej sodelovali in usklajevali svoja prizadevanja za okrepitev tega procesa.

– Ker se zaveda pomembnega prispevka Indije k regionalni stabilnosti na jugu Azije in ceni konstruktivno in priznano vlogo Indije v Afganistanu, Svet pozorno spremlja vsa znamenja iz Indije, ki bi izražala željo po okrepitvi odnosov z Evropsko unijo, vključno z odnosi na področju zunanje in varnostne politike. Kakor je

Evropska unija v pogostih stikih z Indijo že večkrat nakazala, je pripravljena vzpostaviti tesnejše odnose, na primer v SZVP in v zvezi z Afganistanom.

*
* *

Vprašanje št. 22 predložila Sarah Ludford (H-0662/08)

Zadeva: Temeljne pravice

Ali Svet lahko potrdi, da države članice preučujejo ocene učinka, predvsem glede temeljnih pravic, pred predložitvijo zakonodajnih predlogov?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Kakor poslanka morda ve, se v zadevah, povezanih z ocenami učinka, Medinstitucionalni sporazum o boljši pripravi zakonodaje, sprejet leta in 2003,⁽²⁾ ne nanaša na zakonodajne akte, predložene na pobudo držav članic v skladu z naslovom VI Pogodbe EU.

Podobno se skupni medinstitucionalni pristop k oceni učinka iz leta 2005 nanaša samo na ocene učinka, ki jih Komisija pripravi za svoje predloge in predloge Evropskega parlamenta in Sveta, kadar te institucije menijo, da je to primerno in potrebno za namene zakonodajnega postopka, pred sprejetjem vsebinske spremembe predloga Komisije.

V svojem sporočilu Svetu, Evropskemu parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij iz novembra 2006 z naslovom „Strateški pregled boljše pravne ureditve v Evropski uniji“⁽³⁾ je Komisija navedla, da glede pregleda za leto 2008 „skupnega pristopa k oceni učinka“ pričakuje, da se bodo institucije strinjale glede priprave ocen učinka o pobudah držav članic na področju naslova VI Pogodbe EU (policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah).

V svojem sporočilu iz januarja 2008, v katerem je predstavljen drugi strateški pregled boljše pravne ureditve v Evropski uniji,⁽⁴⁾ je Komisija navedla, da v okviru pregleda skupnega pristopa k oceni učinka pričakuje zavezanost k pripravi ocen učinka na pobude držav članic na področju naslova VI Pogodbe EU.

Trenutno za države članice, ki pripravijo take pobude, ne velja obveznost, da morajo Svetu in drugim institucijam predstaviti ocene učinka, ki so jih morda pripravile med načrtovanjem pobud.

V okviru sedanjega pregleda skupnega pristopa k oceni učinka bo treba preučiti, ali naj ocene učinka pobud držav članic pripravi zadevna država članica ali zadevne države članice ali institucije in, v tem primeru, katera od njih.

Svet poudarja, da morajo v skladu s členom 6 Pogodbe EU institucije Unije pri izvajanju pristojnosti, ki so jim podeljene s Pogodbama, ne glede na to, ali se te pristojnosti izvajajo na pobudo države članice ali ne, spoštovati temeljne pravice, kakor jih zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin in kakor izhajajo iz skupnega ustavnega izročila držav članic.

*
* *

⁽²⁾ UL C 321, 31.12.2003.

⁽³⁾ COM(2006) 689 konč.

⁽⁴⁾ COM(2008) 32 konč.

Vprašanje št. 23 predložila Bilyana Ilieva Raeva (H-0666/08)**Zadeva: Standardizacija vhodnih priključkov različnih zunanjih naprav za telefone za mobilno telefonijo**

V zadnjih letih, ko je uporaba mobilnih telefonov stalno naraščala, so se standardi za te telefone ves čas spreminjali (celo za modele ene in iste blagovne znamke). To po nepotrebnem povečuje porabo za dodatno opremo.

Glavni vzrok za to anomalijo je, da ni enotnega standarda za vhodne priključke različnih zunanjih naprav (napajalniki, slušalke, kabli za prenos podatkov), ki bi bil splošno veljaven za vse blagovne znamke telefonov za mobilno telefonijo. Seveda monopolizacija zunanjih naprav zmanjša konkurenco, zaradi česar se zmanjša kakovost in zvišajo cene.

S standardizacijo zunanjih naprav (recimo na format USB) bi se zmanjšali stroški in olajšala mobilna telekomunikacijska storitev, povečala varstvo potrošnikov in konkurenca, povečalo povpraševanje po mobilnih storitvah, zmanjšale količine odpadne električne in elektronske opreme ter privarčevali energija, materiali in viri.

Kaj namerava narediti francosko predsedstvo, da bi se začel potreben postopek, s katerim bi lahko spodbudili usklajevanje zahtev na tem področju znotraj EU ter prepričali vse zainteresirane strani, da je to prizadevanje v javno korist?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet od Komisije ni prejel predloga, povezanega z zadevo, ki jo omenja poslanka. Zato ne more odgovoriti na to vprašanje.

*
* *

Vprašanje št. 24 predložil Ryszard Czarnecki (H-0669/08)**Zadeva: Usklajevanje davčnih sistemov za družbe**

Ali Svet v času francoskega predsedstva namerava sprejeti ukrepe na področju usklajevanja davčnih sistemov za družbe?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Kakor veste, francosko predsedstvo pripisuje velik pomen pravilnemu delovanju notranjega trga. V primeru obdavčevanja lahko Svet ukrepa le soglasno na podlagi predloga Komisije. Do zdaj Svet od Komisije ni prejel predloga o usklajevanju obdavčevanja družb.

*
* *

Vprašanje št. 25 predložil Paul Rübig (H-0672/08)**Zadeva: Diskriminacija MSP zaradi certificiranja**

Malo tesarsko podjetje v Spodnji Avstriji že desetletja slovi po izjemni kakovosti. Zaradi Uredbe EU lahko podjetje nadaljuje z izdelavo vrat samo, če za model vrat pridobi certifikat. To trenutno velja samo za zunanja vrata, vendar bo kmalu začelo veljati tudi za notranja vrata. Certifikat stane približno 10 000 EUR in velja samo za en model vrat. Stranka, ki kupi vrata brez takega certifikata, ima pravico do uveljavljanja reklamacije, ki v skladu z Zakonom o odgovornosti za izdelke poteče šele po 30 letih. Ker podjetje iz organizacijskih razlogov izdelava le malo zunanjih vrat, ki so pretežno izdelana po naročilu (predvsem za obnovo starih stavb), se tovrstno certificiranje finančno ne izplača, podjetje pa si ne more privoščiti širše ponudbe modelov (si ne

more privoščiti certifikatov). Enako se bo verjetno zgodilo v primeru notranjih vrat, ko bo zakonodaja začela veljati zanje. MSP, ki preživijo ravno zaradi svoje individualnosti in posebne narave proizvodov, ki jih izdelujejo, se tako izrinjajo s trga.

Zakaj v tem primeru ni izjem ali koncesij za MSP, ki ne konkurirajo po vsej Evropi?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

V odgovoru na vprašanje gospoda Rübiga mora francosko predsedstvo najprej pojasniti, da morajo po veljavnih predpisih Skupnosti, namreč Direktivi 89/106/EGS, kakor je bila spremenjena,⁽⁵⁾ biti gradbeni proizvodi skladni z usklajenimi evropskimi standardi, kadar taki standardi obstajajo. To pomeni, da mora proizvajalec pripraviti izjavo o zmogljivosti, preden da določen proizvod na trg, zaradi česar gotovo nastanejo stroški, vendar to zagotovi tudi dostop na notranji trg, ki ga sestavlja sedemindvajset držav članic Evropske unije in tri države članice EFTA, ki so podpisnice Sporazuma EGP.

Gospod Rübige gotovo ve, da Parlament in Svet trenutno preučujeta predlog za Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi usklajenih pogojev za trženje gradbenih proizvodov.⁽⁶⁾ Ta uredba bo nadomestila Direktivo 89/106/EGS. V skladu s členom 4 predloga lokalni, regionalni ali nacionalni organi morda ne bodo določili zahtev glede bistvenih značilnosti proizvoda, tudi če obstaja usklajen standard. V takih primerih to pomeni, da proizvajalcu, ne glede na to, ali gre za malo, srednje veliko ali veliko podjetje, ni treba pripraviti izjave o zmogljivosti. Pristojni organi zato morda ne bodo določili pogojev za dajanje proizvoda na določen trg. To ne bi ustvarilo težav za čezmejno trgovanje, saj morajo proizvajalci, ki želijo prodajati na drugem območju, na katerem so organi določili pogoje, v vsakem primeru pripraviti izjavo o zmogljivosti.

Potem bo odvisno od Evropskega parlamenta in Sveta, da podpreta rešitev, ki jo predlaga Komisija za reševanje težav, ki jih opisuje gospod Rübige, ali da se dogovorita o drugem sistemu.

*
* *

Vprašanje št. 26 predložil Philip Bushill-Matthews (H-0674/08)

Zadeva: Sporazum o prosti trgovini med EU in Gruzijo

Med obiskom parlamentarne delegacije v Gruziji na začetku poletja je bil dogovorjen nov predlog za pospešitev Sporazuma o prosti trgovini med EU in Gruzijo še pred koncem leta. Ali se Svet glede na zdajšnje dogodke strinja, da je treba tak sporazum skleniti čim prej, ter kakšne ukrepe je sprejel Svet, da bi se to zgodilo med francoskim predsedovanjem?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

V svojih sporočilih COM(2006) 726 in COM(2007) 774 je Evropska Komisija jasno določila pogoje in osnovna načela, na katerih temeljijo sporazumi o prosti trgovini z državami, ki so del evropske sosedске politike.

V primeru Gruzije je Komisija leta 2007 naročila neodvisno študijo izvedljivosti in gospodarskega vpliva sporazuma o prosti trgovini, katere rezultati so bili objavljeni maja 2008. Sklep študije je bil, da bi bil tak sporazum v primeru Gruzije koristen samo, če bi šlo za poglobljen in celovit sporazum. Ker Gruzija že uživa ugodnosti sheme GSP+, zaradi česar ima posebne prednosti, sporazum o prosti trgovini ne bi imel večjega

⁽⁵⁾ Direktiva Sveta 89/106/EGS z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic, ki se nanašajo na gradbene proizvode (UL L 40, 11.2.1989, str. 12), kakor je bila spremenjena z Direktivo Sveta 93/68/EGS z dne 22. julija 1993 (UL L 220, 30.8.1993, str. 1) in Uredbo (ES) št. 1882/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. septembra 2003 (UL L 284, 31.10.2003, str. 1).

⁽⁶⁾ Dokument Sveta 10037/08 MI 167 ENT 110 COMPET 197 CODEC 676 - COM(2008) 311 konč.

pomena. Študija je prav tako pokazala, da Gruzija zaradi omejene zmogljivosti pri izvedbi potrebnih reform trenutno ni sposobna izpolniti potrebnih pogojev za sklenitev poglobljenega in celovitega sporazuma o prosti trgovini.

Očitno je, da Gruzija po avgustovskih dogodkih potrebuje dodatno podporo Evropske unije. Evropska unija se je pripravljena odzvati na te razmere ne samo s pomočjo pri obnovi države, ampak med drugim tudi z okrepitvijo svojih odnosov z Gruzijo na področju gospodarskega sodelovanja. V svojih sklepih z dne 1. septembra je Evropski Svet izrazil zavezanost Evropske unije, da vzpostavi tesnejše odnose z Gruzijo, „vključno s poenostavitvijo izdajanja vizumov in morebitno vzpostavitvijo poglobljenega in celovitega območja proste trgovine, takoj ko bodo razmere to dopuščale“.⁽⁷⁾

Svet za splošne zadeve in zunanje odnose je 15. in 16. septembra sprejel sklepe o Gruziji in pozdravil „zavezanost Komisije za okrepitev odnosov med EU in Gruzijo, zlasti s pospešenimi pripravami na področju poenostavitve izdajanja vizumov, ponovnega sprejema ter proste trgovine“.⁽⁸⁾

Svet bo še naprej delal v smeri tega cilja z namenom, da bi preučil možnost napredka pri poglobljenem in celovitem sporazumu z Gruzijo, predvsem, da bi ugotovil, ali bi tehnična ali drugačna pomoč lahko pomagala Gruziji izpolniti potrebne pogoje za tak sporazum.

*
* *

Vprašanje št. 27 predložil Pedro Guerreiro (H-0680/08)

Zadeva: Namestitev delov protiraketnega sistema ZDA v Evropi

V okviru stopnjujoče se oboroževalne tekme in militarizacije mednarodnih odnosov, ki ju vodijo ZDA in njeni zavezniki v zvezi NATO, si ameriška administracija prizadeva namestiti dele svojega protiraketnega sistema v Evropi – v nasprotju z veljavnimi sporazumi –, pred kratkim pa je bil s poljsko vlado podpisan sporazum o uresničitvi tega cilja. Kakšno je stališče Sveta do teh namer in tega sporazuma glede na to, da bodo take odločitve sprožile novo občutno povečanje militarizma v Evropi?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Evropska unija meni, da širjenje orožja za množično uničevanje in izstrelkov predstavlja resno grožnjo miru in mednarodni varnosti. Preučitev primerne odziva je pravno upravičena. EU si v celoti prizadeva za to v okviru izvajanja Strategije Evropske unije proti širjenju orožja za množično uničevanje iz leta 2003.

Pri sporazumih med Združenimi državami, Poljsko in Češko gre za dvostranske sporazume za uresničitev ameriškega projekta namestitve delov protiraketne obrambe na tretji lokaciji v Evropi. Svet ni izrazil mnenja v zvezi s tem. Želim le poudariti, da v nasprotju s trditvijo poslanca sporazumi, ki so jih podpisale Združene države, ne kršijo nobenih mednarodnih sporazumov ali obveznosti.

*
* *

Vprašanje št. 28 predložil Olle Schmidt (H-0686/08)

Zadeva: Maroko in Zahodna Sahara

Predsednik Sarkozy je v številnih izjavah navedel, da si želi, da bi Maroku podelili poseben status, s čimer bi bil državi omogočen dostop do določenih organov EU in bolj privilegiran položaj, kot ga ima v skladu z zdaj veljavnimi pridružitvenimi sporazumi. Predsednik je izjavil tudi, da preučuje možnost, da bi Maroko ostal ena od držav, ki prejema največ pomoči od EU. V preteklosti sem kritiziral politiko pomoči EU zaradi odločno prevelike popustljivosti do diktatorskih režimov in ta kritika velja tudi za ta primer. Zahodna Sahara je na seznamu držav ZN, v katerih bi moral biti kolonializem odpravljen, že od leta 1966, vendar je Maroko sabotiral vsak poskus, da bi se prebivalcem Zahodne Sahare omogočilo odločanje o lastni usodi na

(7) Izredni Evropski svet v Bruslju, 1. september 2008, Sklepi predsedstva (dok. 12594/08).

(8) Svet za splošne zadeve in zunanje odnose, 15. in 16. september 2008, Sklepi Sveta o Gruziji (dok. 13030/08).

referendumu. Vpliv kraljeve družine v parlamentu je tako velik, da je obliko vlade v Maroku v najboljšem primeru mogoče opisati kot lažno demokracijo.

Ali predsednik Sveta namerava od Maroka zahtevati kaj v zameno, če se tej državi podeli poseben status?

Ali predsednik Sveta namerava med pogajanja razpravljati z Rabatom o Zahodni Sahari?

Ali predsednik Sveta namerava načeti vprašanje Zahodne Sahare z voditelji držav EU med francoskim predsedovanjem?

Ali predsednik Sveta lahko opredeli, kakšna naj bi po njegovem bila vloga Maroka v predlagani Uniji za Sredozemlje?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Maroko je sprejel strateško odločitev za vzpostavitev tesnejših odnosov z Evropsko unijo. Evropska unija in Maroko sta začela postopek oblikovanja čedalje tesnejšega partnerstva na številnih področjih. Partnerstvo spada v splošni okvir evropske sosedске politike in pridružitvenega sporazuma med Evropsko unijo in Marokom.

Partnerstvo z Marokom temelji tudi na zavezanosti določenim skupnim vrednotam. Odnosi med EU in Marokom temeljijo na spoštovanju demokratičnih načel, človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Nadalje se je Maroko v svojem dialogu z EU strinjal z ustanovitvijo Pododbora za človekove pravice. Te vrednote so bile potrjene v Akcijskem načrtu evropske sosedске politike EU-Maroko iz leta 2005. Maroko je tudi ključni partner v Barcelonskem procesu: Unija za Sredozemlje. Že od začetka ima zelo pozitivno in konstruktivno vlogo. Zanašamo se na to, da bo podprl pobudo s pariškega vrha za Sredozemlje 13. julija v zvezi z opredelitvijo institucionalne strukture za partnerstvo ter oprijemljivih in vidnih projektov na regionalni ravni.

S tem povezane težave, kot so razmere v Zahodni Sahari ter posledice teh razmer, so v ospredju vseh srečanj v okviru dvostranskega političnega dialoga. Svet v celoti podpira pogajanja v Manhassetu in postopek, ki sta ga lani sprožili resoluciji Varnostnega sveta 1754 in 1783. Svet v celoti podpira tudi zadnjo Resolucijo Varnostnega sveta št. 1813, ki je bila soglasno sprejeta 30. aprila 2008 in je strani pozvala k upoštevanju dejstev in sklepanju kompromisov ter začetku vsebinskih pogajanj.

Svet zavzema stališče, da je pomembno, da se na pogajanjih pod pokroviteljstvom generalnega sekretarja Združenih narodov doseže pravična, trajna in vzajemno sprejemljiva rešitev v okviru resolucij Združenih narodov. Obenem Svet verjame, da morata strani začeti fazo vsebinsko poglobljenih pogajanj in pokazati zmernost, dobro voljo, pripravljenost na upoštevanje dejstev, zavzetost in sposobnost za sklepanje kompromisov.

*
* *

Vprašanje št. 29 predložil David Martin (H-0688/08)

Zadeva: SGP Cariforum – preklic uredbe

Ali Svet v zvezi z izjavo prvega sekretarja urada Komisije na Jamajki, kakor je o njej 29. avgusta poročal Jamaica Gleaner, lahko potrdi, da uredba, ki ureja preferencialni dostop držav Cariforum na trg EU, ne bo prenehala veljati, temveč bi pred preklicem te uredbe bil potreben sklep Sveta?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Uredba o dostopu držav iz skupine AKP na trg⁽⁹⁾ ponuja možnost dostopa na trge državam, s katerimi potekajo pogajanja o sporazumih o gospodarskem partnerstvu (EPA) ali s katerimi so bili sklenjeni taki sporazumi. Če se država iz skupine AKP odloči, da se ne želi pogajati ali skleniti SGP v razumnem roku, ali če odstopi od SGP, lahko Svet izbriše to državo s seznama držav upravičenk iz uredbe. Za to bi seveda bil potreben akt Sveta na podlagi predloga Komisije.

*
* *

Vprašanje št. 30 predložil Athanasios Pafilis (H-0691/08)

Zadeva: Umor civilistov v Afganistanu

Po mednarodnih novinarskih poročilih so spopadi, v katerih prihaja do pobojev civilistov, predvsem majhnih otrok, zaradi skupnih vojaških operacij Mednarodne varnostne podporne sile (ISAF) zveze NATO pod poveljstvom Združenih držav, ki je zasedla Afganistan, in vojaških enot afganistanske vlade, v zadnjih nekaj mesecih čedalje pogostejši in vsakodnevn.

Poleg tega je, kakor je zapisano v študiji Združenih narodov, od začetka leta do konca junija umrlo 698 civilistov, kar je dvakrat več kot v enakem obdobju lani.

Umor nedolžnih civilistov s strani ISAF in njenih zaveznikov iz vrst lokalnih oblasti, ki je na očiten in najokrutnejši način v nasprotju z vsemi načeli mednarodnega humanitarnega prava, je povzročil razumljivo ogorčenje in silovite proteste med prebivalci prizadetih območij.

Ali se bo Svet izrekel, ali obsoja ta gnusna dejanja ISAF in ali namerava celovito preučiti svoje soglasje za nesprejemljivo zasedbo države s strani zveze NATO?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Čeprav Svet ni razpravljal o tej zadevi, želim poudariti, da je ISAF v Afganistanu na podlagi mandata Varnostnega sveta Združenih narodov in na prošnjo afganistanskih organov oblasti zato, da bi zagotovil pomoč pri vzpostavljanju stabilnosti in varnosti, dokler Afganistanci sami ne bodo prevzeli odgovornosti za varnost v svoji državi. Sile Nata so tam zaradi varnosti in svobode Afganistancev.

Večina držav EU, 25 od 27 držav članic, se je odločila sodelovati v ISAF. Njihov prispevek k sili znaša skoraj polovico skupnega števila nameščenih enot.

Evropska unija je z velikansko pomočjo pri obnovi in misijo za reformo policije (EUPOL Afghanistan) v okviru EVOP pomemben akter pri obnovi v Afganistanu na vseh področjih. Evropske države delijo cilje, ki so jih države, ki prispevajo k ISAF, sprejele aprila na vrhu zveze NATO v Bukarešti ob prisotnosti predsednika Karzajja, generalnega sekretarja Združenih narodov, generalnega sekretarja Sveta in predsednika Evropske komisije.

Sprejeti je treba vse možne ukrepe, da se zagotovi, da delovanje mednarodne sile ne bo zahtevalo nedolžnih žrtev med civilnim prebivalstvom, zaradi česar bi se utegnil vzbuditi dvom v smiselnost mednarodnega delovanja.

Države Atlantskega zavezništva se tega zavedajo in prepričani smo, da bodo naredile vse, da se prepreči ponovitev takšnih tragedij.

*
* *

(9) Uredba Sveta (ES) št. 1528/2007 z dne 20. decembra 2007 o uporabi ureditev za blago s poreklom iz nekaterih držav iz skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (AKP), določenih v sporazumih, ki vzpostavljajo ali vodijo k vzpostavitvi sporazumov o gospodarskem partnerstvu (UL L 348, 31.12.2007, str. 1).

Vprašanje št. 32 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0693/08)**Zadeva: Ustanovitev dvostranskih jezikovnih organizacij**

Leta 2007 se je na pobudo komisarja za večjezičnost Leonarda Orbana sestala skupina intelektualcev (pisateljev, strokovnjakov, filozofov) z namenom, da bi ugotovila, kako lahko večjezičnost okrepi Evropo. V svojih sklepih je skupina poudarila potrebo po okrepitvi dvostranskih odnosov med jeziki in predlagala, da se države z jezikovnimi in kulturnimi vezmi „povežejo v pare“. „V pare povezane“ države naj bi ustanovile dvostranske organizacije (združenja, sklade, ustanove, odbore), ki bi okrepile dvostransko razumevanje, opravljale storitve učenja jezikov, vzpostavile dvostranske izmenjave in povezale akademike, umetnike, javne uslužbenke, prevajalce, poslovneže in aktivne državljane obeh držav. Povezovanje takih organizacij v mreže bi izboljšalo razumevanje znotraj Unije in spodbujalo svojevrstnost posameznih držav.

Ali Svet podpira predlog te skupine intelektualcev? Če ga, kako bo Svet prispeval k uresničitvi te pobude?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Skupina intelektualcev, ki jo v vprašanju omenja poslanec, je bila ustanovljena leta 2007, da bi svetovala Evropski komisiji pri tem, kako lahko jeziki prispevajo k medkulturnemu dialogu in vzajemnemu razumevanju. Svoje poročilo, Izziv, ki se izplača, je predstavila na posebni ministrski konferenci o večjezičnosti 15. februarja 2008. Vendar je treba omeniti, da kljub temu, da je poročilo koristno prispevalo k razpravam na konferenci, ministri iz samega poročila ali iz posameznih pobud v poročilu niso potegnili nobenih uradnih sklepov.

Vseeno je treba dodati, da se je poročilo skupine medtem izkazalo za koristno na drugačen način. Poleg tega, da je služilo kot podlaga za ministrske razprave na konferenci, je bilo tudi eden od dejavnikov, ki jih je upoštevalo slovensko predsedstvo na začetku leta, ko je oblikovalo sklepe Sveta o večjezičnosti, ki so bili sprejeti maja 2008. Podobno so bili sklepi iz poročila najverjetneje ena od podlag za premisleke Komisije pri pripravi njenega zadnjega sporočila o večjezičnosti septembra 2008. Nenazadnje je tudi francosko predsedstvo uporabilo poročilo kot podlago za konferenco „Etats généraux du multilinguisme“, ki je 26. septembra 2008 potekala v Parizu, in pri pripravi Resolucije Sveta o večjezičnosti, za katero upa, da bo sprejeta novembra 2008.

*
* *

Vprašanje št. 33 predložila Jana Hybášková (H-0697/08)**Zadeva: Prepoved spodbujanja feminizma v razpisu Ministrstva za delo in socialne zadeve Češke republike, ki zadeva vire iz Evropskega socialnega sklada**

V povezavi z operativnim programom z naslovom „Človeški viri in zaposlovanje“ je Ministrstvo za delo in socialne zadeve Češke republike objavilo razpis št. 26 za prijavo projektov za pridobivanje sredstev na področju zagotavljanja podpore 3.4. (Enake možnosti za moške in ženske na trgu dela – združevanje zaposlitve in družine). V razpisu je navedeno naslednje: „Projekti ne smejo biti politični in si ne smejo prizadevati za podporo nobeni vrsti političnega ali ideološkega cilja, vključno z ideologijo feminizma ali maskulinizma“.

Ali tak pogoj ni v nasprotju s predpisi, ki urejajo črpanje sredstev iz Evropskega socialnega sklada? Ali je češki organ pristojen za določitev takšnega omejevalnega pogoja v povezavi z ESS? Če je, ali besedilo tega pogoja ni prestrogo? Ali besedilo ni v nasprotju z načelom sorazmernosti oziroma ali ni celo preveč diskriminatorno?

Feminizem ni radikalna ideologija, temveč prej legitimno socialno načelo. Gibanja in neprofitne organizacije, ki sprejemajo feministične poglede, so obenem glavni spodbujevalci in izvajalci projektov, ki pripomorejo k omogočanju enakih možnosti za moške in ženske; avtorica tega vprašanja se boji, da bi strogo besedilo tega pogoja lahko služilo kot pretveza za avtomatično izključitev teh gibanj in organizacij kot prijaviteljev.

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Svet deli skrb poslanke glede potrebe po spodbujanju enakih možnosti v Evropski uniji.

Izvajanje programov strukturnih skladov je v skladu z načelom subsidiarnosti v pristojnosti držav članic.

Vendar je pravilna uporaba predpisov, ki urejajo strukturne sklade, odvisna od podrobnega nadzora Komisije. Zato je za zagotavljanje, da države članice upoštevajo veljavno zakonodajo Skupnosti, odgovorna Komisija.

Svet zato poslanki predlaga, da zadevo, ki jo je načela v vprašanju, sama naslovi na Komisijo.

*
* *

Vprašanje št. 34 predložil Proinsias De Rossa (H-0700/08)**Zadeva: Človekove pravice v Tuniziji**

Aprila 2008 je gospo Radhia Nasraoui, zagovornico človekovih pravic in predsednico Združenja proti mučenju v Tuniziji, v sklopu nenehnega policijskega nadlegovanja z namenom, da bi prenehala delovati kot aktivistka za človekove pravice v Tuniziji, napadlo 30 policistov. Radhia Nasraoui doživlja policijsko nasilje in nadzor ter fizične napade že skoraj deset let. Organizacije za človekove pravice, kot so Frontline, Amnesty International in Human Rights Watch, so izrazile zaskrbljenost za varnost odvetnikov, kot je gospa Nasraoui, ter zaradi kršenja človekovih pravic in pravosodnega sistema v Tuniziji.

Kakšne ukrepe je sprejelo predsedstvo Sveta v odgovor na stalne zlorabe gospe Nasraoui s strani tunizijskih organov oblasti, ki predstavljajo kršitev Pridružitvenega sporazuma EU-Tunizija, najbolj očitno člena 2, ki obe strani zavezuje k spoštovanju človekovih pravic in demokratičnih načel? Ali Svet meni, da je napredek Tunizije pri obljubljeni reformi zadosten?

Odgovor

Ta odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ni zavezujoč za Svet ali države članice, v času za vprašanja Svetu na drugem delnem zasedanju Evropskega parlamenta v Bruslju septembra 2008 ni bil predložen v ustni obliki.

Evropska unija svoje tunizijske partnerje ob vsaki priložnosti opozarja, da je spoštovanje vrednot demokracije, človekovih pravic in pravne države bistven del naših odnosov.

V povezavi s tem Unija redno poziva tunizijske organe oblasti, naj okrepijo svoje zavzemanje za zagotavljanje pogojev, v katerih bodo borci za človekove pravice lahko delali svobodno in neovirano.

Na prvem zasedanju pododbora „človekove pravice in demokracija“ novembra 2007 se je s Tunizijci začel dialog s posebnim poudarkom na teh vprašanjih. Dialog se bo nadaljeval na drugem zasedanju pododbora v oktobru. Evropska unija upa, da bo dialog omogočil napredek pri spodbujanju človekovih pravic, kar ostaja osrednji cilj naše zunanje politike.

V povezavi s tem je Evropska unija še posebej pozorna na vsa prizadevanja za spodbujanje resnično pluralne demokracije, v kateri se lahko vsi sodelujoči v tunizijski civilni družbi v celoti vključijo v javno življenje in okrepijo pravno državo.

Svet bo še naprej pozorno spremljal razmere v Tuniziji, predvsem zaradi naslednjega Pridružitvenega sveta EU-Tunizija novembra 2008.

*
* *

VPRAŠANJA ZA KOMISIJO

Vprašanje št. 42 predložil Stavros Arnautakis (H-0646/08)

Zadeva: Ukrepi za zmanjšanje porabe električne energije pri napravah v stanju pripravljenosti

Ali Komisija v zvezi s predlogom Komisije za zmanjšanje porabe električne energije pri napravah v stanju pripravljenosti (npr. gospodinjskih aparatih, televizijah, pisarniški opremi, računalnikih itd.) lahko podrobno navede, koliko energije trenutno porabijo naprave v stanju pripravljenosti na leto, koliko to prispeva k emisijam toplogrednih plinov in kako je mogoče porabo učinkovito zmanjšati? Ali bo Komisija financirala kampanje obveščanja, ozaveščanja in aktivnega vključevanja javnosti na lokalni ravni?

Odgovor

Po ocenah električna in elektronska gospodinjska ter pisarniška oprema v stanju pripravljenosti in izključenosti v EU-27 trenutno porabi približno 50 teravatnih ur (TWh) električne energije na leto, kar je približno toliko električne energije, kolikor je porabi Portugalska. To ustreza 20 Mt emisij CO₂ na leto.

Tehnična, okoljska in gospodarska pripravljala študija⁽¹⁰⁾ za ukrep, povezan z okoljsko primerno zasnovo za porabo v stanju pripravljenosti in izključenosti, je pokazala, da obstajajo tehnične rešitve, s katerimi bi bilo mogoče znatno zmanjšati porabo električne energije. Obenem bo ukrep, upoštevajoč tako stroške nakupa kot delovanja, zmanjšal stroške potrošnikov/uporabnikov. Države članice so osnutek uredbe o porabi v stanju pripravljenosti in izključenosti (s katero se izvaja „Direktiva o okoljsko primerni zasnovi izdelkov“ 2005/32/ES) potrdile 7. julija 2008. Osnutek določa zahtevne največje dovoljene ravni porabe električne energije, ki naj bi po pričakovanih privarčevale skoraj 75 % električne energije, porabljene v stanju pripravljenosti/izključenosti, v letu 2020 v Skupnosti. Zato se bodo emisije CO₂ zmanjšale za približno 14 Mt CO₂ na leto.

Predlagana Uredba predvideva največje dovoljene ravni porabe električne energije v stanju pripravljenosti/izključenosti, ki bodo začele veljati v dveh fazah. Ravni druge faze so blizu tega, kar je mogoče doseči z najboljšo tehnologijo. Zato bi nadaljnje dejavnosti, npr. ciljno usmerjeno ozaveščanje o stanju pripravljenosti/izključenosti, zagotovile omejene dodatne prihranke energije, trenutno pa take dejavnosti niso načrtovane.

*
* *

Vprašanje št. 43 predložila Sarah Ludford (H-0663/08)

Zadeva: Ravnanje z jedrskimi odpadki

Raziskave Eurobarometra Evropske komisije kažejo, da je varno ravnanje z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki iz proizvodnje jedrske energije za državljane EU še vedno pomembno vprašanje.

Ali Komisija lahko zagotovi, da mandat evropske skupine na visoki ravni za jedrsko varnost in ravnanje z jedrskimi odpadki, ki je bila ustanovljena leta 2007, da bi svetovala pri usklajevanju varnostnih standardov po vsej Uniji, ni izgovor za znižanje že obstoječih nacionalnih nadzornih ukrepov?

Poleg tega, kakšen je odziv Komisije na nedavno poročilo parlamentarnega odbora Združenega kraljestva za javno računovodstvo, ki je pokazalo, da so stroški razgradnje jedrskega objekta ogromni in hitro naraščajo?

Odgovor

„Skupina na visoki ravni za jedrsko varnost in ravnanje z jedrskimi odpadki“ (skupina na visoki ravni) se osredotoča na opredeljevanje varnostnih vprašanj pri prednostnem obravnavanju in priporočanju ukrepov, ki jih je treba sprejeti na ravni EU. Njena naloga je, da institucijam EU pomaga postopoma razviti skupni dogovor in sčasoma dodatna evropska pravila na področju varnosti jedrskih objektov ter varnega ravnanja z izrabljenim gorivom in radioaktivnimi odpadki.

⁽¹⁰⁾ Na voljo na www.ecostandby.org.

Komisija v zvezi s tem poudarja, da sta spodbujanje najvišjih varnostnih standardov in varno ravnanje z radioaktivnimi odpadki glavni prednostni nalogi Komisije pri uporabi in razvoju jedrske energije po vsej EU.

Ker pravno zavezujoči instrumenti za upravljanje finančnih sredstev, namenjenih razgradnji jedrskih objektov in ravnanju z radioaktivnimi odpadki, ne obstajajo, Komisija preučuje prakse držav članic z vidika Priporočila Komisije o upravljanju finančnih sredstev za razgradnjo jedrskih objektov, izrabljenega goriva in radioaktivnih odpadkov.⁽¹¹⁾ Komisija nadaljuje s pripravo tega priporočila ob podpori Strokovne skupine za financiranje razgradnje, da bi dosegla enotno razlago, na podlagi katere bi potem bilo mogoče obravnavati zadevno področje in napredovati proti popolni skladnosti s Priporočilom. Rezultati bodo predstavljeni v 3. poročilu Komisije Parlamentu in Svetu.

Poročilo iz Združenega kraljestva poudarja, da so stroški, povezani z razgradnjo jedrskih elektrarn, nedvomno visoki, k čemur veliko prispevata predelava in shranjevanje jedrskih odpadkov. Ustrezen dolgoročni okvir za predelavo in shranjevanje odpadkov lahko le izboljša dolgoročni stroškovni položaj in bi lahko pomagal znižati te stroške. Zdi se, da so zdajšnje ocene prenapihnjene zaradi negotovosti in tveganja, ki sta povezana s pomanjkanjem stabilnih in dolgoročnih nacionalnih predpisov. Sčasoma in s pridobitvijo tehničnih izkušenj z razgradnjo jedrskih elektrarn je mogoče pričakovati, da se bodo realni stroški razgradnje zmanjšali.

Trenutno med Komisijo in državami članicami poteka dialog o določitvi najboljših praks pri načrtovanju financiranja razgradnje jedrskih elektrarn z namenom, da se vse države članice spodbudijo k temu, da bi ob načrtovanem datumu razgradnje posamezne jedrske elektrarne imele pripravljena potrebna sredstva.

*
* *

Vprašanje št. 44 predložil Yiannakis Matsis (H-0677/08)

Zadeva: Nafta kot strateška surovina mednarodne skupnosti

Visoki uradniki EU so priznali, da so nizke cene nafte stvar preteklosti. Ali se bo Komisija izrekla, ali zaradi gospodarskih in drugih težav, ki jih povzročajo visoke cene nafte, EU preučuje ali namerava preučiti možnost, da bi nafto in naftne derivate klasificirala kot strateške surovine, in ali namerava podpreti takšno klasifikacijo, kar bi pomenilo, da cene nafte ne bi določali finančni trgi, ampak druga sredstva? Če je EU preučevala to zadevo, ali se lahko izreče, kako je ceno nafte mogoče določiti mednarodno?

Odgovor

Komisija nafto šteje za strateški vir, zato upošteva politike, s katerimi naj bi se evropskim porabnikom zagotovile zanesljive in cenovno sprejemljive dobave nafte in naftnih derivatov. Poleg ukrepov, ki povečujejo preglednost in izboljšujejo delovanje evropskih trgov nafte, Komisija tudi pozorno spremlja izvajanje Direktive Sveta 2006/67/ES⁽¹²⁾ o obveznosti držav članic glede vzdrževanja minimalnih zalog surove nafte in/ali naftnih derivatov za uporabo ob prekinitvah dobave.

Cene, po katerih se trguje z nafto in naftnimi derivati, se oblikujejo na svetovnem trgu na podlagi različnih dejavnikov. Medtem ko je nemotenost preskrbe in dobro delovanje trgov mogoče podpreti z ureditvenimi ukrepi, javni sektor in še posebej Komisija nista v položaju, da bi nadomestila tržne mehanizme. Vendar Komisija lahko izvaja politike, katerih namen bi lahko bil posredno vplivanje na cene nafte; Komisija v celoti izkorišča to možnost in dosledno prevzema pobude, npr. v podporo alternativnim gorivom, spodbujanje energetske učinkovitosti itd.

Razpoložljivi dokazi nakazujejo, da sta bila ponudba in povpraševanje glavna dejavnika pri oblikovanju cen nafte in da bosta razlog za visoke cene tudi v prihodnosti. Morebiten vpliv špekulacij se preverja. Zaenkrat so dokazi zelo nezanesljivi. Očitno je, da je za boljše razumevanje vloge, ki naj bi jo špekulacije imele kot dejavnik pri naraščajočih cenah, potrebno nadaljnje analitično delo. V vsakem primeru bi bila dobrodošla večja preglednost na trgu nafte, tako pri pogodbah in s tem povezanih finančnih instrumentih kot pri temeljnih načelih.

(11) Priporočilo Komisije z dne 24. oktobra 2006 o upravljanju finančnih sredstev za razgradnjo jedrskih objektov, izrabljenega goriva in radioaktivnih odpadkov, UL L 330, 28.11.2006.

(12) UL L 217, 8.8.2006, str. 8–15 – prej Direktiva 68/414/EGS.

*
* *

Vprašanje št. 45 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0694/08)

Zadeva: Konvencija županov

29. februarja 2008 je bila ustanovljena „Konvencija županov“ Evropske unije, predvidena v akcijskem načrtu Komisije za energetska učinkovitost. Namen Konvencije županov je izvajanje načrta na lokalni in regionalni ravni. Mesta in vlemesta, ki so se pridružila Konvenciji, so odločena zmanjšati emisije CO₂ za več kot predlaganih 20 % in doseči celo boljše rezultate v boju proti podnebnim spremembam. Vsa mesta in vlemesta, vključena v Konvencijo županov, morajo pripraviti in objaviti letno poročilo, v katerem je naveden napredek pri izvajanju akcijskega načrta.

Ker se bližamo koncu leta, bi bilo zanimivo vedeti, kako uspešna so mesta in vlemesta pri izpolnjevanju svojih prostovoljnih zavez. Katere temeljne težave so se pojavile pri uresničevanju Konvencije? Kakšni uspehi so bili doseženi?

Odgovor

29. januarja 2008 je Komisija začela postopek za javno posvetovanje za opredelitev „Konvencije županov“ Evropske unije, predvidene v akcijskem načrtu Komisije za energetska učinkovitost. V zadnji različici, izdani to poletje, se vlemesta in mesta, ki se pridružijo Konvenciji županov, zavezujejo preseči cilje EU v zvezi z zmanjšanjem emisij CO₂ za leto 2020. Ta vlemesta in mesta bodo v letu po pridružitvi morala predložiti akcijski načrt za trajnostno energijo, ki določa, kako nameravajo doseči te cilje. Zavezujejo se tudi, da bodo predložila dvoletna poročila in sprejela prenehanje članstva v Konvenciji v primeru neizpolnjevanja zavez.

Akcijske načrte za trajnostno energijo mora prvotna skupina vlemest predložiti šele na začetku leta 2009, zato načrti še niso prispeli. Vse prejete informacije ter informacije o najboljših praksah, težavah in možnostih bodo na voljo na spletnem mestu, povezanem s Konvencijo županov.⁽¹³⁾

Vendar je veliko zanimanje za Konvencijo županov do zdaj prvi uspeh te pobude.

*
* *

Vprašanje št. 51 predložil Manolis Mavrommatis (H-0676/08)

Zadeva: Varstvo pravic intelektualne lastnine v okviru telekomunikacijskega paketa

Konec septembra naj bi Evropski parlament glasoval o „telekomunikacijskem paketu“ (A6-0318/08). Določbe direktive (kakor jih predlaga Komisija in so v besedilu, ki naj bi ga odobrili) se samo bežno dotikajo pravic intelektualne lastnine in ukrepov za boj proti internetnemu piratstvu, pri čemer je zelo razširjeno prepričanje, da je direktiva namenjena potrošnikom. Vendar je treba sprejeti, da pomanjkanje varstva pravic intelektualne lastnine nikakor ne izključuje obstoja „umetniškega izdelka“, namenjenega potrošnikom. Ali se Komisija strinja, da bi piratstvo bilo mogoče omejiti z ukrepi ponudnikov, s katerimi se zagotovi, da so naročniki jasno opozorjeni na ponavljajoče se kršitve pravic intelektualne lastnine z namenom, da ti prenehajo s svojo nezakonito dejavnostjo? Kaj natančno predlaga za to, da se konča povečevanje števila nezakonitih prenosov podatkov?

Odgovor

Predlogi Komisije iz novembra 2007 o telekomunikacijskem paketu⁽¹⁴⁾ vsebujejo elemente, ki odražajo pomembnost pravic intelektualne lastnine za informacijsko družbo.

Predlogi krepijo obveznosti ponudnikov in predvidevajo, da morajo ponudniki obveščati svoje stranke – ob sklenitvi pogodbe in nato v rednih intervalih – o njihovi pravni obveznosti, da spoštujejo avtorske pravice, ter o najpogostejših kršitvah. Poleg tega nova določba v Direktivi o odobritvi poudarja, da morajo ponudniki izpolnjevati obstoječo zakonodajo EU na področju avtorskih pravic in uveljavljanja pravic intelektualne lastnine, kakor je bila prenesena v nacionalno zakonodajo in jo razlagajo pristojni sodni organi.

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/energy/climate_actions/mayors/index_en.htm.

⁽¹⁴⁾ COM(2007) 697 – COM(2007) 698 – COM(2007) 699 z dne 13. novembra 2007.

Komisija pozdravlja spremembe, ki jih je v svojem končnem poročilu predlagal M. Harbour in načeloma podpirajo cilje, ki so v ozadju predlogov Komisije, in katerih namen je pojasniti, da je obveščanje državljanov o njihovih obveznostih spoštovanja avtorskih pravic in predvsem o najpogostejših oblikah kršitev v javnem interesu, ki bi ga javni organi bolje zastopali, če bi se bolj vključili v postopek. Spremembe bodo verjetno tudi rešile vprašanja zasebnega sektorja glede morebitnih posledic odgovornosti.

Nadalje je Komisija 3. januarja 2008 sprejela Sporočilo o ustvarjalnih temah na spletu,⁽¹⁵⁾ ki raziskuje najbolj pereče sodobne probleme, ki bi jih bilo mogoče obravnavati na evropski ravni, da bi se izboljšala konkurenčnost evropske industrije, ki proizvaja in razširja spletne vsebine. V tem sporočilu so izpostavljena štiri glavna horizontalna vprašanja:

- razpoložljivost ustvarjalnih vsebin;
- izdaja licenc za ustvarjalne vsebine za več ozemelj;
- interoperabilnost in transparentnost sistemov upravljanja digitalnih pravic (DRM); in
- zakonite ponudbe in piratstvo.

Sporočilo je sprožilo javno posvetovanje med pripravami na sprejetje Priporočila o ustvarjalnih vsebinah na spletu v prvem četrtletju 2009, ki bo osredotočeno na tri vprašanja: interoperabilnost in transparentnost sistemov upravljanja digitalnih pravic, boj proti piratstvu in spodbujanje zakonitih ponudb. Prejeli smo več kot 700 pisnih prispevkov, ki smo jih objavili na našem spletnem mestu.⁽¹⁶⁾

Povečanje števila zakonitih ponudb vsebin na internetu ter okrepitev sodelovanja med ponudniki internetnih strani / telekomunikacijskimi operaterji in ponudniki vsebin sta ključnega pomena za omejevanje piratstva na internetu.

Vzporedno z zgoraj navedenim načrtovanim Priporočilom je bila vzpostavljena platforma za razpravo in sodelovanje zainteresiranih strani, „platforma za spletne vsebine“: namenjena je pogajanjem o temah, specifičnih za posamezne vsebine, in panožnim pogajanjem o vprašanjih, povezanih s spletnim razširjanjem ustvarjalnih vsebin.

Platforma je do zdaj na treh zasedanjih obravnavala naslednja vprašanja: novi poslovni modeli (17. aprila 2008), zakonite ponudbe in piratstvo (26. junija 2008), spletno upravljanje avtorskih pravic (18. julija 2008), naslednje zasedanje, spet o zakonitih ponudbah in piratstvu, pa bo oktobra.

*
* *

Vprašanje št. 52 predložila Maria Badia i Cutchet (H-0684/08)

Zadeva: Forum o upravljanju interneta

Forum o upravljanju interneta, katerega srečanja potekajo vsako leto od ustanovnega srečanja v Atenah leta 2006, zagotavlja odličen okvir za razprave o ključnih vprašanjih v zvezi z globalnim internetom, sodelovanjem v in dostopom do globalnega interneta, kot so kritični viri interneta, raznolikost vsebin, odprtost ali odprava omejitev ter internetna varnost; internet vpliva na vse državljane in vse narode na zemlji.

Komisija je poslala predstavnike na lanskoletni drugi forum v Riu de Janeiru. Katera vprašanja bo načela na tretjem forumu, ki naj bi čez nekaj mesecev potekal v Indiji? Kako Komisija ocenjuje dosedanje delo in vlogo Evropske unije v tem procesu?

Odgovor

V zvezi z vprašanjem poslanke o temah naslednjega foruma o upravljanju interneta, ki bo potekal od 3. do 6. decembra v Hyderabadu v Indiji, želi Komisija poudariti, da se trenutno pripravlja dokončni dnevni red tega srečanja – krog posvetovanj je bil opravljen 16. septembra v Ženevi. Splošna tema srečanja naj bi po zdajšnjih pričakovanjih bila „Internet za vse“. Predvidoma naj bi glavne teme letošnjega srečanja obsegale:

- doseganje naslednje milijarde;

⁽¹⁵⁾ COM(2007) 836 z dne 3. januarja 2008.

⁽¹⁶⁾ http://ec.europa.eu/avpolicy/other_actions/content_online/consultation_2008/index_en.htm.

- spodbujanje kibernetične varnosti in zaupanja;
- upravljanje kritičnih internetnih virov;
- ugotavljanje stanja in nadaljnja pot;
- nova vprašanja.

Podlaga za vsak tematski sklop se pripravi na delavnicah glavnega zasedanja, ki naj bi se osredotočile predvsem na:

- dostop in večjezičnost;
- ali izgubljam bojo proti kibernetičnemu kriminalu?; spodbujanje varnosti, zasebnosti in odprtosti
- prehod z IPv4 na IPv6; ureditev upravljanja interneta – globalno in nacionalno/regionalno
- internet prihodnosti: novosti in razvoj interneta

Poleg tega je mogoče pričakovati, da se bodo na delavnicah, forumih o najboljših praksah in srečanjih dinamičnih koalicij obravnavala številna druga vprašanja.

Evropska komisija meni, da so dejavnosti foruma o upravljanju interneta pokazale, da je forum zelo koristna priložnost za odprte izmenjave med vsemi zainteresiranimi stranmi na področju upravljanja interneta. Evropska komisija je sodelovala na vseh srečanjih foruma in pri pripravljalnem delu. Predstavitve na glavnih zasedanjih in delavnicah so nenazadnje omogočile predstavitev najboljših praks v EU in evropskih stališč do temeljnih vrednot. V tem smislu je treba nujno poudariti, da se zelo ceni aktivno in tesno sodelovanje Evropskega parlamenta, ki ga ni opazila samo Komisija, ampak tudi mnoge druge zainteresirane strani v procesu. To sodelovanje je spodbudilo tudi druge parlamente, da so na srečanje poslali svoje predstavnike. Komisija si želi, da bi se to odlično sodelovanje nadaljevalo.

*

* *

Vprašanje št. 56 predložila Marie Panayotopoulos-Cassiotou (H-0641/08)

Zadeva: Ukrepi za spodbujanje večjezičnosti in klasičnih jezikov

V kakšni meri predvideni evropski kazalnik jezikovnih kompetenc za pet najbolj razširjenih evropskih jezikov vključuje kulturne in jezikovne elemente iz klasičnih jezikov (stare grščine in latinščine), ki se odražajo v današnjih evropskih jezikih?

Ali bosta stara grščina in latinščina vključeni med prve in druge tuje jezike, ki jih govorijo učenci EU? Ali namerava Komisija spodbujati čezmejno priznavanje diplom iz klasičnih jezikov kot sredstva za spodbujanje evropskega ideala na mednarodni ravni?

Odgovor

V skladu s sporočilom Komisije o evropskem kazalniku jezikovnih kompetenc z dne 1. avgusta 2005 se bodo učenci testirali v prvem in drugem najpogostejše poučevanem tujem jeziku. Komisija je predlagala, da se v prvem krogu in iz praktičnih razlogov jezikovne kompetence testira v petih največ poučevanih jezikih v vsej Uniji (tj. v angleščini, francoščini, nemščini, španščini in italijanščini).

Možnost testiranja latinščine in stare grščine ni upoštevana, saj naj bi se evropski kazalnik jezikovnih kompetenc razvil samo za uradne jezike Evropske unije. To pomeni, da ta projekt vključuje samo žive jezike.

Ker so kulturni in jezikovni elementi iz klasičnih jezikov (stare grščine in latinščine) ukoreninjeni v današnjih evropskih jezikih, se ti elementi vsekakor lahko odražajo v testnem materialu. Vendar namen projekta evropskega kazalnika jezikovnih kompetenc ni posebej poudariti te elemente.

O izbiri različnih tujih jezikov, ki se poučujejo v izobraževalnem sistemu v posameznih državah EU, se ne odloča na ravni EU, ampak je to v pristojnosti držav članic. Na zdajšnji stopnji razvoja prava Skupnosti je tudi priznavanje diplom za akademske namene v pristojnosti držav članic pod pogojem, da ne izvajajo neposredne ali posredne diskriminacije na podlagi nacionalnosti.

*

* *

Vprašanje št. 57 predložil Bernd Posselt (H-0648/08)**Zadeva: Nemški jezik**

Kako Komisija vidi vlogo nemškega jezika (a) kot delovnega jezika in (b) kot uradnega jezika Evropske unije? Kakšno je mnenje Komisije o zadnji pobudi nemškega Zveznega parlamenta v zvezi s tem?

Odgovor

Komisija se v celoti zavzema za večjezičnost in jezikovno raznolikost, pri čemer so vodilna načela nediskriminacija, učinkovito spodbujanje boljše pravne ureditve in demokratičnost EU, obenem pa ohranjanje postopka za hitro sprejemanje odločitev.

V skladu s členom 1 Uredbe št. 1/1958 Sveta, ⁽¹⁷⁾ v katerem so naštetni uradni in delovni jeziki institucij Unije, je treba pri objavljanju zakonodaje in drugih splošnih dokumentov vse uradne jezike EU obravnavati enako. To pomeni, da se uredbe in direktive Komisije ter vsi zakonodajni predlogi in sporočila, ki jih Komisija uradno odobri in se posredujejo institucijam, prevedejo v vse uradne jezike Unije, vključno z nemščino.

Nadalje je treba omeniti, da je nemščina eden od treh jezikov, skupaj z angleščino in francoščino, v katerih Komisija običajno sprejema svoje notranje odločitve.

Komisija stalno preučuje vse vidike, ki jih izražajo države članice na področju prevajanja in širše v zvezi z večjezičnostjo.

*
* *

Vprašanje št. 58 predložil Robert Evans (H-0651/08)**Zadeva: Večjezičnost v evropskih podjetjih**

Komisija je uradno izjavila, da bosta „vlaganje v znanje jezikov in upravljanje različnosti [...] ključna za [...] [Evropo], če bo želela v celoti izkoristiti priložnosti, ki se ji ponujajo v globaliziranem svetu“.

Kakšne razprave so potekale med Komisijo in evropsko poslovno skupnostjo, da bi se zagotovilo, da večja evropska podjetja svoje zaposlene pripravljajo na komunikacijo z novimi trgi na primer v Latinski Ameriki ali na Kitajskem?

Odgovor

Poslovni forum za večjezičnost, ki je bil leta 2007 ustanovljen za preučevanje, kako znanje jezikov lahko vpliva na trgovino in delovna mesta v Evropski uniji, je 11. julija 2008 komisarju za večjezičnost predložil svoje poročilo. ⁽¹⁸⁾ Poročilo je jasen pregled ukrepov, ki jih je treba izvesti, da bi se podjetjem omogočil dostop do novih trgov in novih poslovnih priložnosti v globaliziranem svetu. Temelji na poročilih o raziskavah, študijah primerov, razgovorih in osebnih izkušnjah članov foruma, ki mu predseduje belgijski minister in nekdanji podpredsednik Evropske komisije, vikont Etienne Davignon. Ena od izpostavljenih točk v poročilu je, da „Evropa tvega, da bo postala nekonkurenčna razvijajočim gospodarstvom v Aziji in Južni Ameriki, kjer se hitro učijo jezikov in drugih kompetenc, potrebnih za uspešno konkurenčnost“.

Poročilo potrjuje stališče Komisije, da povečanje konkurenčnosti ne pomeni samo izboljšanja znanja angleščine kot enega od glavnih jezikov, ki se uporabljajo v mednarodni trgovini, temveč tudi pridobivanje znanja drugih jezikov, ki so potrebni za primerno nagovarjanje lokalnih trgov.

Poročilo je pomembno predvsem za ozaveščanje malih podjetij o pomembnosti priznavanja dodane vrednosti znanju jezikov in razvijanja jezikovnih strategij v podjetjih za boljše izkoriščanje notranjega trga EU in doseganje boljše mobilnosti evropskih delavcev.

Sklepi in priporočila v poročilu so prispevali k novemu strateškemu sporočilu o večjezičnosti, ki je bilo sprejeto 18. septembra. Za nadaljnje razširjanje ugotovitev v poročilu in spodbujanje izvajanja priporočil iz poročila bo Komisija za podjetja ustanovila stalno platformo za izmenjavo najboljših praks, v okviru

⁽¹⁷⁾ Uredba Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti, UL 17, 6.10.1958. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1791/2006, UL L 363, 20.12.2006.

⁽¹⁸⁾ Več informacij na http://ec.europa.eu/education/languages/news/news1669_en.htm.

katere se bodo zbirale pomembne informacije iz gospodarstva, od socialnih partnerjev, iz trgovinskih organizacij, trgovinskih zbornic, organizacij za pospeševanje trgovine, šol ter drugih izobraževalnih organov.

*
* *

Vprašanje št. 59 predložil Michl Ebner (H-0683/08)

Zadeva: Doseganje cilja „1+2“ v evropski jezikovni politiki

Večjezičnost v Evropski uniji je osrednji del evropske raznolikosti. Učenje novih jezikov predvsem ne predstavlja samo konkurenčne prednosti, ampak tudi kulturno bogati.

Cilj evropske jezikovne politike se imenuje strategija „1+2“, v skladu s katero naj bi se vsak državljani EU poleg svojega maternega jezika naučil še dva druga jezika Skupnosti.

Medtem ko je ta program načeloma mogoče pozdraviti, v praksi postajajo očitne resne pomanjkljivosti, povezane z izvajanjem. Nekatere regije, v katerih je učenje jezikov še posebej pomembno zaradi geografskih razmer, še naprej izključujejo učenje jezikov sosednjih držav iz svojih učnih načrtov. Ta zamuda pri izvajanju nima posledic samo za konkurenčnost posameznikov na globaliziranem trgu, temveč v zadevnih regijah zaradi pomanjkanja znanja jezika vzpostavlja dolgotrajne ovire v prostem pretoku delavcev.

Kako Komisija preverja uresničevanje ciljev večjezičnosti, določenih v Beli knjigi iz leta 1996? Kakšna sredstva EU so na voljo nacionalnim organom za reorganizacijo izobraževalne politike, predvsem na obmejnih območjih?

Odgovor

Komisija deli stališče poslanca o kulturnem pomenu večjezičnosti v Evropi in o prednostih spodbujanja učenja jezikov sosednjih držav, predvsem na obmejnih območjih.

Komisija močno podpira cilj „materni jezik plus dva“, ki je bil, kakor je poudaril poslanec, prvič določen v Beli knjigi iz leta 1996 in so ga države članice sprejele na Evropskem svetu v Barceloni leta 2002. Od takrat je ta cilj v središču evropske politike večjezičnosti in se je razvijal v naknadnih sporočilih Komisije.⁽¹⁹⁾

Komisija je ob spoštovanju načela subsidiarnosti in pristojnosti držav članic na tem področju zbirala informacije in podatke o izvajanju cilja. O tem pričajo sprejetje poročila o izvajanju akcijskega načrta „Spodbujanje učenja jezikov in jezikovne različnosti“,⁽²⁰⁾ redno objavljane „ključnih podatkov o poučevanju jezikov“ in izdelava kazalnika jezikovnih kompetenc.

Komisija podpira politiko večjezičnosti v številnih evropskih programih in pobudah. Poleg tega je novemu sporočilu o večjezičnosti, sprejetemu 18. septembra 2008, priložen seznam vseh programov in pobud Komisije v podporo večjezičnosti. Za natančnejši odgovor na vprašanje o večjezičnosti na obmejnih območjih želi Komisija omeniti:

1. Program vseživljenjskega učenja 2007–2013, v katerem bo shema „Comenius-Regio“, ki jo je začel izvajati Parlament, spodbujala predvsem sodelovanje med šolami na obmejnih območjih.
2. Program Interreg: eden od ciljev programa čezmejnega teritorialnega sodelovanja med Italijo in Avstrijo je izboljšati komunikacijo, da bi se ustvarila trdna podlaga za trgovino in zmanjšale še vedno prisotne ovire, ki jih ustvarjajo različni sistemi na več področjih, predvsem jezikovnem.
3. Program „Državljeni za Evropo“, ki spodbuja pobratenje mest in medsebojno poznavanje jezikov in kultur pobratenih mest.

⁽¹⁹⁾ COM(2003) 449 Spodbujanje učenja jezikov in jezikovne raznolikosti: akcijski načrt 2004–2006

COM(2005) 596 Nova okvirna strategija za večjezičnost

COM(2005) 356 Evropski kazalnik jezikovnih kompetenc

COM(2007) 184 Okvir za evropsko raziskavo o znanju jezikov.

⁽²⁰⁾ COM(2007) 554 Poročilo o izvajanju akcijskega načrta „Spodbujanje učenja jezikov in jezikovne različnosti“.

*
* *

Vprašanje št. 60 predložila Anna Záborská (H-0702/08)

Zadeva: Uporaba pravil o večjezičnosti in položaj slovaškega jezika

S kakšnimi političnimi in finančnimi ukrepi Komisija zagotavlja dejansko izvajanje členov 21, 290 in 314 Pogodbe in Uredbe Sveta (EGS) št. 1⁽²¹⁾ z dne 15. aprila 1958, predvsem pri zagotavljanju potrebnih virov za pokritje primanjkljaja na delovnih mestih za prevajalce in tolmače?

Kakšno je stališče Komisije do uporabe nemščine kot glavnega delovnega jezika, predvsem kot veznega jezika za različne jezike novih držav članic?

Kako Komisija vidi vlogo slovaškega jezika kot uradnega jezika EU? Ali je ob upoštevanju ukrepov za načrtovanje in usposabljanje osebja evropskih institucij, sprejetih po uvedbi slovaščine, zadovoljna z zdajšnjim položajem slovaškega jezika? Kakšne ukrepe je še treba sprejeti, da se kakovost storitev v slovaščini znotraj institucij dvigne na zadovoljivo raven?

Odgovor

Predvsem Komisija v celoti izpolnjuje vse svoje obveznosti iz Uredbe št. 1.⁽²²⁾ To po eni strani pomeni, da se uredbe in direktive ter vsi zakonodajni predlogi in sporočila, ki jih Komisija uradno odobri in se posredujejo institucijam, prevedejo v vse uradne jezike, vključno z nemščino in slovaščino, po drugi pa, da se odgovori na pisma državljanov sestavijo v jeziku po izbiri državljanov. Zunaj okvira svojih obveznosti iz Uredbe št. 1 ter v skladu z načeli večkulturnosti in večjezičnosti je Komisija zavezana, da si po najboljših močeh prizadeva enakopravno, skrbno in spoštljivo obravnavati državljane, kulture in jezike. Prav tako je zavezana učinkovito in smotrno komunicirati z javnostjo na centralni in lokalni ravni ter prek interneta.

Glede na potrebo, da Komisija v prvi vrsti izpolni svoje pravne obveznosti prevajanja, si je treba stalno prizadevati za pravo ravnotežje med dajanjem bistvenih in najnovejših informacij na voljo zainteresiranim stranem EU v čim več jezikih na eni strani ter zagotavljanjem hitrega in stroškovno učinkovitega odločanja in zaščite evropskega davkoplačevalca pred nesorazmernim bremenom na drugi strani. Namestitev prevajalskih virov se odraža v strategiji Komisije do prevajalskih storitev, ki se od leta 2004 stalno posodablja in omogoča nemoteno in smotrno prilagajanje potreb in virov.⁽²³⁾

Nadalje je treba omeniti, da je nemščina eden od treh jezikov, skupaj z angleščino in francoščino, v katerih Komisija običajno sprejema svoje notranje odločitve.

V zvezi s slovaškim jezikom je usposabljanje na voljo od leta 2003. Standardno usposabljanje za slovaščino je na voljo na isti osnovi kot za vse uradne jezike; osebe se lahko udeleži usposabljanj, ki jih interno organizira Komisija, ter zunanje usposabljanja, ki je organizirano na Slovaškem. Generalni direktorat Komisije za prevajanje je leta 2007 začel izvajati pobudo, da bi pritegnil predstavnike slovaških ministrstev, univerz, akademij in evropskih institucij k izboljšanju institucionalne uporabe slovaškega jezika in terminološke usklajenosti v tem jeziku. Generalni direktorat Komisije za tolmačenje še naprej podpira ustanove za usposabljanje na Slovaškem pri usposabljanju konferenčnih tolmačev. Redno se organizirajo tudi preskusi za pridobitev akreditacije, da bi se povečala skupina tolmačev v slovaščino in iz nje.

Komisija izpolnjuje svoje obveznosti do slovaškega jezika, ponujene storitve so zelo kakovostne, spodbujanje slovaškega jezika pa aktivno. Resnično prispe zelo malo pritožb zaradi kakovosti besedil.

*
* *

(21) UL 17, 6.10.1958, str. 385.

(22) Uredba Sveta št. 1 o določitvi jezikov, ki se uporabljajo v Evropski gospodarski skupnosti, UL 17, 6.10.1958. Uredba, kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1791/2006 (UL L 363, 20.12.2006).

(23) Zdajšnja različica: SEC(2006) 1489 konč. Prejšnji različici: SEC(2005) 984/3 in SEC(2004) 638/6.

Vprašanje št. 63 predložil Eoin Ryan (H-0620/08)**Zadeva: Vloga in pravice vseh medijskih akterjev in novinarjev**

Kot bivša novinarka je komisarka za informacijsko družbo in medije včasih govorila o vlogi in pravicah vseh medijskih akterjev in novinarjev. Ali Evropska komisija v zvezi s prihodnjimi informacijskimi in drugimi kampanjami EU lahko zagotovi, da bo za namene teh novih kampanj vključila vse nacionalne dnevne časopise?

Odgovor

Mediji so eden od pomembnih komunikacijskih kanalov za obveščanje o dejavnostih EU. Zato Komisija pripravlja informacijske kampanje v medijih, s katerimi povečuje ozaveščenost javnosti o pomembnih pobudah EU in naslovi čim širšo javnost.

Odločitev o sodelovanju v informacijskih kampanjah, v katere je vključena Komisija, je odvisna od posameznega časopisa, televizijske ali radijske postaje. Pri kakršnih koli nadomestilih ali oglaševanju, ki izhajajo iz tega, za vse s tem povezane zneske obstajajo strogi predpisi o javnih naročilih, ki zagotavljajo, da se vsi komercialni dogovori izvajajo pošteno in odprto. Zato Komisija ne more zagotoviti, da bodo vsi dnevni časopisi vključeni v vsako informacijsko kampanjo, ki se izvaja.

*
* *

Vprašanje št. 64 predložil Willy Meyer Pleite (H-0627/08)**Zadeva: Mehika: mehanizem za spremljanje človekovih pravic**

Po podpisu preferencialnega sporazuma EU-Mehika, ki vključuje določbo glede človekovih pravic, so vodilne mednarodne organizacije večkrat kritizirale mehiško vlado zaradi hudih kršitev človekovih pravic.

Evropski parlament je pozval mehiško vlado, naj ukrepa v zvezi s pokolom v Actealu in nedavno v zvezi z umorom žensk.

Ali je EU vzpostavila kakršen koli mehanizem za presojo razmer na področju človekovih pravic v Mehiki? Ali je civilna družba vključena v ta mehanizem? Ali namerava Komisija zaradi razmer na področju človekovih pravic v Mehiki kakor koli ukrepati, da se bo v Mehiki začela izvajati določba glede človekovih pravic?

Odgovor

Komisija in države članice EU se zelo zanimajo za razmere na področju človekovih pravic tako v Mehiki kot v vseh drugih državah. Delegacija v Mehiki pripravlja redna poročila, se srečuje z zagovorniki človekovih pravic, opravlja obiske na terenu in vzpostavlja stalen dialog z lokalnimi organizacijami civilne družbe.

Komisija je vključena v odprt in pozitiven dialog o tem vprašanju z mehiškimi organi oblasti in se pogosto srečuje s podsekretarjem za človekove pravice in multilateralne zadeve z mehiškega Ministrstva za zunanje zadeve ter mehiškim veleposlaništvom v Bruslju. To vprašanje bo ponovno predmet razprave na Skupnem odboru EU-Mehika oktobra 2008.

V zvezi s sodelovanjem delegacija vodi program lokalne pomoči za podporo projektov mehiških organizacij civilne družbe na področju človekovih pravic. Vzporedno se je ob sodelovanju mehiške vlade v okviru državnega strateškega dokumenta 2007–13 začel izvajati nov projekt na področju človekovih pravic, ki bo dopolnil devetinštirideset projektov, ki jih Evropska pobuda za demokracijo in človekove pravice podpira že od leta 2002.

Komisija je prepričana, da bo v novem političnem okviru, ustvarjenem z ustanovitvijo strateškega partnerstva EU-Mehika, več priložnosti za obravnavanje vseh občutljivih vprašanj z našimi mehiškimi partnerji, vključno s človekovimi pravicami, tako na večstranski kot na dvostranski ravni.

*
* *

Vprašanje št. 65 predložila Eva Lichtenberger (H-0628/08)**Zadeva: Chiapas: projekt Prodesis**

Komisija in vlada mehiške zvezne države Chiapas sta ob prisotnosti mehiške zvezne vlade decembra 2003 podpisali projekt „Integrirani in trajnostni socialni razvoj, Chiapas, Mehika“ (PRODESIS) s številko „ALA/B7-310/2003/5756“.

Zakaj je bilo izjemno krizno območje izbrano brez posvetovanja z lokalnim prebivalstvom ali brez soglasja lokalnega prebivalstva?

Ali namerava EU glede na kritike projekta vzpostaviti posvetovalne mehanizme? In če, kako namerava zagotoviti, da bodo organizacije, vključene v posvetovanja, zastopale prebivalstvo in ne bodo odvisne od sredstev EU ali mehiške zvezne vlade?

S kakšnimi mehanizmi namerava EU zagotoviti, da bo izvajanje njenih projektov potekalo v skladu z določbami Deklaracije ZN o pravicah avtohtonih prebivalcev, ki določajo, da je treba za vse projekte, ki se izvajajo na ozemlju, ki pripada avtohtonim prebivalcem, pridobiti svobodno in prostovoljno soglasje?

Odgovor

1. Območje za projekt PRODESIS je bilo izbrano ob polnem zavedanju izjemno visoke stopnje odrinjenosti tamkajšnjega pretežno avtohtonega prebivalstva na rob družbe. Na vsaki stopnji izvajanja projekta in celo zdaj, ko je PRODESIS v svoji sklepni fazi, se je Komisija zavedala težavnih političnih in družbenih razmer na območju. To se odraža tako v odprtosti projekta PRODESIS za lokalne partnerske institucije kot v odločnem zavzemanju za odgovornost do končnih upravičencev in skupnosti

2. Med študijo izvedljivosti in oblikovanjem projekta je bilo veliko stikov in posvetovanj z lokalnimi upravičenci in skupnostmi ter nacionalnimi in regionalnimi organizacijami civilne družbe.

Ob začetku in med izvajanjem projekta sta bila vsako načrtovanje in proizvodna dejavnost, financirana v okviru projekta, obvezno odvisna od predhodnega soglasja in svobodne privolitve lokalnih skupnosti in lokalnih organizacij.

3. Z institucionalnega vidika je bil poudarek na sodelovanju civilne družbe in nadzoru v okviru posvetovalnega sveta projekta, v katerega neodvisni „kolegij za civilno družbo“ je bilo vključenih približno 30 članov regionalnih in nacionalnih nedržavnih akterjev.

*
* *

Vprašanje št. 67 predložil Colm Burke (H-0634/08)**Zadeva: Pomorske avtoceste**

Razvoj pomorskih avtocest je v programu vseevropskih omrežij določen kot prednostna naloga. Ta omrežja nudijo tako potrošnikom in prevoznikom kot javnim organom velik potencial za zmanjšanje stroškov, emisij CO₂ in preobremenjenosti na kopenskih avtocestah.

Ali Komisija zato lahko okvirno navede, kakšna raven podpore je na voljo za nove trase pomorskih avtocest in kakšno raven podpore smejo države članice odobriti za te projekte?

Odgovor

Pomorske avtoceste lahko podpirajo različni instrumenti na ravni EU in na nacionalni ravni.

Na ravni EU financiranje infrastrukture in naprav podpira subvencionirani program TEN-T. Največja intenzivnost financiranja znaša 20 % za dele projektov, ki so samo v eni državi članici, in 30 % za čezmejne dele projektov. Podpora, predvidena za prednostni projekt št. 21 – pomorske avtoceste, je bila ustanovljena v okviru večletnega delovnega programa⁽²⁴⁾ iz leta 2007 in znaša 310 milijonov EUR za programsko obdobje 2007–2013, ki bodo porazdeljeni na letno objavljane razpise od leta 2008 do leta 2013.

⁽²⁴⁾ Odločba Komisije o večletnem delovnem programu za nepovratna sredstva na področju vseevropskega prometnega omrežja (TEN-T) za obdobje 2007–2013, C(2007) 3512 (glej str. 14 in 16 Priloge).

Program Marco Polo II⁽²⁵⁾ podpira prevoze in vključuje pomorske avtoceste kot enega od petih ukrepov, upravičenih do podpore. Skupni razpoložljivi znesek za programsko obdobje 2007–2013 znaša 450 milijonov EUR (za vse ukrepe). Največja intenzivnost financiranja znaša 35 % za obdobje do pet let.

Financiranje pomorskih avtocest dopuščata tudi Kohezijski sklad⁽²⁶⁾ in Sklad za regionalni razvoj⁽²⁷⁾ pod pogojem, da so države članice vključile te ukrepe v ustrezne programske dokumente. Največja intenzivnost financiranja znaša 85 %.

Evropska investicijska banka (EIB) lahko pomoč za pomorske avtoceste zagotovi bodisi s financiranjem prednostnega dolga bodisi z instrumentom garancij za posojila za projekte TEN-T⁽²⁸⁾ (LGTT).

Poleg tega lahko države članice v primeru, da razpoložljiva sredstva Skupnosti ne zadostujejo, dopolnijo financiranje Skupnosti z državno pomočjo, da se projektom, izbranim v okviru programov Marco Polo II in TEN-T, dodeli največja intenzivnost javne podpore. Zaradi pravne varnosti namerava Komisija razložiti ta posebni vidik v sporočilu, ki ga bo sprejela jeseni 2008.

Na nacionalni ravni lahko države članice zagotovijo nacionalno podporo tudi za pomorske prevoze na kratkih razdaljah in pomorske avtoceste v skladu s smernicami Skupnosti za državno pomoč v pomorskem prometu. Največja intenzivnost financiranja znaša 30 % za tri leta; pred izvajanjem mora programe nacionalne podpore v skladu s členoma 87 in 88 Pogodbe ES odobriti Komisija.

*
* *

Vprašanje št. 68 predložil Alain Hutchinson (H-0643/08)

Zadeva: Reforma francoske javne televizije

Francoski predsednik Nicolas Sarkozy se je zavezal, da bo izvedel obsežno reformo javne televizije v Franciji. Reformi, s katero naj bi se ukinilo vse komercialno oglaševanje, močno nasprotujejo delavci v sektorju in v širšem smislu javno mnenje, saj obstaja bojazen, da bi javna televizija kmalu prenehala obstajati, ker ne bi zmogla konkurirati zasebnim kanalom, če ne bi več prejemale prihodkov od oglasov. Od tu je le majhen korak do prepričanja, ki ga deli veliko ljudi, da se je Francija odločila uničiti javno televizijo v korist zasebnega sektorja, ki naj bi s tem veliko pridobil.

Ali Komisija lahko navede, ali je ta reforma v skladu z evropsko zakonodajo, in ali lahko pojasni svoje stališče do tega vprašanja?

Odgovor

Uporaba pravil Skupnosti za državno pomoč na področju financiranja javne televizije temelji predvsem na Sporočilu Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za storitve javne radiodifuzije.⁽²⁹⁾

V Sporočilu so navedena temeljna načela iz Protokola o sistemu javne radiotelevizije v državah članicah, ki je priloga k Amsterdamski pogodbi, tj. pristojnost držav članic glede financiranja storitev javne radiotelevizije, če je takšno financiranje odobreno za opravljanje javne službe, kakor jo naloži, opredeli in organizira vsaka

⁽²⁵⁾ Uredba (ES) št. 1692/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o uvedbi drugega programa Marco Polo za dodelitev finančne pomoči Skupnosti za večjo okoljsko učinkovitost sistema tovornega prometa (Marco Polo II) in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1382/2003.

⁽²⁶⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1084/2006 z dne 11. julija 2006 o ustanovitvi Kohezijskega sklada in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1164/94.

⁽²⁷⁾ Uredba (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1783/1999.

⁽²⁸⁾ Uredba (ES) št. 680/2007 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2007 o določitvi

splošnih pravil za dodelitev finančne pomoči Skupnosti na področju vseevropskih

prometnih in energetskih omrežij.

⁽²⁹⁾ Sporočilo Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za storitve javne radiodifuzije, UL C 320, 15.11.2001, str. 5.

država članica, in če ne vpliva na trgovinske pogoje in konkurenco v Skupnosti do te mere, da bi bilo v nasprotju s skupnimi interesi.

V tem pravnem okviru subsidiarnosti je izbira sredstev za financiranje javne televizije odvisna izključno od držav članic. Vseeno pa mora Komisija v skladu s členom 86(2) Pogodbe preveriti, da odstopanje od običajne uporabe pravil konkurence za opravljanje storitve splošnega gospodarskega pomena ne vpliva na konkurenco na skupnem trgu na nesorazmeren način. Predvsem pa mora biti državna pomoč sorazmerna s ciljem skupnega interesa, tj. ne sme presegati neto stroškov za opravljanje javnih storitev, pri čemer se upoštevajo tudi drugi neposredni ali posredni prihodki, ustvarjeni z opravljanjem teh storitev.

V zvezi s sedanjo reformo sektorja javne televizije v Franciji Komisija do zdaj ni prejela nobenega uradnega obvestila francoskih organov oblasti. Zato je prezgodaj, da bi Komisija dala pripombe v zvezi s tem.

*
* *

Vprašanje št. 69 predložil Dimitrios Papadimoulis (H-0655/08)

Zadeva: Sofinancirani projekti „Informacijska družba“ in Siemens

Dosedanji sklepi preiskave sodnih organov v Grčiji in Nemčiji v aferi Siemens so, da je podjetje podkupilo politične stranke in osebe na odgovornih položajih z nezakonitimi sredstvi, da bi si pridobilo prednost pred konkurenčnimi ponudniki pri pridobivanju javnih naročil za gradnje in pogodb javnega naročila vlade in javnih podjetij. To podjetje je skupaj z drugimi podjetji sodelovalo pri projektih „Informacijska družba“, ki so bili sofinancirani iz skladov Skupnosti.

Katere projekte je Siemens izvedel v okviru programa „Informacijska družba“? Kakšni zneski so bili vključeni v te projekte? Ali namerava Komisija preveriti skladnost s postopki, ki jih je Evropska skupnost določila za oddajo in izvajanje projektov?

Odgovor

Pri uporabi načela subsidiarnosti so za izvajanje projektov, ki so bili v okviru operativnega programa „Informacijska družba“ 2000–2006 v Grčiji sofinancirani iz Strukturnih skladov, odgovorne države članice, kakor je določeno v odstavku 3 člena 8 Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 z dne 21. junija 1999 o splošnih določbah o Strukturnih skladih.⁽³⁰⁾ Države članice niso dolžne obveščati Komisije o vsakem projektu, ki se sofinancira iz Strukturnih skladov, razen če gre za velik projekt v skladu s členoma 25–26 Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999.

V Uredbi Komisije (ES) št. 438/2001 o določitvi podrobnih pravil za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1260/1999 glede sistemov upravljanja in nadzora pomoči, dodeljene v okviru Strukturnih skladov, je predvideno, da nacionalni organi izvajajo preglede za preverjanje upravljanja projektov, ki so pod njihovim nadzorom. V tej uredbi so predvidene tudi revizije sistema in projektov s strani nacionalnih revizorjev.

Komisija svetuje poslancu, da si za več informacij o isti temi ogleda njene odgovore na vprašanja E-0505/08, E-0589/08, E-0839/08, E-2804/08, E-3847/08, E-4139/08, E-4180/08, E-4219/08, E-4294/08 in E-4374/08.

*
* *

Vprašanje št. 70 predložila Nicholson of Winterbourne (H-0657/08)

Zadeva: Napad na Veleposlaništvo Indije v Kabulu

Indija ima pomembno vlogo v Afganistanu in je pomemben dejavnik na področju varnosti in stabilizacije Afganistana. Pomoč Indije pri obnovi v Afganistanu je bistveno vplivala na regijo. Vlada Indije je po padcu talibanov leta 2002 Afganistanu zagotovila več kot 750 milijonov USD. V državi je tudi na tisoče indijskih državljanov, ki se ukvarjajo z uporabo teh sredstev, da bi se izboljšalo življenje Afganistancev s projekti krepitve temeljnih zmogljivosti in vzpostavljanja temeljnih institucij, kot sta obnova in dokončanje projekta gradnje jezusa za hidroelektrarno Salma v provinci Herat.

⁽³⁰⁾ ULL 161, 26.6.1999.

Kakšne politične ukrepe bo sprejela Evropska unija zaradi napada na Veleposlaništvo Indije v Kabulu v ponedeljek 7. julija, da bo vladama Indije in Afganistana zagotovila popolno podporo pri tem, da se storilci tega zahrbtnega napada privedejo pred sodišče?

Ob okrepljeni zavezanosti, ki jo je Evropska unija izrazila na Mednarodni konferenci za podporo Afganistanu v Parizu julija letos, da se okrepijo afganistanske institucije in izboljša varnost v Afganistanu, in ob številnih drugih ključnih zavezah, ali lahko Komisija navede, kako namerava nadaljevati delo z afganistansko vlado in drugimi partnerji, kot je Indija, da se vzpostavijo razmere, v katerih se bosta učinkovito uveljavila krepitev bistvenih zmogljivosti in vzpostavljanje bistvenih institucij, ki že potekata?

Odgovor

Komisija je odločno obsodila grozljivi bombni napad na Veleposlaništvo Indije v Kabulu 7. julija 2008, v katerem je umrlo veliko afganistanskih civilistov, indijskih diplomatov in članov osebja in v katerem so bili poškodovani številni drugi ljudje. V govoru pred Parlamentom 8. julija 2008, dan po bombnem napadu, je Komisija strogo obsodila napad in izrazila sožalje družinam umrlih ali poškodovanih.

Kakor se je takrat glasila izjava predsedstva EU, so taka dejanja, usmerjena proti diplomatskemu predstavništvu neke države, nesprejemljiva. EU je indijskim organom oblasti zagotovila svojo solidarnost in ponovno zatrdila afganistanskim organom oblasti, da odločno podpira boj proti terorizmu. Vse osebe, odgovorne za to grozljivo teroristično dejanje, je treba privedi pred sodišče.

Komisija si močno prizadeva izboljšati svoje odnose z Indijo. Proračun ES za Indijo za obdobje 2007–2013 znaša 260 milijonov EUR za podporo zdravstvenih in izobraževalnih programov ter za izvajanje skupnega akcijskega načrta. Po pregledu skupnega akcijskega načrta EU-Indija je Komisija predlagala okrepitev sodelovanja v boju proti terorizmu in širjenju.

Podpora Afganistanu je in bo tudi v prihodnje glavna prednostna naloga. Skupnost je od leta 2002 prispevala 1,2 milijarde EUR. Na konferenci v Parizu 12. junija 2008, na kateri se je sestala mednarodna skupnost, da bi ponovno potrdila svoje zavzemanje za Afganistan, je bilo opomnjeno, da se Komisija že dolgo zavzema za Afganistan. Varnostne razmere so mednarodni skupnosti in afganistanski vladi otežile napredovanje, ki ga na terenu tako nujno potrebujemo. Vendar je Skupnost zavezana, da odigra svojo vlogo pri podpiranju ključnih institucij, ki so potrebne za zagotavljanje pravne države, in na rimski konferenci o pravni državi v Afganistanu leta 2007 je Komisija objavila, da bo Skupnost namenila do 200 milijonov EUR v podporo pravne države do leta 2010. Ta sredstva bodo podpirala policijo in sodstvo. Komisija sodeluje s ključnimi pravosodnimi institucijami v Kabulu pri projektu, s katerim naj bi te institucije postale odprte, profesionalne in zakonite. Na nekaterih področjih se dosega napredek in od rimske konference se je usklajevanje donatorske pomoči v tem sektorju znatno izboljšalo. Komisija prav tako še naprej podpira policijo, predvsem s podpiranjem skrbniškega sklada za javni red in mir v Afganistanu (LOTFA). Sčasoma bi morala ta podpora prispevati k okrepitvi ključne institucionalne usposobljenosti Afganistana.

*
* *

Vprašanje št. 71 predložil Frank Vanhecke (H-0658/08)

Zadeva: Svoboda tiska v Turčiji

Haci Bogatekin, založnik časopisa „Gerger Firat“, je priprt od 13. aprila 2008, ker je v članku, objavljenem januarja 2008, zapisal, da Republiko Turčijo bolj ogroža naraščajoči islamski fundamentalizem kot PKK. V tem članku je tudi ostro kritiziral vojaške operacije v regiji proti PKK v času, ko se stalno povečuje vpliv gibanja islamistov, ki ga je ustanovil Fethullah Gülen, ki ima tesne zveze z AKP. Potem ko ga je državni tožilec Sadullah Ovacikli zasliševal o tem, je novinar objavil članek, v katerem je navedel, da ima sam Ovacikli tesne zveze s Fethullahom Gülenom. 25. junija 2008 je bil Bogatekin obsojen na 18 mesecev zapora. Po objavi drugega članka mu zaradi kršitve člena 301 turškega kazenskega zakonika grozi še daljša zaporna kazen.

Ali po mnenju Komisije ta obsodba novinarja na zaporno kazen predstavlja kršitev svobode tiska in svobode izražanja? Če jo, kakšni so ukrepi Komisije in kakšen vpliv bo imel ta primer na sedanja pristopna pogajanja?

Odgovor

Komisija pozorno spremlja primer, ki ga omenja poslanec. Ta primer ponazarja, da v Turčiji še vedno obstajajo pomanjkljivosti pri varovanju svobode izražanja v skladu z evropskimi standardi.

Aprila letos je turški parlament sprejel spremembe člena 301 turškega kazenskega zakonika, na podlagi katerega so bili pisatelji in novinarji pogosto preganjani in obsojeni. Namen teh sprememb je okrepiti ukrepe za varovanje svobode izražanja v Turčiji. Kakor pa je komisar za širitev pogosto ponovil, so na koncu pomembni pravilno izvajanje in vidne izboljšave na terenu.

Poleg tega je treba razen člena 301 obravnavati tudi druge pravne predpise, ki ovirajo svobodo izražanja, da se zagotovi, da se prenehajo neutemeljeni sodni pregoni ljudi, ki izražajo nenasilna mnenja.

Komisija bo še naprej pozorno spremljala razmere na področju svobode izražanja. Naše ugotovitve bodo predstavljene v letnem poročilu o napredku Turčije, ki naj bi bilo predvidoma sprejeto 5. novembra.

*
* *

Vprašanje št. 72 predložil Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (H-0659/08)

Zadeva: Odprtje nemškega trga dela

V svojem odgovoru na moje ustno vprašanje o odprtju nemškega trga dela za državljane novih držav članic (H-0340/08)⁽³¹⁾ Komisija poudarja, da po 30. aprilu 2009 omejitve dostopa do nemškega trga dela lahko veljajo še nadaljnji dve leti samo v primeru resnih motenj na trgu dela ali nevarnosti teh motenj. Komisijo je treba o tem ukrepu obvestiti pred iztekom petletnega obdobja. 16. julija 2008 je nemška vlada sprejela sklep, da Nemčija ne bo odprla svojega trga dela za delavce iz novih držav članic pred letom 2011, čeprav se razmere na nemškem trgu dela nenehno izboljšujejo: na primer, junija 2008 je stopnja brezposelnosti znašala 7,5 %, kar je najnižja stopnja v zadnjih letih. Ali Komisija v zvezi s tem lahko navede, ali je nemška vlada predložila izčrpne dokaze, ki kažejo na resne motnje na trgu dela? Če je, ali je Komisija pripravljena sprejeti te dokaze?

Odgovor

Komisija je seznanjena s sklepom nemške vlade glede podaljšanja omejitev dostopa do nemškega trga dela za delavce iz EU-8 do leta 2011. Ta sklep je povezan s sklepom glede odprtja dostopa do nemškega trga dela za univerzitetne diplomante iz držav članic EU-8, Bolgarije in Romunije s 1. januarjem 2009.

Do zdaj nemška vlada ni obvestila Komisije o sklepu glede podaljšanja omejitev in v skladu s pogoji pristopne pogodbe ji tega ni treba narediti do konca druge faze 30. aprila 2009.

Vendar Komisija od vsake države članice, ki jo obvesti o resnih motnjah na trgu dela ali nevarnosti teh motenj, pričakuje, da bo zagotovila popolno utemeljitev in prepričljive podatke in argumente. Pristopna pogodba ne opredeljuje, kako je take resne motnje na trgu dela ali nevarnost teh motenj mogoče dokazati. To pomeni, da je od držav članic odvisno, da predložijo tista merila in argumente, za katere menijo, da dokazujejo takšne motnje. Komisija bo pozorno preučila argumente, ki jih bodo v uradnem obvestilu predložile zadevne države članice. Zaradi posebnosti motenj na trgu dela v posameznih državah in ker so splošne gospodarske razmere in razvoj dogodkov na trgu dela v vsaki državi članici drugačni, Komisija v zvezi s tem ne more zagotoviti smernic, preden ne prejme uradnega obvestila.

*
* *

Vprašanje št. 73 predložil Zdzisław Zbigniew Podkański (H-0660/08)

Zadeva: Prestrukturiranje poljskih ladjedelnic

Čeprav je imela poljska vlada do 10. julija 2008 čas, da dokonča svoje načrte za prestrukturiranje ladjedelnic v Gdynii in Szczecinu, zadevni dokumenti niso bili predloženi. Obstoječe načrte za prestrukturiranje in privatizacijo teh ladjedelnic je Komisija zavrnila z utemeljitvijo, da niso izpolnjeni naslednji pogoji: dolgoročna donosnost, zmanjšanje proizvodne zmogljivosti, večji vložek vlagatelj pri financiranju in dogovor, da se zadevnima podjetjema ne zagotavlja nadaljnje podpore iz državnega proračuna. Če Komisija ne bo podaljšala roka za predložitev teh dokumentov, bosta ladjedelnici postali insolventni. Poleg tega je eden od internetnih portalov poročal, da je predstavnik Komisije vlagateljem, ki jih zanima nakup ladjedelnice v Szczecinu, svetoval, naj počakajo, dokler se ladjedelnice ne razglasi za insolventno.

⁽³¹⁾ Pisni odgovor z dne 20. 5. 2008.

Kakšno je stališče Komisije o tem?

Odgovor

Komisija je upoštevala, da je privatizacija ladjedelnic v Gdynii in Szczecinu napredovala, ter se odločila odložiti sprejetje končne odločitve o državni pomoči tema ladjedelnicama do oktobra 2008.⁽³²⁾ Ta odločitev je temeljila na obveznosti poljske vlade, da najpozneje do 12. septembra 2008 predloži dokončane načrte za prestrukturiranje teh dveh ladjedelnic v skladu s pravili ES za državno pomoč. Načrti morajo zagotoviti, da podjetji po temeljitem prestrukturiranju ponovno vzpostavita dolgoročno rentabilnost in sposobnost, da samostojno, brez državne pomoči konkurirata na trgu. Prestrukturiranje morata v znatni meri financirati sami podjetji ali vlagatelji, spremljati pa bi ga moralo precejšnje zmanjšanje proizvodne zmogljivosti.

Nove načrte za prestrukturiranje so poljski organi oblasti predložili 12. septembra 2008. Komisija pozorno preučuje te nove načrte, da bi ugotovila, ali znatno izboljšujejo razmere in omogočajo, da se državna pomoč z vidika Smernic Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah⁽³³⁾ šteje za združljivo s skupnim trgom.

20. junija 2008 so se službe Komisije sestale s poljskimi organi oblasti, ki jih je spremljalo norveško podjetje Ulstein, ki je izrazilo predhodni interes za prevzem szczecinske ladjedelnice. Srečanje je bilo organizirano na zahtevo poljskih organov oblasti in je bilo namenjeno temu, da potencialni vlagatelj predstavi svojo strategijo za prestrukturiranje ladjedelnice. Komisija lahko poslancu zagotovi, da noben od članov osebja Komisije vlagatelju ni svetoval, naj čaka na stečaj.

*
* *

Vprašanje št. 74 predložil James Nicholson (H-0661/08)

Zadeva: Projektna skupina za Severno Irsko

15. aprila 2008 je projektna skupina za Severno Irsko (TFNI) objavila svoje poročilo, ki obravnava vprašanja, povezana z dostopom in vključenostjo regije v politike in programe Skupnosti.

Ali mi Komisija lahko sporoči, ali je bilo katero od priporočil v tem poročilu sprejeto oziroma ali je to poročilo na kakršen koli način pozitivno prispevalo k učinku financiranja EU na Severnem Irskem?

Odgovor

Namen poročila projektne skupine za Severno Irsko, ki ga je Komisija sprejela aprila 2008,⁽³⁴⁾ je podpreti prizadevanja v regiji za izboljšanje konkurenčnosti in ustvarjanje trajnih delovnih mest. Poročilo opozarja na priložnost, ki jo za doseganje teh ciljev zagotavlja šest novih investicijskih programov za obdobje 2007–2013 s skupno podporo Evropske unije v višini 1,1 milijarde EUR. Ti programi vključujejo tretjo generacijo edinstvenega programa za doseganje miru in sprave, ki se še vedno izvaja samo v tej regiji.

Poleg tega je v poročilu pripravljenih več pobud za regijo na različnih področjih evropske politike. Nekatere od teh pobud so se začele izvajati že pred objavo poročila ali kmalu potem. V nekaterih primerih je Severna Irsko zaradi tega uspešno zaprosila za finančno pomoč iz evropskega proračuna (glej oddelek 4 poročila), medtem ko se je v drugih primerih izboljšala ozaveščenost na Severnem Irskem o priložnostih, ki jih nudijo novi evropski programi in politične pobude.

Organi oblasti na Severnem Irskem so navedli, da nameravajo z izdelavo akcijskega načrta sistematično upoštevati druge pobude, vključno z novimi priložnostmi, ki so se morda pojavile od objave poročila. Komisija je obveščena o tem, da se trenutno pripravlja dokončni osnutek akcijskega načrta. Komisija je povedala, da bo pri izvajanju tega načrta projektna skupina tesno sodelovala z regijo.

V poročilu projektne skupine je Komisija omenila, da je Severna Irsko v preteklosti „dosegla spoštovanja vredne rezultate“ pri vključevanju v politike EU in pridobivanju koristi iz teh politik. Ob upoštevanju novih

⁽³²⁾ Glej sporočilo za javnost IP/08/1166

<http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference=IP/08/1166&format=HTML&aged=0&language=EN&guiLanguage=en>.

⁽³³⁾ Smernice Skupnosti o državni pomoči za reševanje in prestrukturiranje podjetij v težavah, UL C 244, 1.10.2004, str.2.

⁽³⁴⁾ COM(2008) 186 in SEC(2008) 447/2.

političnih razmer v regiji in ob pomoči projektne skupine obstajajo utemeljeni razlogi za prepričanje, da se bo dosedanja učinkovitost v obdobju finančnega okvira 2007–2013 še izboljšala.

*
* *

Vprašanje št. 75 predložil Paulo Casaca (H-0664/08)

Zadeva: Podpora iz proračuna Skupnosti za povečevanje morilca otrok Samirja Al-Kantarja

Na prvi strani spletnega mesta Rehabilitacijskega centra Khiam (KRC), priljubljene organizacije pod vodstvom Hezbolaha, je bilo 24. julija 2008 zapisano, da je Samir Al-Kantar, oseba, ki je bila nekaj dni pred tem označena za „sina in heroja“ Libanona, obiskal „Nadzorni odbor za podporo libanonskih pripornikov“ in center KRC (očitno si organizaciji delita iste prostore). Pod to novico je prikazan logotip Evropske unije z besedilom: „Within the Framework of the European Initiative for Democracy & Human Rights (EIDHR) Project - Funded by the European Union - Implemented by KRC“ [V okviru Evropske pobude za demokracijo in človekove pravice (EIDHR) – Projekt financira Evropska unija – Izvaja KRC].

Avtor tega vprašanja je prek obsežnega dopisovanja in vprašanj, neposredno zastavljenih Komisiji, zbral nedvomne dokaze, da glavni libanonski projekt, ki ga financira Komisija, nima nič s spodbujanjem demokracije in človekovih pravic, temveč si ravno nasprotno prizadeva demokracijo in človekove pravice spodkopati s povečevanjem terorizma in fanatizma. Zaradi teh dokazov Komisija ni spremenila svojega stališča.

Ali Komisija meni, da je upravičeno zapravljati denar davkoplačevalcev EU za povečevanje najnižkotnejše vrste rasizma in fanatizma s povečevanjem nekoga, ki je umoril otroka očitno zgolj zato, ker je bil otrok jud?

Odgovor

Delegacija pozorno spremlja projekt Rehabilitacijski center Khiam (KRC), ki ga financira Komisija, Komisija pa je, kakor je v svojem pismu poslancu z dne 5. junija 2008 navedla komisarka za zunanje odnose in evropsko sosedsko politiko, zadovoljna z rezultati tega projekta, ki obravnava zelo pomembno področje zagotavljanja medicinske, socialne in psihološke pomoči žrtvam mučenja. Ta poraba denarja davkoplačevalcev EU je povsem v skladu s cilji Evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice, kakor ga je odobril Parlament. Poslancu so bile predložene vse podrobnosti projekta ne samo v odgovorih Komisije na vprašalnik Odbora za proračunski nadzor v povezavi z razrešnico za leto 2006, ampak tudi v obsežnem dopisovanju s komisarjem za upravne zadeve, revizijo in boj proti goljufijam ter komisarko za zunanje odnose in evropsko sosedsko politiko, ki je poslancu predložila vmesno poročilo o operativnih vprašanjih in finančnih zadevah projekta z dne 29. aprila 2008.

Komisija obsoja vse oblike rasizma, vendar svojega financiranja projektov ne povezuje s pričakovanjem, da bodo zadevne nevladne organizacije (NVO) sistematično izražale mnenja, ki so v skladu z zunanjo politiko EU. EU vsekakor podpira raznolikost mnenj in pravico do izražanja, če se ne kršijo temeljna demokratična načela. V tem primeru je objava na spletnem mestu KRC odražala splošni ton libanonskega poročanja o izpustitvi pripornikov in je dejansko v veliki meri temeljila na poročilih iz časopisja.

*
* *

Vprašanje št. 76 predložila Bilyana Ilieva Raeva (H-0667/08)

Zadeva: Standardizacija vhodnih priključkov različnih zunanjih naprav za telefone za mobilno telefonijo

V zadnjih letih, ko je uporaba mobilnih telefonov stalno naraščala, so se standardi za te telefone ves čas spreminjali (celo za modele ene in iste blagovne znamke). To po nepotrebnem povečuje porabo za dodatno opremo.

Glavni vzrok za to anomalijo je, da ni enotnega standarda za vhodne priključke različnih zunanjih naprav (napajalniki, slušalke, kabli za prenos podatkov), ki bi bil splošno veljaven za vse blagovne znamke telefonov za mobilno telefonijo. Seveda monopolizacija zunanjih naprav zmanjša konkurenco, zaradi česar se zmanjša kakovost in zvišajo cene.

S standardizacijo zunanjih naprav (recimo na format USB) bi se zmanjšali stroški in olajšala mobilna telekomunikacijska storitev, povečala varstvo potrošnikov in konkurenca, povečalo povpraševanje po

mobilnih storitvah, zmanjšale količine odpadne električne in elektronske opreme ter privarčevali energija, materiali in viri.

Kaj namerava narediti Komisija, da bi se začel potreben postopek, s katerim bi lahko spodbudili usklajevanje zahtev na tem področju znotraj EU ter prepričali vse zainteresirane strani, da je to prizadevanje v javno korist?

Odgovor

Komisija predlaga poslanki, da preuči odgovor Komisije na pisno vprašanje E-0934/08, ki ga je predložil gospod Hegyi, in pisno vprašanje P-3953/08, ki ga je predložil gospod Manders.

*
* *

Vprašanje št. 77 predložil Ryszard Czarnecki (H-0670/08)

Zadeva: Odnosi med Gruzijo in Rusijo

Napetost med Gruzijo in Rusijo se stopnjuje. Kakšni so ukrepi Komisije za normalizacijo razmer na južnem Kavkazu in zaustavitev teženj Rusije po prevladi v tej regiji?

Odgovor

Komisija je v celoti vključena v stalna prizadevanja EU za odzivanje na humanitarne in socialno-ekonomske posledice nedavnega spora med Gruzijo in Rusijo ter za stabilizacijo varnostnih razmer v okviru svojih institucionalnih pristojnosti.

Komisarka za zunanje odnose je v pismu z dne 11. septembra 2008 predsednikoma parlamentarnih odborov za proračun in zunanje zadeve ter zunanjim ministrom EU izrazila namero Komisije, da hitro aktivira finančni paket v višini do 500 milijonov EUR za obdobje 2008–2010, ki naj bi prispeval k oživitvi gruzijskega gospodarstva. Enakovreden prispevek je bil zaprosen od držav članic EU.

Poleg tega je Komisija v skladu s sklepi Evropskega sveta začela s pripravami za organizacijo mednarodne konference donatorjev, ki naj bi oktobra potekala v Bruslju.

Drug pomemben način za podporo Gruzije je pospešitev procesa gospodarskega povezovanja Gruzije z EU v skladu z akcijskim načrtom ESP (evropska sosedska politika).

V zvezi s tem namerava Komisija čim bolj pospešiti priprave za začetek pogajanj z Gruzijo glede sporazuma o poenostavitvi izdajanja vizumov in ponovnem sprejemu ter glede poglobljenega in celovitega sporazuma o prosti trgovini, ko bodo ustrezne razmere to dopuščale.

Obenem namerava Komisija še naprej spodbujati in podpirati Gruzijo pri nadaljevanju procesa reform na področjih demokracije, pravne države, upravljanja in svobode medijev. Komisija meni, da je spodbujanje političnega pluralizma in učinkovitejših demokratičnih nadzorov v dolgoročno korist Gruzije.

Glede Rusije je predsednik Komisije 26. avgusta, na dan, ko je predsednik Medvedev izdal odlok o priznanju Južne Osetije in Abhazije, dal izjavo, v kateri obsoja ta ukrep. Evropski svet je 1. septembra ostro in soglasno obsodil priznanje. Pristop EU po krizi v Gruziji je bil določen v sklepih Evropskega sveta z dne 1. septembra. Kar zadeva Komisijo, so pogajanja o novem sporazumu, ki naj bi nadomestil Sporazum o partnerstvu in sodelovanju, odložena, dokler se ruske sile ne umaknejo na položaje, ki so jih zasedale pred 7. avgustom. Komisija prispeva tudi k poglobljeni preučitvi odnosov med EU in Rusijo, da bi Svet ob upoštevanju razvoja dogodkov lahko pravočasno sprejel sklepe za naslednji vrh z Rusijo, ki naj bi predvidoma potekal sredi novembra.

*
* *

Vprašanje št. 78 predložila Margarita Starkevičiūtė (H-0671/08)

Zadeva: Uspešnost evropskih potrošniških centrov

V Evropi je 29 evropskih potrošniških centrov, ki pokrivajo vse države članice ter Norveško in Islandijo. Namen teh centrov je potrošnikom zagotoviti široko izbiro storitev. Vendar ni podatkov o uspešnosti in učinkovitosti dejavnosti evropskih potrošniških centrov.

Kdo spremlja in analizira uspešnost mreže evropskih potrošniških centrov? Ali Komisija lahko predstavi rezultate revizij poslovanja ali podobnih vrst analize te mreže? Ali Komisija lahko navede najuspešnejše evropske potrošniške centre? Kje je mogoče najti seznam storitev in opise najboljših praks dejavnosti evropskih potrošniških centrov?

Odgovor

Komisija namenja posebno pozornost ocenjevanju dejavnosti, ki vključujejo financiranje. Ob ustanovitvi mreže evropskih potrošniških centrov (ECC) leta 2005 z združitvijo dveh ločenih mrež je Komisija upoštevala priporočila neodvisne zunanje analize poslovanja.

Pred sklenitvijo sporazuma o dodelitvi sredstev za poslovanje ECC Komisija oceni in odobri prijave centrov, ki vsebujejo natančne poslovne in finančne načrte. Pred kakršnim koli plačilom Komisija presodi vse vidike izvajanja posameznih delovnih programov, določi kategorijo uspešnosti za vsak center in deli rezultate tega ocenjevanja s centri in državami članicami, ki sofinancirajo centre. V letu 2006, zadnjem obdobju financiranja, za katerega je Komisija opravila presojo, je 8 centrov veljalo za odlične (AT, DK, FI, FR, IE, LU, PL in SE), 1 za nesprejemljivega (MT), 4 za podpovprečne (CY, PT, NL in UK), preostalih 14 pa za povprečne (BE, CZ, EE, DE, EL, HU, IC, IT, LV, LT, NO, SK, SI in ES). Za leto 2007 je bila izdelana samo vmesna ocena, saj se bo obdobje financiranja končalo šele v letu 2008.

Nedavno je Komisija uvedla tudi ocenjevanje centrov na podlagi uspešnosti, ki bo vplivalo na končna plačila centrom. Komisija redno opravlja revizije poslovanja centrov.

Komisija spremlja delo centrov tudi z uporabo orodja IT, ki centrom ECC omogoča sodelovanje in vodenje evidenc vseh stikov s potrošniki. Leta 2007 je bilo z orodjem IT zabeleženih več kot 55.000 takih stikov med mrežo in potrošniki.

Od ustanovitve je mreža ECC zaključila le dve obdobji za vložitev zahtevkov, tretje se bo končalo konec leta 2008. Komisija načrtuje revizijo mreže, ko bo na voljo dovolj izkušenj. V letnem poročilu mreže, ki je objavljeno na spletnem mestu Evropa, ⁽³⁵⁾ je predstavljen kratek povzetek dejavnosti, storitev in najboljših praks mreže.

*
* *

Vprašanje št. 79 predložila Ewa Tomaszewska (H-0673/08)

Zadeva: Nižje stopnje DDV na izdelke za majhne otroke

Parlament je tako na plenarnih zasedanjih kot v odboru večkrat razpravljal o vprašanjih, povezanih z upadanjem števila prebivalcev v Evropski uniji. Preučevala so se različna sredstva za podporo družin, ki se odločijo imeti več otrok. Eno od načetih vprašanj je bila potreba po znižanju DDV na izdelke (živila, higienske izdelke, oblačila itd.), ki so posebej namenjeni majhnim otrokom.

Ali je Komisija preučevala te predloge in kako se namerava lotiti reševanja te težave?

Odgovor

Komisija se dobro zaveda potrebe po podpori družin, ki se odločijo imeti več otrok.

V zvezi z davkom na dodano vrednost (DDV) veljavna zakonodaja Skupnosti o DDV ⁽³⁶⁾ že predpisuje možnost, da države članice uporabljajo znižano stopnjo DDV za živila za prehrano ljudi (razen alkoholnih pijač), farmacevtske izdelke ter otroške varnostne avtosedeže.

Po objavi Sporočila Komisije o stopnjah DDV, ki niso splošne, ⁽³⁷⁾ 5. julija 2007 je začela potekati široka politična razprava v Svetu, Parlamentu in z drugimi zainteresiranimi stranmi o splošni reviziji strukture in obsega znižanih stopenj DDV. Ta politična razprava, ki je vključevala tudi smotrnost in stroškovno učinkovitost znižanih stopenj DDV za spodbujanje specifičnih političnih ciljev, kot je podpora družin, še ni končana.

⁽³⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/redress_cons/docs/annual_report_ecc_2007.pdf.

⁽³⁶⁾ Direktiva Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost, UL L 347.

⁽³⁷⁾ COM(2007) 380 konč.

Brez poseganja v to razpravo je Komisija 7. julija 2008 vložila predlog⁽³⁸⁾ za spremembo zakonodaje, da bi rešila nekatera nujna vprašanja. Ta predlog vključuje možnost, da države članice uporabljajo znižano stopnjo za otroške plenice. O predlogu se trenutno razpravlja v Svetu, kjer je za sprejetje predloga potrebna soglasna odločitev.

Predlog z dne 7. julija 2008 velja za prvi korak v postopku revizije veljavne zakonodaje o stopnjah DDV. Splošna revizija strukture in obsega stopenj DDV bo opravljena pozneje, ko bodo znani rezultati tekoče razprave v Svetu, Parlamentu in z drugimi zainteresiranimi stranmi o nadaljnji poti.

Komisija trenutno preučuje tudi prispevke k javnemu posvetovanju o tem vprašanju, ki bodo oblikovali predmet nadaljnje razprave.

V okviru tega se bo preučevalo tudi vprašanje o nadaljnji razširitvi znižanih stopenj na izdelke, ki so posebej namenjeni majhnim otrokom.

*
* *

Vprašanje št. 80 predložil Philip Bushill-Matthews (H-0675/08)

Zadeva: Sporazum o prosti trgovini med EU in Gruzijo

Med obiskom parlamentarne delegacije v Gruziji na začetku poletja je bil dogovorjen nov predlog za pospešitev Sporazuma o prosti trgovini med EU in Gruzijo. Ali se Komisija glede na zdajšnje dogodke strinja, da je treba tak sporazum skleniti čim prej, ter kakšne ukrepe je v ta namen sprejela Komisija?

Odgovor

Politika EU glede sporazumov o prosti trgovini z državami, vključenimi v evropsko sosedsko politiko (ESP), med katere sodi Gruzija, je določena v dveh sporočilih Komisije o ESP iz leta 2006 in leta 2007.⁽³⁹⁾ Ti sporočili, ki so ju potrdile države članice EU, poudarjata cilj EU, da podpre politične reforme in gospodarski razvoj v državah ESP s krepitvijo gospodarskih in zakonodajnih vezi teh držav z EU. Sporočili priznavata, da imajo tako imenovani „temeljiti in celoviti“ sporazumi o prosti trgovini s temi državami lahko pomembno vlogo v procesu gospodarskega vključevanja. „Temeljiti in celoviti“ sporazumi o prosti trgovini so sporazumi o prosti trgovini, ki zagotavljajo največjo možno liberalizacijo ne samo trgovine z blagom, temveč tudi trgovine s storitvami in naložb ter obsežno zблиževanje zakonodaj na področjih, kot so tehnični standardi, sanitarni in fitosanitarni ukrepi, varstvo intelektualne lastnine, konkurenca, carine itd.

Dolgoročni cilj EU je skleniti temeljite in celovite sporazume o prosti trgovini z vsemi državami ESP. Obenem sporočili Komisije jasno določata, da je treba pred začetkom pogajanj o sporazumu o prosti trgovini z državo partnerico opraviti temeljito ekonomsko analizo in predložiti dokaze o sposobnosti partnerice za pogajanja, izvajanje in ohranjanje ambicioznega sporazuma, ki omogoča poglobljeno liberalizacijo trgovine z EU. Izvajanje določb o trgovini iz zadevnega akcijskega načrta ESP s strani partnerice naj bi veljalo za predpogoj v pripravljalnem postopku za bodoči temeljiti in celoviti sporazum o prosti trgovini.

V posebnem primeru Gruzije je Komisija julija 2007 začela pripravljati neodvisno študijo izvedljivosti in gospodarskega vpliva morebitnega bodočega sporazuma o prosti trgovini EU-Gruzija. Študija je bila dokončana maja 2008. Sklepi študije so, da bi Gruzija lahko uživala znatne gospodarske ugodnosti temeljitega in celovitega sporazuma o prosti trgovini z EU, medtem ko bi bil običajen sporazum o prosti trgovini (omejen samo na odpravo nekaj preostalih tarif v dvostranski trgovini z blagom) nepomemben za gospodarstvo. Sklepi študije pa so pokazali tudi, da na tej stopnji Gruzija še ni sposobna izpeljati reform, ki so potrebne za izvajanje ali celo samo za pogajanje o temeljitem in celovitem sporazumu o prosti trgovini. Predvsem je dosedanja napredek Gruzije pri izvajanju trgovinskih zakonodajnih določb iz njenega akcijskega načrta ESP zelo omejen, zato bo Gruzija morala znatno okrepiti svoja prizadevanja v zvezi s tem, preden bo mogoče začeti pogajanja o sporazumu o prosti trgovini.

V teh razmerah je Komisija sklenila, da še ni čas za začetek pripravljanja pogajalskih direktiv za pogajanja o sporazumu o prosti trgovini z Gruzijo. Spričo zdajšnjih dogodkov je Komisija ponovno zagotovila Gruziji, da se zavzema za sklenitev dvostranskega temeljitega in celovitega sporazuma o prosti trgovini ter okrepitev

⁽³⁸⁾ COM(2008) 428 konč.

⁽³⁹⁾ Dok. COM(2006) 726 in dok. COM(2007) 774.

svoje podpore Gruziji, ki vključuje zmogljivejšo tehnično pomoč Komisije, s čimer bi se Gruziji omogočilo, da čim prej začne pogajanja o takem sporazumu. Treba je omeniti, da ima Gruzija kot država ESP dostop do instrumentov, kot sta TAIEX in tesno medinstitucionalno sodelovanje, ki sta dokazala svojo uporabnost in relevantnost pri obravnavanju ključnega vprašanja zblíževanja zakonodaj v primeru novih držav članic EU.

Sklepi izrednega evropskega vrha o sedanjí krizi med Gruzijo in Rusijo, ki je potekal 1. septembra 2008, so, da je EU „poleg tega [...] sklenila okrepiti odnose z Gruzijo, vključno s poenostavitvijo izdajanja vizumov in morebitno vzpostavitev poglobljenega in celovitega območja proste trgovine, takoj ko bodo razmere to dopuščale“.

V skladu s temi sklepi namerava Komisija še okrepiti svojo podporo prizadevanjem Gruzije pri izvajanju potrebnih reform, da bi se čim prej sklenil temeljit in celovit sporazum o prosti trgovini. Komisija bo nadaljevala svoj neformalni dialog z gruzijskimi organi oblasti o bodočem sporazumu o prosti trgovini in še naprej razvijala svojo pomoč tem organom pri izvajanju trgovinskih določb gruzijskega akcijskega načrta ESP. Komisija si bo prizadevala predvsem za to, da bi skupaj z gruzijskimi organi oblasti pripravila dodatne konkretne projekte tehnične pomoči EU, da bi se čim prej zadovoljile najnujnejše potrebe Gruzije.

*
* *

Vprašanje št. 81 predložil Bogusław Sonik (H-0678/08)

Zadeva: Carine za živila, predvsem vino, uvožena v EU iz Gruzije

V skladu z Uredbo Komisije (ES) št. 1810/2004⁽⁴⁰⁾ z dne 7. septembra 2004 za živila, vključno z vinom, uvožena na ozemlje Evropske unije, velja enotna carinska tarifa. Ta uredba se uporablja tudi za uvoz iz Gruzije. Ta država, v kateri so trenutne razmere zaskrbljujoče za vso mednarodno skupnost, je utrpela hudo gospodarsko škodo, ki bo zavrla razvojni potencial države v prihodnjih letih. Ali Komisija ob upoštevanju tega lahko navede, ali bi bilo mogoče znižati ali popolnoma odpraviti carine, ki veljajo za izvoz živil in predvsem vina iz Gruzije v države članice Unije?

Odgovor

EU in Gruzija sta članici Svetovne trgovinske organizacije (STO) in si v skladu s pravili STO pri carinah (carinskih tarifah) za blago vzajemno zagotavljata obravnavo po načelu največjih ugodnosti (MFN). Obravnavo po načelu največjih ugodnosti nadalje potrjuje Sporazum o partnerstvu in sodelovanju med EU in Gruzijo. Poleg tega Gruzija uživa ugodnosti velikih avtonomnih tarifnih preferencialov v skladu s posebnim spodbujevalnim režimom za spodbujanje trajnostnega razvoja in dobrega upravljanja (GSP+), vzpostavljenim v okviru splošnega sistema preferencialov (GSP) EU.

V skladu s pravili STO (namreč načelom nediskriminacije) EU ne more znižati ali odpraviti svojih carinskih tarif za izbrane izdelke s poreklom iz določene tretje države, na primer za živila, uvožena iz Gruzije.

Vendar je večina kmetijskih pridelkov in živil, uvoženih v EU iz Gruzije – lešniki, mineralna voda, žgane pijače, različno sadje in zelenjava –, zajeta v režimu GSP+. Zato lahko na trg EU prihajajo neomejene količine tega blaga s poreklom iz Gruzije brez vsakršnih carinskih tarif.

V zvezi s posebnim primerom vin so uvozne tarife EU za države z največjimi ugodnostmi, ki se uporabljajo tudi za gruzijska vina, v povprečju zelo nizke (samo približno 5 % ekvivalenta ad valorem) in ne predstavljajo dejanske ovire za uvoz gruzijskih vin v EU. Glavne ovire dejansko niso povezane s tarifami, temveč predvsem z dejstvom, da gruzijska vina zaenkrat še niso dovolj znana na trgu EU in da potrošniki EU še niso priznali kakovosti teh vin. Z namenom, da se Gruziji zagotovi pomoč pri premagovanju teh težav, sta se EU in Gruzija julija 2007 začeli pogajati o dvostranskem sporazumu o zaščiti geografskih oznach za kmetijske proizvode in živila. Pogajanja potekajo gladko in bi jih bilo mogoče končati v bližnji prihodnosti. Poleg tega EU v okviru svoje trgovinske tehnične pomoči Gruziji ponuja možnost priprave določenih skupnih projektov za izboljšanje strategij za uveljavljanje na trgu, distribucijo in promocijo gruzijskih pridelovalcev vin.

*
* *

⁽⁴⁰⁾ UL L 327, 30.10.2004, str. 1.

Vprašanje št. 82 predložil Pedro Guerreiro (H-0681/08)**Zadeva: Sistem nadomestil za dodatne stroške pri trženju nekaterih ribiških proizvodov iz najbolj obrobni regij**

V proračunu Skupnosti za leto 2008, ki sta ga sprejela Svet in Evropski parlament, so bile odobrene pravice za prevzem obveznosti in plačil za sistem nadomestil za dodatne stroške pri trženju nekaterih ribiških proizvodov z Azorov, Madeire, Kanarskih otokov ter iz francoskih departmajev Francoska Gvajana in Reunion v skladu z resolucijo, ki jo je Evropski parlament sprejel dne 26. aprila 2007, povišane za približno 2 milijona evrov.

Komisija je trdila, da to povišanje ni mogoče, ker presega znesek, določen v Uredbi Sveta (ES) št. 791/2007⁽⁴¹⁾ z dne 21. maja 2007.

Zakaj Komisija še ni sprejela sklepa, da se Uredba prilagodi novim zneskom, ki sta jih določila Svet in Evropski parlament?

Odgovor

Uredba Sveta (ES) št. 791/2007, ki predpisuje nadomestilo za dodatne stroške pri trženju nekaterih ribiških proizvodov iz najbolj obrobni regij, se uporablja v obdobju od leta 2007 do leta 2013. Tako se sistem nadomestil zdaj uporablja drugo leto. Kratko obdobje izvajanja do zdaj ne omogoča ustrezne presoje sistema. Poleg tega Komisija še ni prejela vseh poročil o izvajanju nadomestila, ki jih morajo pripraviti zadevne države članice. V skladu s členom 8(1) Uredbe je poročila treba predložiti Komisiji vsako leto do 30. junija. Ob upoštevanju zgoraj navedenega Komisija meni, da bi bilo prezgodaj spreminjati Uredbo št. 791/2007 že po enem letu od sprejetja.

Glede izdatkov v okviru Uredbe namerava Komisija spremeniti svojo Odločbo C(2008) 1858 z dne 19. maja 2008, da se pokrije neporavnano nadomestilo za obdobje 2003–2006 v skladu z Uredbo št. 2328/2003 ter skupni znesek nadomestila za leto 2007 in leto 2008 v skladu z Uredbo št. 791/2007. Zneski, navedeni v odločbi o spremembi, znašajo skupaj 36.828.013 EUR, kar ustreza neporavnani nadomestilu za obdobje 2003–2006 (6.834.477 EUR), skupnemu znesku nadomestila za leto 2007 (14.996.768 EUR) in skupnemu znesku nadomestila za leto 2008 (14.996.768 EUR). Skupni znesek bo obračunan v proračunski postavki 11.020301 v skladu s prenosom potrebnih odobrenih pravic na to proračunsko postavko.

*
* *

Vprašanje št. 83 predložil Konstantinos Droutsas (H-0682/08)**Zadeva: Okoljska katastrofa na jezeru Koronia v Grčiji**

Jezero Koronia v prefekturi Solun, eno od najpomembnejših mokrišč v Grčiji, ki je zaščiteno v okviru mednarodne Ramsarske konvencije in omrežja Natura 2000, se je spremenilo v nevarno močvirje. V njem ni rib in na tisoče ptic umira tam. To je dokaz za nedejavnost zaporednih vlad in lokalnih organov oblasti, soočenih s potrebo po reševanju jezera. V skladu z izjavami in študijami strokovnjakov so vzrok za ta okoljski kriminal, ki vpliva na lokalni ekosistem ter socialno in gospodarsko življenje območja, odpadki iz lokalnih tovarn in komunalni odpadki, ki onesnažujejo jezero že desetletja, ker biološko čiščenje ne deluje in ker se metode namakanja v kmetijstvu niso spremenile. Pomanjkanje kakršne koli specifične politike upravljanja in varstva vodnih virov je vodilo v sedanjo katastrofo.

Ali Komisija ob upoštevanju zgoraj navedenega namerava posredovati, da se reši jezero Koronia in preveri, kako so bili dejansko porabljeni milijoni evrov, ki naj bi bili namenjeni reševanju jezera?

Odgovor

Komisija je na lastno pobudo že sprožila preiskavo za preverjanje skladnosti z zahtevami okoljske zakonodaje Skupnosti v zvezi z varovanjem in ohranjanjem jezera Koronia. Komisija je grške organe oblasti zaslila predvsem v zvezi z izpolnjevanjem obveznosti iz Direktive 92/43/EGS⁽⁴²⁾ o ohranjanju naravnih habitatov

(41) UL L 176, 6.7.2007, str. 1.

(42) UL L 206, 22.7.1992.

ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst ter Direktive 2006/11/ES⁽⁴³⁾ o onesnaževanju pri odvajanju nekaterih nevarnih snovi v vodno okolje Skupnosti. Komisija preučuje informacije, ki so jih posredovali grški organi oblasti, in bo sprejela vse potrebne ukrepe, da se zagotovi pravilna uporaba zakonodaje Skupnosti.

V zvezi s posebnim ukrepom za rešitev jezera je Komisija leta 2005 odobrila projekt, ki so ga grški organi oblasti predložili za pomoč v okviru intervencij iz Kohezijskega sklada, okoljski oddelek (CCI:2005 GR 16 C PE 006 z dne 19. 12. 2005). Projekt „Rehabilitacija jezera Koronia v Solunu“ so podrobno preučile pristojne službe, vključno s službami Ministrstva za okolje, obenem pa je bila v skladu z zahtevami Direktive 85/337/EGS opravljena presoja vplivov na okolje (PVO). Projekt, katerega skupni stroški so znašali 26,91 milijona EUR, pomoč Komisije pa 20,18 milijona EUR, je obsegal dela za vzpostavitev in oblikovanje mokrišča, dela za izboljšanje hidroloških lastnosti jezera ter posebne čistilne bazene za predhodno obdelane tekoče odpadke iz industrijskih enot na območju. Vendar zaradi nekaterih tehničnih in upravnih težav projekt ni potekal po predvidenem načrtu in grški organi oblasti niso poročali o nobenem bistvenem napredku. Zaradi tega Komisija do danes (24. septembra 2008) ni opravila nobenih plačil. Najpoznejši dovoljeni datum za upravičene izdatke je 31. december 2008.

*
* *

Vprašanje št. 84 predložil Ivo Belet (H-0685/08)

Zadeva: Terensko preskušanje gensko spremenjenih topolov

Topoli se čedalje pogosteje uporabljajo kot vir trajnostne energije. Z genskim inženirstvom je mogoče pridobiti večje količine etanola iz lesa izboljšanih vrst topola. Ta bioetanol se uporablja za proizvodnjo biogoriv druge generacije.

Znanstvena raziskava gensko spremenjenih topolov služi kot model za inovativno politiko v Skupnosti. S tega vidika sodi v širšo lizbonsko strategijo.

Za nadaljnjo izboljšavo in optimizacijo tehnologije teh gensko spremenjenih topolov je ta drevesa treba preskusiti na terenu. Vendar je tako terensko preskušanje včasih izpostavljeno kritiki zaradi strahov pred negativnimi vplivi sproščanja gensko spremenjenih dreves. Vseeno je to terensko preskušanje prejelo načeloma pozitivno mnenje med drugim belgijskega sveta za biološko varnost.

Kakšno je stališče Komisije o izvajanju takega terenskega preskušanja in o tehnologiji pridobivanja etanola iz gensko izboljšanih topolov?

Odgovor

Terensko preskušanje GSO, vključno z gensko spremenjenimi drevesi, se izvaja v skladu z določbami dela B (členi 6–11) Direktive 2001/18/ES.⁽⁴⁴⁾ Namen terenskega preskušanja je zagotoviti bistvene informacije o vedenju in značilnostih GSO v okolju v primerjavi s konvencionalnimi vrstami rastlin. Kadar se za odobritev zaprosi v skladu z delom B Direktive 2001/18/ES, je treba predložiti podrobne informacije o GSO in preskusu ter predvsem o ugotovljenem tveganju za okolje in ustreznih ukrepih upravljanja. Pristojni organ oceni prijavo in če odobri sproščanje, je morda treba navesti dodatne ukrepe upravljanja. V skladu s členom 6(9) Direktive 2001/18 morajo države članice zagotoviti, da se material, ki izhaja iz GSO v skladu z odobritvijo iz dela B, ne da v promet.

V Evropi so nacionalni pristojni organi med letom 1991 in letom 2008 za namene terenskega preskušanja odobrili dvajset namernih sproščanj gensko spremenjenih topolov. Štiri od teh preskušanj so potekala v EU od leta 2002, ko je začela veljati Direktiva 2001/18/ES. Eno preskušanje se trenutno izvaja v Franciji z namenom, da se ocenijo lastnosti teh topolov za proizvodnjo bioenergije. Namen tega preskušanja je tudi zbiranje podatkov o biotski raznovrstnosti. Po naših informacijah končna odločitev v zvezi z zadnjim predlogom za izvajanje terenskega preskusa, ki vključuje gensko spremenjene topole, še ni bila sprejeta.

Komisija ni prejela nobenih drugih informacij glede kritike ali potencialnih težav, povezanih s sproščanjem gensko spremenjenih dreves zunaj območij, določenih za preskušanje.

⁽⁴³⁾ UL L 64, 4.3.2006, str. 52.

⁽⁴⁴⁾ UL L 106, 17.4.2001, str. 1–39.

Načeloma etanol iz lesne biomase lahko prispeva k ciljem EU za ublažitev podnebnih sprememb. Za izboljšanje učinkovitosti proizvodnje takih biogoriv „druge generacije“ so potrebne nadaljnje raziskave. Biotehnologija ponuja enega od načinov, ki prispevajo k temu procesu, pod pogojem, da so tako pridobljeni pridelki varni za okolje in zdravje ljudi. Terenska preskušanja so nujni predpogoj, da se v prihodnosti lahko odobri komercialna pridelava takih pridelkov.

*
* *

Vprašanje št. 85 predložil Zsolt László Becsey (H-0687/08)

Zadeva: Položaj evropskih pridelovalcev jabolk in merila kakovosti koncentratov

Kakšnim posebnim interesom sledi Evropska unija, ko namesto interesov pridelovalcev jabolk iz držav članic Evropske unije upošteva interese uvoznikov, glede na to, da Združene države ščitijo svoje gojitelje z uvedbo protidampinške dajatve v višini 51,74 % v skladu z zveznima uredbama 65 FR 35606 in 70 FR 22694, s čimer omejujejo dostop do ZDA zgoščenemu soku iz Kitajske? Ali Komisija meni, da je sprejemljivo, da evropski pridelovalci (z limoninim sokom) umetno izboljšajo zgoščen jabolčni sok z nizko vsebnostjo kisline, uvožen v EU (npr. s Kitajske), namesto da bi se kot prej uporabila poljska, madžarska, avstrijska, italijanska, romunska, španska in portugalska jabolka z visoko naravno kislostjo, v skladu z Direktivo Sveta 2001/112/ES?⁽⁴⁵⁾

Odgovor

Protidampinška dajatev Združenih držav (ZDA) je ad hoc ukrep proti nepošteni trgovini in ni del splošne politike za zagotavljanje ugodnosti domačim dobaviteljem.

Čeprav v Združenih državah (ZDA) stopnja za vse blago s Kitajske znaša 51,74 % (protidampinška dajatev), se ta stopnja uporablja samo za nekaj kitajskih podjetij. Poleg tega so številni kitajski izvozniki izpodbijali ukrepe ZDA na sodišču in na začetku leta 2004 dosegli, da so se njihove dajatve znižale ali popolnoma odpravile, zaradi česar so ZDA morale povrniti plačane dajatve z obrestmi. V praksi kitajski jabolčni sok vstopi v ZDA brez dajatev (dajatev ZDA za države z največjimi ugodnostmi (MFN)), medtem ko Evropska unija (EU) za glavno kategorijo kitajskega jabolčnega soka v EU (zgoščen jabolčni sok) uporablja dajatev v višini 25,5 % (v skladu s splošnim sistemom preferencialov).⁽⁴⁶⁾

Zdi se, da je sedanje razmere nizkih cen povzročilo zmanjšano povpraševanje, saj v letih 2007/08 ni bilo presežka ponudbe (majhen uvoz in majhna proizvodnja v EU). Zato protidampinška dajatev ali kakršno koli drugo orodje za omejevanje trgovine z gospodarskega vidika ni upravičeno. Glede uporabe limoninega soka za uravnavanje kislosti predvsem zgoščenega sadnega soka pa je taka uporaba dovoljena v skladu z Direktivo 2001/112/ES.

*
* *

Vprašanje št. 86 predložil David Martin (H-0689/08)

Zadeva: SGP Cariforum – preklic uredbe

Ali Komisija v zvezi z izjavo prvega sekretarja urada Komisije na Jamajki, kakor je o njej 29. avgusta poročal Jamaica Gleaner, lahko potrdi, da uredba, ki ureja preferencialni dostop držav Cariforum na trg EU, ne bo prenehala veljati, temveč bi pred preklicem te uredbe bil potreben sklep Sveta?

Odgovor

Komisija lahko potrdi, da Uredba Sveta (ES) št. 1528/2007⁽⁴⁷⁾ nima datuma poteka veljavnosti in da jo je mogoče razveljaviti samo s sklepom Sveta.

⁽⁴⁵⁾ UL L 10, 12.1.2002, str. 58.

⁽⁴⁶⁾ V skladu s shemo GSP+ Komisija uporablja splošno znižanje v višini 3,5 odstotne točke od stopnje dajatve za „države z največjimi ugodnostmi“ glede na vrednost (posebna dajatev ostaja nespremenjena). Kitajska uživa ugodnosti takega režima. To pomeni, da lahko izvaža zgoščen jabolčni sok (kategorija jabolčnih sokov, s katero se največ trguje) s stopnjo glede na vrednost v višini 25,5 %.

⁽⁴⁷⁾ UL L 348, 31.12.2007.

*
* *

Vprašanje št. 87 predložil Johan Van Hecke (H-0690/08)**Zadeva: Znižanja tarif EU za banane**

Pridelovalci banan v afriških, karibskih in pacifiških državah (AKP) se bojijo poskusov latinskoameriških gojiteljev, da bi za svoje sadje dosegli znižanja uvoznih tarif Evropske unije. Ekvador, največji izvoznik banan na svetu, želi ponovno začeti pogovore z EU v oktobru. V skladu s predlaganim sporazumom o bananah bi se uvozne tarife EU s 176 EUR (140 funtov) na tono banan do leta 2016 znižale na 114 EUR.

Pridelovalci banan iz držav AKP se bojijo, da bodo izrinjeni z evropskega trga, če se bodo tarife EU znižale. Latinskoameriške banane niso samo cenejše, ampak tudi uživajo ugodnosti vladnih subvencij. Čeprav države AKP pridelajo samo 0,9 milijona ton od 17 milijonov ton banan, kolikor se jih proda na svetovnem trgu, so prihodki in delovna mesta lokalnih gospodarstev odvisna od izvoza banan.

Ali Komisija bojazni držav AKP jemlje resno in ali se bodo te bojazni upoštevale med pogovori z Ekvadorjem in med drugimi prihodnjimi pogovori o tarifah za banane?

Odgovor

Uvozni režim EU za banane je kompleksno vprašanje že vrsto let. Med glavne teme spadajo pravna izpodbijanja pri Svetovni trgovinski organizaciji (STO) in pogajanja Skupnosti o pridružitvenih sporazumih z državami Latinske Amerike, sporazumih o gospodarskem partnerstvu z afriškimi, karibskimi in pacifiškimi državami (AKP), razvojna agenda iz Dohe in nenazadnje interesi držav članic EU.

Z neuspehom ministrskega srečanja v okviru STO v Ženevi julija 2008 smo zamudili priložnost, da bi dosegli rešitev dolgotrajnih sporov, povezanih z bananami. V okviru razprav z vso podporo generalnega direktorja STO je Komisija zagovarjala uravnoteženo rešitev, ki bi upoštevala interese in pomisleke vseh vpletenih strani, vključno z državami AKP.

Komisija se v celoti zaveda pomembnosti banan tako za države AKP, ki izvažajo banane, kot za nekatere latinskoameriške države. Nadaljevala bo s tesnim posvetovanjem o tej zadevi z vsemi zadevnimi državami.

*
* *

Vprašanje št. 88 predložil Athanasios Pafilis (H-0695/08)**Zadeva: Nezakonita aretacija španske aktivistke Remedios Garcia Albert**

Remedios Garcia Albert, ki je znana po svojem sodelovanju v gibanjih za solidarnost z ljudstvi Latinske Amerike, je bila julija aretirana v Španiji zaradi obtožb „sodelovanja v oboroženi zaroti“, tj. s silami FARC-EP, in bila nato začasno izpuščena pod določenimi omejitvami. Aretirana in obtožena je bila v skladu z evropsko „protiteroristično zakonodajo“ na podlagi podatkov, domnevno pridobljenih iz računalnika poveljnika sil FARC-EP Raoula Reyesa, ki ga je ubila kolumbijska vojska. Ta primer je spletko proti španski aktivistki, da bi se oblatila in kriminalizirala levo usmerjena gibanja in mednarodna solidarnost ter terorizirali prebivalci.

Ali se bo Komisija izrekla, ali obsoja „lov na čarovnice“, ki se v imenu „protiterorističnih ukrepov“ v Evropi izvaja proti osebam in organizacijam? Ali namerava priznati sile FARC-EP kot stranko v sporu, jih izbrisati s „črnega seznama“ terorističnih organizacij in dejansko odpraviti ta seznam?

Odgovor

V skladu s Skupnim stališčem 2001/931/SVZP in Uredbo Sveta (ES) št. 2580/2001 je Svet junija 2002 vključil Fuerzas armadas revolucionarias de Colombia (FARC ali Oborožene revolucionarne sile Kolumbije) na teroristični seznam EU, ta sklep pa je bil večkrat potrjen, nazadnje 15. julija 2008. Osebe, navedene v vprašanju, ni na tem seznamu.

Uredba zahteva, da se skupinam, entitetam in osebam s seznamom zamrznejo denarna sredstva in gospodarski viri. Uredba prepoveduje tudi, da bi kdor koli pod jurisdikcijo EU neposredno ali posredno dal denarna sredstva in gospodarske vire na voljo takim skupinam, entitetam in osebam ali razpolagal z denarnimi sredstvi in gospodarskimi viri v korist takih skupin, entitet in oseb. Če obstaja dovolj indicij o kršitvi te prepovedi, morajo nacionalni organi sprejeti ustrezne ukrepe za kazenski pregon.

Teroristični seznam EU je objavljen v Uradnem listu. Svet sporoči obrazložitev svojega sklepa skupini, entiteti ali osebi s seznama, ne da bi jo objavil. V skladu s členom 2(3) Uredbe 2580/2001 je od Sveta odvisno, ali bo pregledal svoj sklep v zvezi s silami FARC, če se okoliščine bistveno spremenijo.

Splošno znano je, da so sile FARC storile več kriminalnih dejanj, vključno z zajetjem talcev, zločinom, ki ga EU opredeljuje kot „teroristično dejanje“ – sile tudi po nedavni osvoboditvi gospe Betancourt in 14 drugih ujetnikov še vedno zadržujejo približno 700 talcev. Sile so zakrivile tudi druge kršitve človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava, kot je rekrutiranje mladoletnikov in polaganje kopenskih min. Te dejavnosti se nadaljujejo in jih nikakor ni mogoče označiti za sprejemljive politične dejavnosti opozicijskega gibanja ali stranke.

*
* *

Vprašanje št. 89 predložila Jana Hybášková (H-0698/08)

Zadeva: Prepoved spodbujanja feminizma v razpisu Ministrstva za delo in socialne zadeve Češke republike, ki zadeva vire iz Evropskega socialnega sklada

V povezavi z operativnim programom z naslovom „Človeški viri in zaposlovanje“ je Ministrstvo za delo in socialne zadeve Češke republike objavilo razpis št. 26 za prijavo projektov za pridobivanje sredstev na področju zagotavljanja podpore 3.4. (Enake možnosti za moške in ženske na trgu dela – združevanje zaposlitve in družine). V razpisu je navedeno naslednje: „Projekti ne smejo biti politični in si ne smejo prizadevati za podporo nobeni vrsti političnega ali ideološkega cilja, vključno z ideologijo feminizma ali maskulinizma“.

Ali tak pogoj ni v nasprotju s predpisi, ki urejajo črpanje sredstev iz Evropskega socialnega sklada? Ali je češki organ pristojen za določitev takšnega omejevalnega pogoja v povezavi z ESS? Če je, ali besedilo tega pogoja ni prestrogo? Ali besedilo ni v nasprotju z načelom sorazmernosti oziroma ali ni celo preveč diskriminatorno?

Feminizem ni radikalna ideologija, temveč prej legitimno socialno načelo. Gibanja in neprofitne organizacije, ki sprejemajo feministične poglede, so obenem glavni spodbujevalci in izvajalci projektov, ki pripomorejo k omogočanju enakih možnosti za moške in ženske; avtorica tega vprašanja se boji, da bi strogo besedilo tega pogoja lahko služilo kot pretveza za avtomatično izključitev teh gibanj in organizacij kot prijaviteljev.

Odgovor

Javne razpise za izbor projektov v Češki republiki in natančne pogoje, ki se uporabljajo za te razpise, pripravlja pristojni organ upravljanja (v tem primeru češko Ministrstvo za delo in socialne zadeve). Komisija na noben način ni vključena v proces, za postopek izbiranja pa je v celoti odgovorna država članica.

Dejstvo, da javni razpis za izbor projektov, ki ga omenja poslanka, vključuje izjavo, da se zahteva, da predloženi projekti ne smejo podpirati ideologije feminizma ali maskulinizma, ni v neskladju s programskim dokumentom ali zadevno zakonodajo o Evropskem socialnem skladu (ESS). Pravzaprav bi bila vsaka taka izjava odvečna, saj podpiranje feminizma ali maskulinizma kot takega (kakor koli sta že opredeljena) ni med upravičenimi dejavnostmi ESS, kakor je opredeljeno v Uredbi o ESS.⁽⁴⁸⁾

Pogoj v javnem razpisu za izbor projektov lahko zakonito velja za vrsto predloženega projekta in vključene dejavnosti, vendar ne za organizacije, ki izvajajo projekt. Feministično usmerjena organizacija lahko predloži projekt v okviru javnega razpisa za izbor projektov in ne more biti izključena samo zaradi svoje feministične usmerjenosti.

*
* *

⁽⁴⁸⁾ Uredba (ES) št. 1081/2006.

Vprašanje št. 90 predložil Georgios Toussas (H-0699/08)**Zadeva: Veliko povečanje dobička ladjarjev zaradi deregulacije pomorske kabotaže**

Letos lastniki plovil za obalno linijsko plovbo ponovno uporabljajo del zakonodaje, ki je v nasprotju z interesi ljudi, namreč Uredbo Skupnosti (EGS) št. 3577/92⁽⁴⁹⁾ o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža), in ob koncu turistične sezone izločajo plovila iz prometa in odpuščajo stotine pomorskih delavcev, s čimer še poslabšujejo težave delavcev in otočanov. Potem ko so ustvarili ogromne dobičke iz močno povišanih cen vozovnic in tovarnin ter iz zlate jame državnih subvencij, ki se izplačujejo zaradi pojavljanja „neproduktivnih linij“ in so v zadnjih 8 letih presegle 225 milijonov evrov, ladjarji zdaj izločajo plovila iz prometa, s čimer tisočim otočanov, posebej iz oddaljenih regij, odvzemajo pravice do prevoza. Z neverjetno predrznostjo zdaj uporabljajo nevladne organizacije (NVO), ki jih nadzirajo, da prek njih zahtevajo dodatne državne subvencije.

Ali Komisija meni, da je treba Uredbo (EGS) št. 3577/92 odpraviti? Kakšne ukrepe predlaga, da se pomorskim delavcem zagotovi stalna in stabilna zaposlitev ter celovito zadovoljijo potrebe vseh otokov po zvezah čez vse leto z varnimi in sodobnimi plovili in poceni vozovnicami?

Odgovor

Uredba o kabotaži⁽⁵⁰⁾ je liberalizirala domači pomorski promet ter obenem upoštevala potrebe po javnem prevozu na otoke/z otokov in prepustila državam članicam izbiro glede zagotavljanja in obsega javne storitve. Načela in določbe prava Skupnosti o nadomestilu za javne storitve določajo, da nadomestilo ne sme presegati zneska, potrebnega za pokrivanje stroškov javne storitve, ob upoštevanju prejemkov in zmerne dobička upravljavca.

Zaradi tega Komisija ne vidi nobene povezave med domnevnimi praksami ladjarjev, ki jih omenja poslanec, in Uredbo o kabotaži. Zadevne prakse – če se ugotovijo – bi bile prej v nasprotju kot v skladu z Uredbo, katere razveljavitev Komisija ne predvideva.

Ob upoštevanju velike koncentracije evropskih pomorščakov na področju storitev pomorskega prometa znotraj Skupnosti in s tem potrebe po spodbujanju zaposlovanja in preprečevanju potencialnih primanjkljajev na tem področju so službe Komisije začele pripravljati obsežno študijo za nadaljnjo preučitev tega sektorja.⁽⁵¹⁾ Namen te študije je predvsem predstaviti gospodarske in socialne vidike sektorja. Študija bo podlaga za preučitev primernosti morebitnega prihodnjega ukrepanja za spodbujanje zaposlovanja na tem področju.

Kakor je navedeno zgoraj, Uredba o kabotaži prepušča odločitev o obsegu in kakovosti javne storitve nacionalnim organom oblasti.

*
* *

Vprašanje št. 91 predložil Proinsias De Rossa (H-0701/08)**Zadeva: Izredne izročitve**

Kakšne ukrepe je sprejela Komisija za izvajanje vseh priporočil Komisiji v Resoluciji Evropskega parlamenta z dne 14. februarja 2007 o uporabi evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije Cia (P6_TA(2007)0032) in predvsem odstavka 193, v katerem Evropski parlament prosi Komisijo, da „preuči celotno protiteroristično zakonodajo v državah članicah ter uradne in neuradne sporazume med državami članicami in obveščevalnimi službami tretjih držav s stališča človekovih pravic ter da pregleda zakonodajo, kadar ta po mnenju mednarodnih ali evropskih organizacij za človekove pravice lahko vodi v kršenje človekovih pravic; poziva Komisijo, da predstavi predloge za ukrepe, s katerimi bi preprečili ponovitev zadev, za katere je pristojen začasni odbor“?

⁽⁴⁹⁾ UL L 364, 12.12.1992, str. 7.

⁽⁵⁰⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 3577/92 z dne 7. decembra 1992 o uporabi načela prostega pretoka storitev v pomorskem prometu med državami članicami (pomorska kabotaža), UL L 364, 12.12.1992.

⁽⁵¹⁾ Predvidoma bo dokončana pred koncem leta.

Odgovor

Komisija pripisuje velik pomen Resoluciji z dne 14. februarja 2007 o uporabi evropskih držav za prevoz in nezakonito pridržanje ujetnikov s strani ameriške obveščevalne agencije Cia (P6_TA(2007)0032) in priporočilom te resolucije.

Komisija je v skladu z resolucijo Parlamenta sprejela številne ukrepe. Komisija je predvsem, kakor je navedeno v njenem odgovoru na pisno vprašanje P-2601/08, poslala pisma poljskim in romunskim oblastem, da bi opozorila na obveznost izvajanja učinkovitih preiskav v zvezi z obtožbami o obstoju tajnih objektov za pridržanje v teh državah. 5. avgusta 2008 so poljske oblasti obvestile Komisijo o začetku izvajanja kazenske preiskave. 24. junija 2008 so romunske oblasti posredovale poročilo preiskovalnega odbora romunskega senata. Komisija je v stiku z romunskimi oblastmi, da bi pridobila nadaljnje pojasnilo in razlago.

V zvezi z zračnim prometom je Komisija januarja 2008 sprejela sporočilo „Agenda za trajnostni razvoj splošnega in poslovnega letalstva“, ki pojasnjuje meje med „civilnim zrakoplovom“ in „državnim zrakoplovom“ in se neposredno sklicuje na resolucijo Parlamenta z dne 14. februarja 2007. Nadalje bodo v zvezi s kontrolo zračnega prometa 1. januarja 2009 začela veljati pravila Komisije o izvajanju enotnega evropskega neba, ki uvajajo skupne zahteve za načrtovanje leta. Predstavljaljo bodo dodatno orodje za spremljanje dejanskega gibanja zrakoplovov v evropskem zračnem prostoru in zagotavljala rešitve v primerih, ko zrakoplovi ob vstopu v evropski zračni prostor letijo brez načrtov leta.

V zvezi z vprašanjem o preučitvi protiteroristične zakonodaje, ki ga je načel poslanec, Komisija trenutno izvaja splošno oceno razmer v državah članicah glede „kazenskega prava, upravnega/procesnega prava in temeljnih pravic v boju proti terorizmu“ in je v ta namen 18. decembra 2007 poslala vprašalnik vsem državam članicam.⁽⁵²⁾ Prejeti so bili odgovori vseh držav članic, trenutno pa poteka analiza.

*
* *

⁽⁵²⁾ Ta vprašalnik je na voljo na spletnem mestu Generalnega direktorata za pravosodje, svobodo in varnost:
http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/terrorism/fsj_terrorism_intro_en.htm.